

Njeriu më i Pasur në Babiloni

George S. Clason

Njeriu më i Pasur në Babiloni nga George S. Clason

TABELA E PRMBAJTJES

Botuar për herë të parë në 1926.

Përmbajtja

Për autorin 3

Parathënie 5

Një Skicë Historike e Babilonisë 6

Njeriu që dëshironte arin 9

Njeriu më i pasur në Babiloni 12

Shtatë kurime për një çantë të ligët 17

SH CRIMI I PAR 18

Filloni çantën tuaj për majmëri 18

KURIMI I DYT 19

Kontrolloni shpenzimet tuaja 19

KURIMI I TRET 20

Bëj që ari yt të shumëzohet 20

KURIMI I KATRT 21

Ruaji thesaret e tua nga humbja 21

KURIMI I PEST 22

Bëni banesën tuaj një investim fitimprurës 22

KURIMI I GJASHT 23

Siguroni të ardhurat në të ardhmen 23

Shërimi i shtatë 24

Rritni aftësinë tuaj për të fituar 24

Njihuni me Hyjneshën e Fatit të Mirë 26

Pesë ligjet e arit 32

Pesë ligjet e arit 34

Ligji i parë i arit 36

Ligji i Dytë i Arit 36

Ligji i tretë i arit 36

Ligji i katërt i arit 37

Ligji i pestë i arit 37

Huamarrësi i artë i Babilonisë 38

Muret e Babilonisë 44

Tregtari i deveve të Babilonisë 46

Pllakat prej argjile nga Babilonia 51

Tabletë Nr. I 52

Tabletë Nr. II 52

Tabletë Nr. III 53

Tabletë Nr. IV 53

Tabletë Nr. V 54

Njeriu më i lumtur në Babiloni 58

Përpara jush shtrihet e ardhmja juaj si një rrugë që të çon në distancë. Përgjatë asaj rruge janë ambiciet ju dëshironi të përmbushni. . dëshirat që dëshironi të kënaqni

Për të përmbushur ambiciet dhe dëshirat tuaja, ju duhet të jeni të suksesshëm me para Përdorni parimet financiare të bëra të qarta në faqet që vijnë. Ata i drejtojnë larg vendit rigorozitetet e një çantë të ligët për atë jetë më të plotë dhe të lumtur që bën të mundur një çantë e plotë.

Ashtu si ligji i gravitetit, ato janë universale dhe të pandryshueshme. Unë vërtet ata dëshmojnë për ty, siç kanë bërë provuar për kaq shumë të tjerë, një çelës i sigurt për një kuletë të trashë, bilanc më të madh bankar dhe financiar të kënaqshëm përparim

LO, PARAQESISHME

PER ATA QE KUPTOJNE

RREGULLAT E THJESHTA T OF FITIMIT TTS TIJ

1 Filloni çantën tuaj për majmëri

2. Kontrolloni shpenzimet tuaja

3. Bëj që ari yt të shumohet

4. Ruani thesaret tuaja nga humbja

5. Banka juaj e banesës është një investim fitimprurës

6. Siguroni të ardhura në të ardhmen

7. Rritni aftësinë tuaj për të fituar

Rreth Autorit

GEORGE SAMUEL CLASON lindi në Luiziana, Misuri, më 7 nëntor 1874. Ai ndoqi Universitetin e Nebraskës dhe shërbeu në Ushtrinë e Shteteve të Bashkuara gjatë Spanjës- Lufta Amerikane. Duke filluar një karrierë të gjatë në botim, ai themeloi Kompaninë Hartuese Clason

të Denver, Colorado, dhe publikoi atlasin e parë rrugor të Shteteve të Bashkuara dhe Kanada. Në 1926, ai lëshoi i pari i një serie të famshëm pamfletesh mbi kursimin dhe suksesin financiar, duke përdorur shëmbëlltyrat e vendosura në lashtësi Babilonia për të dhënë secilën nga pikat e tij. Këto u shpërndanë në sasi të mëdha nga bankat dhe kompanitë e sigurimeve dhe u bënë të njohur për miliona, më e famshmja ishte “Njeriu më i Pasur” në Babiloni “, shëmbëlltyra nga e cila e merr titullin vëllimi i tanishëm. Këto” shëmbëlltyra babilonase ” janë bërë një klasik modern frymëzues.

Parathënie

Prosperiteti ynë si komb varet nga prosperiteti personal financiar i secilit prej nesh individët.

Ky libër merret me sukseset personale të secilit prej nesh. Suksesi do të thotë arritje si rezultat i përpjekjeve dhe aftësive tona. Përgatitja e duhur është çelësi i suksesit tonë. Aktet tona nuk mund të jetë më i mençur se mendimet tona. Mendimi ynë nuk mund të jetë më i mençur se të kuptuarit tonë.

Ky libër i kurave për çantat e ligët është cilësuar si një udhëzues për mirëkuptimin financiar. Kjo, me të vërtetë, është qëllimi i tij: t’u ofrojë atyre që janë ambiciozë për sukses financiar një pasqyrë e cila do të ndihmojë ata për të fituar para, për të mbajtur para dhe për të bërë që tepëricat e tyre të fitojnë më shumë para.

Në faqet që pasojnë, ne jemi kthyer përsëri në Babiloni, djepi në të cilin ishte ushqyer parimet themelore të financave tani të njohura dhe të përdorura në të gjithë botën.

Për lexuesit e rinj autori është i lumtur të shprehë dëshirën që faqet e tij mund të përmbajnë për ta të njëjtën gjë frymëzim për llogari bankare në rritje, suksese më të mëdha financiare dhe zgjidhje të vështirë problemet personale financiare raportohen me aq entuziazëm nga lexuesit nga bregu në bregdet.

Drejtuesve të biznesit që u kanë shpërndarë këtyre përrallave në sasi kaq bujare miqve, të afërm, punonjës dhe bashkëpunëtorë, autori përfiton nga ky rast për të shprehur mirënjohjen e tij. Jo miratimi mund të jetë më i lartë se ai i burrave praktikë që vlerësojnë mësimet e tij sepse vetë, kanë punuar deri në suksese të rëndësishme duke zbatuar vetë parimet që ajo mbron.

Babilonia u bë qyteti më i pasur i botës antike sepse qytetarët e saj ishin më të pasurit njerëzit e kohës së tyre. Ata vlerësuan vlerën e parave. Ata praktikuan parime të shëndosha financiare në blerjen e parave, mbajtjen e parave dhe bërjen e parave të tyre të fitojnë më shumë para. Ata parashikuan vetë ato që dëshirojmë të gjithë. . . të

ardhurat për të ardhmen.

GSC

Një Skicë Historike e Babilonisë

Në faqet e historisë nuk jeton asnjë qytet më joshës se Babilonia. Vetëm emri i saj sjell në mend vizionet e pasurisë dhe shkëlqimit. Thesaret e saj prej ari dhe bizhuterish ishin përrallore. Një natyrshëm fotografi një qytet i tillë i pasur, i vendosur në një mjedis të përshtatshëm luksi tropikal, i rrethuar nga natyra të pasura burimet e pyjeve dhe minierave. I tillë nuk ishte rasti. Ajo ishte vendosur pranë lumit Eufrat, në një luginë e rrafshët dhe e thatë. Nuk kishte pyje, as miniera - madje as gur për ndërtim. Ajo nuk ishte vendosur as mbi një rrugë tregtare natyrore. Reshjet e shiut ishin të pamjaftueshme për të rritur të korrat.

Babilonia është një shembull i jashtëzakonshëm i aftësisë së njeriut për të arritur objektiva të mëdhenj, duke përdorur çfarëdo mjetet janë në dispozicion të tij. Të gjitha burimet që mbështesnin këtë qytet të madh u zhvilluan nga njeriu. Të gjitha të sajat pasuritë ishin të bëra nga njeriu.

Babilonia zotëronte vetëm dy burime natyrore - një tokë pjellore dhe ujë në lumë. Me një nga arritjet më të mëdha inxhinierike të kësaj apo ditës tjetër, inxhinierët babilonas devijuan ujërat nga lumi me anë të digave dhe kanaleve të mëdha ujitje. Larg përtej asaj luginë të thatë shkuan këto kanale për të derdhur jetën duke dhënë ujë mbi tokën pjellore. Kjo renditet ndër të parët bëmat inxhinierike të njohura nga historia. Të korra të tilla të bollshme siç ishin shpërblimi i këtij sistemi ujitës bota nuk kishte parë kurrë më parë.

Për fat të mirë, gjatë ekzistencës së saj të gjatë, Babilonia drejtohej nga linja të njëpasnjëshme të mbretërve tek të cilët pushtimi dhe plaçkitja ishin të rastësishme. Ndërsa u përfshi në shumë luftëra, shumica e tyre ishin lokale ose mbrojtëse kundër pushtuesve ambiciozë nga vendet e tjera që lakmonin thesaret përrallore të Babilonia Sundimtarët e shquar të Babilonisë jetojnë në histori për shkak të mençurisë, ndërmarrjes dhe drejtësisë Babilonia nuk prodhoi monarkë të zgjuar që kërkonin të pushtonin botën e njohur për të gjithë kombet mund t'i bëjnë homazhe egotizmit të tyre.

Si qytet, Babilonia nuk ekziston më. Kur ato forca njerëzore energjike që ndërtuan dhe mirëmbau qytetin për mijëra vjet u tërhoqën, ai shpejt u bë një shkatërrim i shkretë. Faqja e qyteti është në Azi rreth gjashtëqind milje në lindje të Kanalit të Suezit, pikërisht në veri të Gjirit Persik. gjerësia gjeografike është rreth tridhjetë gradë mbi Ekuator, praktikisht e njëjtë me atë të Yuma, Arizona. Ajo posedonte

një klimë të ngjashme me atë të këtij qyteti amerikan, të nxehtë dhe të thatë.

Sot, kjo luginë e Eufratit, dikur një lagje bujqësore me ujitje të populluar, është përsëri një erë- përfshiu mbeturinat e thata. Bari i pakët dhe shkurret e shkretëtirës përpiqen të ekzistojnë kundër rërës së erës. Zhdukur janë fushat pjellore, qytetet vigan dhe karvanët e gjatë të mallrave të pasura. Bandat nomade të Arabët, duke siguruar një jetë të pakët duke kujdesur për tufa të vogla, janë banorët e vetëm. E tillë ka qenë që atëherë rreth fillimit të epokës së krishterë.

Me pikë këtë luginë janë kodrat prej dheu. Për shekuj me radhë, ata konsideroheshin nga udhëtarët si të tillë asgjë tjetër. Vëmendja e arkeologëve u tërhoqën më në fund për ta për shkak të copave të thyera të qeramikë dhe tulla të lara nga stuhitë e herëpashershme të shiut. Ekspeditat, të financuara nga Evropiane dhe Muzetë amerikanë, u dërguan këtu për të gërmuar dhe për të parë se çfarë mund të gjendej. Zgjidh dhe lopata së shpejti vërtetuan që këto kodra ishin qytete antike. Varret e qytetit, ata mund të quhen mirë.

Babilonia ishte një nga këto. Mbi të për rreth njëzet shekuj, erërat ishin shpërndarë pluhuri i shkretëtirës. Të ndërtuara fillimisht me tulla, të gjithë muret e ekspozuara ishin shpërbërë dhe ishin kthyer në tokë edhe një herë. E tillë është Babilonia, qyteti i pasur, sot. Një grumbull dheu, aq shumë i braktisur sa nuk jeton më personi madje e dinte emrin e tij derisa u zbulua duke hequr me kujdes mbeturinat e shekujve rrugët dhe rrënojat e rrëzuara të tempujve dhe pallateve të saj fisnike.

Shumë shkencëtarë e konsiderojnë qytetërimin e Babilonisë dhe qyteteve të tjera në këtë luginë më i vjetër nga të cilat ekziston një rekord i caktuar. Datat pozitive janë provuar që arrijnë 8000 vjet më parë. Një fakt interesant në lidhje me këtë është mënyra e përdorur për të përcaktuar këto data. Zbuluar në

rrënojat e Babilonisë ishin përshkrimet e një eklipsi të diellit. Astronomët modernë lehtë llogaritën koha kur ndodhi një eklips i tillë, i dukshëm në Babiloni, dhe kështu krijoi një marrëdhënie të njohur midis kalendarit të tyre dhe tonës.

Në këtë mënyrë, ne kemi provuar se 8000 vjet më parë, Sumeritët, të cilët banonin në Babiloni, ishin që jetojnë në qytete me mure. Dikush mund të hamendësojë vetëm për sa shekuj kishin pasur qytete të tilla ekzistuar. Banorët e tyre nuk ishin thjesht barbarë që jetonin brenda mureve mbrojtës. Ata ishin një njerëz të shkolluar dhe të ndriçuar. Deri sa shkon historia e shkruar, ata ishin inxhinierët e parë, të parët astronomët, matematikanët e parë, financuesit e parë dhe njerëzit e parë që kanë shkruar gjuhe.

Tashmë janë përmendur sistemet e ujitjes të cilat e shndërruan luginën e thatë në një parajsë bujqësore. Mbetjet e këtyre kanaleve ende mund të gjurmohen, megjithëse ato janë kryesisht të mbushura me rërë të akumuluar. Disa prej tyre kishin një madhësi të tillë që, kur ishin bosh nga uji, një duzinë kuajsh mund të kalonin së bashku përgjatë fundeve të tyre. Në madhësi ato krahasohen në mënyrë të favorshme me kanalet më të mëdha në Kolorado dhe Utah.

Përveç ujitjes së tokave të luginës, inxhinierët babilonas përfunduan një projekt tjetër të madhësi të ngjashme. Me anë të një sistemi të hollësishëm kullimi, ata rivendosën një zonë të madhe tokë kënetash në grykat e lumenjve Euftrat dhe Tigër dhe ta vendosni edhe këtë nën kultivim.

Herodoti, udhëtari dhe historiani grek, vizitoi Babiloninë ndërsa ishte në kulmin e saj dhe ka na dha përshkrimin e vetëm të njohur nga një i huaj. Shkrimet e tij japin një përshkrim grafik të qytetit dhe disa nga zakonet e pazakonta të njerëzve të saj. Ai përmend pjellorinë e jashtëzakonshme të tokës dhe të tokës të korra të bollshme të grurit dhe elbit që prodhuan.

Lavdia e Babilonisë është zbehur, por mençuria e saj është ruajtur për ne. Për këtë jemi borxh për formën e tyre të të dhënave. Në atë ditë të largët, përdorimi i letrës nuk ishte shpikur. Në vend të kësaj, ata me shumë mund gdhendën shkrimet e tyre në pllaka argjile të lagur. Kur përfunduan, këto u pjekën dhe u bë pllakë e fortë. Në madhësi, ato ishin rreth gjashtë me tetë inç, dhe një inç me trashësi.

Këto pllaka balte, siç quhen zakonisht, u përdorën ashtu siç përdorim format moderne të duke shkruar. Mbi to ishin gdhendur legjenda, poezi, histori, transkriptime të dekretëve mbretërore, ligjet e toka, titujt e pronave, premtimet dhe madje letrat të cilat u dërgoheshin nga lajmëtarët qytete të largëta. Nga këto pllaka balte na lejohet një pasqyrë në çështjet intime, personale të Njerezit. Për shembull, një tabletë, qartë nga të dhënat e një magazinieri të vendit, e lidh atë në datën e dhënë, një klient i caktuar me emër solli një lopë dhe e shkëmbeu atë për shtatë thasë me grurë, tre dorëzohen në atë kohë dhe katër të tjerët për të pritur kënaqësinë e klientit.

Varrosur në mënyrë të sigurt në qytetet e shkatërruara, arkeologët kanë gjetur biblioteka të tëra prej tyre tableta, qindra mijëra prej tyre.

Një nga mrekullitë e jashtëzakonshme të Babilonisë ishin muret e mëdha përreth qytetit. të lashtët i renditën ata me piramidën e madhe të Egjiptit si pjesë e “shtatë mrekullive të bota. “Mbretëresha Semiramis është merituar që ka ngritur muret e para gjatë historisë së hershme të qyteti Ekskavatorët modernë nuk kanë mundur të gjejnë asnjë

gjurmë të mureve origjinale. As nuk është e saktë lartësia e njohur. Nga përmendja e bërë nga shkrimtarët e hershëm, vlerësohet se ishin rreth pesëdhjetë deri në gjashtëdhjetë metra i lartë, i vendosur në anën e jashtme me tulla të djegura dhe i mbrojtur më tej nga një hendek i thellë uji.

Muret e mëvonshme dhe më të famshme u filluan rreth gjashtëqind vjet para kohës së Krishtit nga mbreti Nabopolassar. Në një shkallë kaq gjigande ai planifikoi rindërtimin, ai nuk jetoi për të parë puna e mbaruar. Kjo iu la djalit të tij, Nebukadnetsarit, emri i të cilit është i njohur në historinë biblike.

Lartësia dhe gjatësia e këtyre mureve të mëvonshme trondit besimin. Ato raportohen të besueshme autoriteti ka qenë rreth njëqind e gjashtëdhjetë metra i lartë, ekuivalenti i lartësisë së një moderni pesëmbëdhjetë kate ndërtesë zyre. Gjatësia totale vlerësohet të jetë ndërmjet nëntë dhe njëmbëdhjetë milje. Kaq e gjerë ishte maja që një karrocë me gjashtë kuaj mund të drejtohej rreth tyre. Nga kjo strukturë e jashtëzakonshme, pak

tani mbetet përveç pjesëve të themeleve dhe hendekut. Përveç shkatërrimeve të elementët, arabët përfunduan shkatërrimin duke gërmuar tulla për qëllime ndërtimi diku tjetër.

Nga ana tjetër, kundër mureve të Babilonisë marshuan ushtritë fitimtare të pothuajse çdo pushtuesi të asaj epoke të luftërave pushtuese. Një mori mbretërisht rrethuan Babiloninë, por gjithnjë më kot. Pushtues ushtritë e asaj dite nuk duhej të konsideroheshin lehtë. Historianët flasin për njësi të tilla si 10,000 kalorës, 25,000 qerre, 1200 regjimente të ushtarëve këmbësorë me 1000 burra në regjiment. Shpesh dy ose tre do të duheshin vite përgatitje për të mbledhur materiale luftarake dhe depo ushqimesh përgjatë vendit linja e propozuar e marshit.

Qyteti i Babilonisë u organizua shumë si një qytet modern. Kishte rrugë dhe dyqane. Tregtarët tregtonin mallrat e tyre nëpër rrethe banimi. Priftërinjtë shërbenin në tempuj të mrekullueshëm. Brenda qytetit ishte një mbyllje e brendshme për pallatet mbretërore. Muret në lidhje me këtë thuhej se kishin kanë qenë më të larta se ato për qytetin.

Babilonasit ishin të aftë në arte. Këto përfshinin skulpturë, pikturë, endje, ar puna dhe prodhimi i armëve metalike dhe mjeteve bujqësore. Bizhuteritë e tyre krijuan bizhuteri më artistike. Shumë mostra janë gjetur nga varret e qytetarëve të saj të pasur dhe tani janë në ekspozitë në muzeumet kryesore të botës.

Në një periudhë shumë të hershme, kur pjesa tjetër e botës ende po hakonte pemë me kokë guri sëpata, ose gjueti dhe luftime me shtiza dhe shigjeta me majë guri, babilonasit po përdornin sëpata, shtiza dhe

shigjeta me koka metali.

Babilonasit ishin financues dhe tregtarë të zgjuar. Me sa dimë, ato ishin origjinale shpikësit e parave si mjet këmbimi, të premtimeve dhe titujve të shkruar të pasurisë.

Babilonia nuk u fut kurrë nga ushtritë armiqësore deri rreth 540 vjet para lindjes së Krishtit. Edhe atëherë muret nuk u kapën. Historia e rënies së Babilonisë është më e pazakonta. Cyrus, një nga pushtuesit e mëdhenj të asaj periudhe, synonin të sulmonin qytetin dhe shpresonin të merrnin muret e tij të pathyeshme. Këshilltarët e Nabonidit, Mbretit të Babilonisë, e bindi atë të shkonte të takonte Kirin dhe t'i jepte betejë pa prituri që qyteti të rrethohet. Në humbjen pasuese ndaj ushtrisë babilonase, ajo iku larg qytetit. Pas kësaj, Cyrus, hyri në portat e hapura dhe mori zotërimin jashtë rezistenca.

Pas kësaj, fuqia dhe prestigji i qytetit gradualisht u zbeh, derisa, gjatë disa njëqind vjet, ajo u braktis përfundimisht, u shkretua, u la për erërat dhe stuhitë për t'u rrafshuar edhe një herë tek ajo tokë e shkretë nga e cila ishte ndërtuar fillimisht madhështia e saj. Babilonia kishte rënë, për të mos u ngritur kurrë përsëri, por civilizimi i detyrohet shumë.

Jetët e kohës janë shkatërruar për të pluhurosuar muret krenare të tempujve të saj, por mençuria e Babilonia qëndron.

M oney është mediumi me të cilin matet suksesi tokësor.

M oney bën të mundur shijimin e më të mirës që ofron toka.

Paratë janë të shumta për ata që i kuptojnë ligjet e thjeshta që rregullojnë ato përvetësimi.

Paratë rregullohen sot nga të njëjtat ligje që i kontrollojnë ato kur ishin burra të begatë përshkuan rrugët e Babilonisë, gjashtë mijë vjet më parë.

Njeriu që dëshironte arin

Bansir, ndërtuesi i qerreve të Babilonisë, u shkrajua plotësisht. Nga vendi i tij mbi të ulët murin që rrethonte pronën e tij, ai vështroi me trishtim shtëpinë e tij të thjeshtë dhe punëtorinë e hapur në të cilën qëndronte një karrocë pjesërisht e përfunduar.

Gruaja e tij shpesh shfaqej në derën e hapur. Vështrimet e saj të fshehta në drejtim të tij i kujtuan atij që qesja e vaktit ishte pothuajse e zbrazët dhe ai duhet të ishte në punë duke përfunduar qerren, duke goditur me çekiç dhe prerje, lustrim dhe lyerje, shtrirje e tendosur e lëkurës mbi shiritat e timonit, duke e përgatitur atë për dorëzim kështu që ai mund të mblidhte nga klienti i tij i pasur.

Sidoqoftë, trupi i tij i dhjamosur dhe muskolor u ul fort në mur. Mendja e tij e ngadaltë po luftonte me durim me një problem për të cilin

nuk mund të gjente përgjigje. Dielli i nxehtë, tropikal, kaq tipik për këtë luginën e Eufratit, mundi atë pa mëshirë. Rruaza djerse u formuan mbi vetullën e tij dhe u zhyt poshtë pa u vënë re për të humbur veten në xhungël me flokë të lidhur në gjoksin e tij.

Përtej shtëpisë së tij ngrihej muri i lartë me tarraca që rrethonte pallatin e mbretit. Afër, duke pastruar qiellin blu, ishte kulla e pikturuar e Tempullit të Belit. Në hijen e një madhështie të tillë ishte shtëpia e tij e thjeshtë dhe shumë të tjera shumë më pak të pastra dhe të kujdesshme. Babilonia ishte si kjo - a përzierje e madhështisë dhe skllavërisë, e pasurisë verbuese dhe varfërisë së madhe, të mbushur së bashku pa plan ose sistem brenda mureve mbrojtëse të qytetit.

Pas tij, ai ishte kujdesur të kthehej dhe të shikonte, qerret e zhurmshme të të pasurve të jostled dhe të mbushur me njerëz mënjanë tregtarët sandaled si dhe lypësit këmbëzbathur. Edhe të pasurit u detyruan të kthehen në ulluqet për të pastruar rrugën për linjat e gjata të transportuesve të ujit skllav, në “Biznesin e Mbretit”, 15 çdo duke mbajtur një lëkurë dhie të rëndë me ujë për t’u derdhur mbi kopshtet e varura.

Bansir ishte shumë i zhytur në problemin e tij për të dëgjuar ose dëgjuar hubbubin e hutuar të të zënëve qyteti Ishte rrahja e papritur e telave nga një lirë e njohur që e zgjoi nga e tija zbavitje Ai u kthye dhe shikoi në fytyrën e ndjeshme dhe të qeshur të mikut të tij më të mirë - Kobbi, muzikantit.

“Zoti ju bekoftë me një liberalizëm të madh, miku im i mirë,” filloi Kobbi me një detaj pershendetje “Megjithatë, me sa duket ata tashmë kanë qenë aq bujarë sa nuk ke nevojë të punosh. Unë gëzohem me të ty në fatin tënd të mirë. Më shumë, madje do ta ndaja me ty. Lutu, nga çanta jote e cila duhet të jetë duke u fryrë përndryshe do të ishe i zënë në dyqanin tënd, nxirr vetëm dy sikla të përulur dhe m’i jep hua deri pas festës së fisnikëve këtë natë. Ti nuk do t’i humbasësh ata para se të kthehen “.

“Nëse do të kisha dy sikla,” u përgjigj Bansir me ngrysjë, “askujt nuk mund t’i jepja hua - madje as për ju, miqtë e mi më të mirë; sepse ato do të ishin fati im - e tërë pasuria ime. Askush nuk i jep hua të gjithë pasuri, madje as shokut të tij më të mirë “.

“Çfarë”, thirri Kobbi me habi të singertë, “Ti nuk ke asnjë sikël në çantën tënde, por ulu si një statujë mbi një mur! Pse të mos e kompletioni atë karrocë? Si tjetër mund të sigurosh fisnikun tënd oreksi? Nuk është si ti, miku im. Ku është energjia jote e pafund? A të shqetëson diçka? Kanë perënditë ju sollën telashe? ”

“Një mundim nga zotat që duhet të jetë,” ra dakord Bansir. “Filloi me një ëndërr, pa kuptim ëndërr, në të cilën mendoja se isha njeri

me aftësi. Nga rripi im varej një çantë e bukur, e rëndë monedha. Kishte sikla që unë u hidhja me liri të pakujdesshme lypësve; kishte copa argjendi me të cilën bleva gjëra të bukura për gruan time dhe gjithçka që bëra dëshirë për veten time; kishte copa ari gjë që më bëri të ndihem i sigurt për të ardhmen dhe të mos kem frikë të shpenzoj argjendin. Një ndjenjë e lavdishme e kënaqësia ishte brenda meje! Ju nuk do të më kishit njohur për mikun tuaj të zellshëm. As nuk do të doja e kam njohur gruan time, aq e lirë nga rrudhat ishte fytyra e saj dhe shkëlqente nga lumturia. Ajo ishte përsëri vajza e qeshur e ditëve tona të hershme të martesës “.

8

“Një ëndërr e këndshme, me të vërtetë,” komentoi Kobbi, “por pse duhet të ketë ndjenja të tilla të këndshme si ajo i ngjallur të kthehet në një statujë llumi mbi mur? ”

“Pse, me të vërtetë! Sepse kur u zgjova dhe kujtova se sa bosh ishte çanta ime, një ndjenjë e rebelimi më përfshiu. Le ta flasim së bashku, sepse, siç thonë marinarët, ne hipim në të njëjtën varkë, ne te dy Si të rinj, ne shkuam së bashku te priftërinjtë për të mësuar mençurinë. Si të rinj, ndanim secilin kënaqësitë e tjetrit. Si burra të rritur, ne gjithmonë kemi qenë miq të ngushtë. Ne kemi qenë subjekte të kënaqur të llojit tonë. Ne kemi qenë të kënaqur që të punojmë me orë të gjata dhe t'i shpenzojmë të ardhurat tona lirshëm. Ne kemi fituar shumë monedha në vitet që kanë kaluar, por për të njohur gëzimet që vijnë nga pasuria, ne duhet të ëndërrojmë për ata. Bah! A jemi më shumë se dele memece? Ne jetojmë në qytetin më të pasur në të gjithë botën. udhëtarët thonë se askush nuk është i barabartë me pasurinë. Rreth nesh ka shumë shfaqje të pasurisë, por prej saj ne vetë nuk kanë asgjë. Pas një gjysmë jete të mundimit të rëndë, ti, miqtë e mi më të mirë, ke një çantë bosh dhe thua për mua, “A mund të marr hua të tilla si dy sikla deri pas festës së fisnikëve këtë natë?” Pastaj, cfare te pergjigjem A them, “Këtu është çanta ime; me kënaqësi do ta ndaj përmbajtjen e saj?” Jo, e pranoj se çanta ime është po aq bosh sa e jotja. Si është puna? Pse nuk mund të fitojmë argjend dhe ar - më shumë se sa duhet për ushqim dhe rroba?”

“Merrni parasysh, gjithashtu, bijtë tanë,” vazhdoi Bansir, “a nuk janë ata 17 duke ndjekur gjurmët e tyre baballarët? Nevoja për ata dhe familjet e tyre dhe djemtë e tyre dhe familjet e djemve të tyre të jetojnë tërë jetën e tyre në mes të arkëtarëve të tillë prej ari, e megjithatë, si ne, jini të kënaqur në banket mbi qumështin e dhisë së thartë dhe qull?”

“Asnjëherë, në të gjitha vitet e miqësisë sonë, nuk folët më parë,

Bansir.” Kobbi ishte në mëdyshje.

“Asnjëherë në të gjitha ato vite nuk kam menduar kështu më parë. Nga agimi i hershëm derisa errësira u ndal Unë, jam përpjekur të ndërtoj qerret më të mira që çdo njeri mund të bëjë, me zemër të butë duke shpresuar ndonjë ditë të Zotat do të njihnin veprat e mia të denja dhe do të më jepnin prosperitet të madh. Këtë ata kurrë nuk e kanë bërë Më në fund, e kuptoj që ata nuk do ta bëjnë kurrë. Prandaj, zemra ime është e trishtuar. Unë dëshiroj të jem njeri me mundësi. Une dëshiroj të zotëroj toka dhe bagëti, të kem rroba të shkëlqyera dhe monedha në çantën time. Unë jam i gatshëm të punoj për këto gjëra me gjithë forcën në shpinë, me gjithë aftësinë në duar, me gjithë dinakërinë në mendjen time, por uroj që punët e mia të shpërblehen në mënyrë të drejtë. Çfarë është çështja me ne? Përsëri ju pyes! Pse nuk mundet ne kemi pjesën më të mirë të gjërave të mira kaq të bollshme për ata që kanë arin me të cilin mund të blejnë ata? ”

“A do të dija një përgjigje!” U përgjigj Kobbi. “Jo më mirë se ti jam i kënaqur. Fitimet e mia nga liria ime janë zhdukur shpejt. Shpesh duhet të planifikoj dhe planifikoj që familja ime të mos jetë e uritur. Gjithashtu, brenda gjoksit tim është një dëshirë e thellë për një lirë mjaft të madhe që të mund të këndoje me të vërtetë tendosjet e muzikës bëj dallgë në mendjen time. Me një instrument të tillë mund ta bëj muzikën më të hollë sesa e ka edhe mbreti degjuar me pare. ”

“Një qeste e tillë duhet të kesh. Askush në të gjithë Babiloninë nuk mund ta bëjë atë të këndoje më ëmbël; bëjeni atë të këndoje kaq ëmbël, jo vetëm mbreti por edhe vetë perënditë do të ishin të kënaqur. Por sa me e ndershme ti e siguron ndërsa të dy jemi aq të varfër sa skllevërit e mbretit? Dëgjo zilen! Këtu ata vijnë “. Ai vuri në dukje kolonën e gjatë gjysmë të zhveshur, bartës të djersitjes së ujit që përplaseshin me mundim deri në rrugë e ngushtë nga lumi. Pesë përpara marshuan, secili u përkul nën një lëkurë dhie të rëndë me ujë.

“Një figurë e hijshme e një njeriu, ai që i udhëheq”. Kobbi tregoi mbajtësin e ziles që marshoi përpara pa ngarkesë. “Një njeri i shquar në vendin e tij, është i lehtë për t’u parë”.

“Ka shumë figura të mira në rresht”, pranoi Bansir, “po aq burra të mirë sa ne. Burra të gjatë, bionde nga veriu, duke qeshur zezakë nga jugu, burra të vegjël kafe nga vendet më të afërta. Të gjitha duke marshuar së bashku nga lumi në kopshte, mbrapa dhe me radhë, ditë pas dite, vit pas viti. Asgje të lumturisë për të pritur me padurim. Shtretër kashte mbi të cilët mund të flemë - qull me kokërr të fortë për të ngrënë. Gjynah brutalët e dobët, Kobbi! ”

“Mëshiroj ata që bëj. Megjithatë, ti më bën të shoh sa më mirë

jemi, njerëz të lirë edhe pse jemi thirrni veten “.

Kjo është e vërteta, Kobbi, edhe pse mendimi i pakëndshëm. Ne nuk dëshirojmë të vazhdojmë nga viti në vit duke jetuar skllavëri. Duke punuar, duke punuar, duke punuar! Duke mos arritur askund ”.

“A mund të mos zbulojmë se si të tjerët fitojnë ar dhe bëjnë siç bëjnë ata?” Kobbi pyeti.

“Ndoshta ka ndonjë sekret që mund të mësojmë nëse kërkojmë nga ata që e dinin”, u përgjigj Bansir me mendime.

“Pikërisht këtë ditë,” sugjeroi Kobbi, “unë kalova pranë mikut tonë të vjetër, Arkad, duke hipur në arin e tij qerre Kjo do të them, ai nuk më shikoi kokën time të përlur, pasi shumë në stacionin e tij mund ta konsideronin të tijin e drejtë Në vend të kësaj, ai tundi dorën që të gjithë shikuesit mund ta shihnin atë duke përshëndetur dhe dhuruar buzëqeshjen e tij e miqësisë mbi Kobbi, muzikant “.

“Ai pretendohet të jetë njeriu më i pasur në të gjithë Babiloninë,” mendoi Bansir.

“Mbreti kaq i pasur thuhet se kërkon ndihmën e tij të artë në punët e thesarit,” u përgjigj Kobbi. “Kështu që i pasur “, e ndërpreu Bansir,” kam frikë nëse do ta takoja në errësirën e natës, duhet të vendosja duart mbi portofolin e tij të majmë ”

“Marrëzi”, qortoi Kobbi, “pasuria e një njeriu nuk është në çantën që mban ai. Një çantë e majme shpejt zbrazet nëse nuk ka një rrjedhë të artë për ta rimbushur atë. Arkad ka një të ardhur që vazhdimisht e mban çantën e tij i plotë, pa marrë parasysh sa liberalisht ai shpenzon “.

“Të ardhurat, kjo është gjëja”, ejakuloi Bansir. “Unë uroj një të ardhur që do të vazhdojë të rrjedhë në timen çantë nëse unë ulem në mur apo të udhëtoj në toka të largëta. Arkad duhet të dijë se si një njeri mund të bëjë një të ardhura për veten e tij. Dost mendoj se është diçka që ai mund ta bëjë të qartë për një mendje aq të ngadaltë sa imja? ”

“Methinks ai ia mësoi njohuritë e tij djalit të tij, Nomasir,” u përgjigj Kobbi. “A nuk shkoi ai Nineveh dhe, kështu i thuhet në konak, bëhuni, pa ndihmë nga babai i tij, një nga njerëzit më të pasur në ai qytet? ”

“Kobbi, ti sjell për mua një mendim të rrallë.” Një dritë e re shkëlqente në sytë e Bansir. “Ajo kushton asgjë për të kërkuar këshilla të mençura nga një mik i mirë dhe Arkad ishte gjithmonë ajo. Mos u mërzit pse tonë çantat janë bosh si foleja e sokolit të një viti më parë. Le të mos na ndalojë. Ne jemi të lodhur nga të qenit pa ar në mes të bollëkut. Ne dëshirojmë të bëhemi burra të mundësive. Ejani, le

të shkojmë në Arkad dhe pyesni se si ne gjithashtu mund të fitojmë të ardhura për veten tonë. ”

Ti flet me frymëzim të vërtetë, Bansir. Ti më sjell në mendje një kuptim të ri. Ti më bën të kuptoj arsyen pse kurrë nuk kemi gjetur ndonjë masë pasurie. Ne kurre e kërkoj atë. Ti je munduar me durim për të ndërtuar qerre të forta në Babiloni. Për atë qëllim ishte përkushtuar përpjekjet tuaja më të mira. Prandaj, në të ti patët sukses. U përpoqa të bëhesha një lirë e aftë lojtar Dhe, në të unë ia arrita.

“Në ato gjëra drejt të cilave ne bëjmë përpjekjet tona më të mira, patëm sukses. Perënditë ishin përmbytje për të na lejuar të vazhdojmë kështu. Tani, më në fund, ne shohim një dritë, të ndritshme si ajo nga lindja e diellit. Ajo na bën ofertë të mësojmë më shumë që të mund të përparojmë më shumë. Me një kuptim të ri, ne do të jemi të nderuar mënyra për të përmbushur dëshirat tona “.

“Le të shkojmë në Arkad këtë ditë”, nxiti Bansir, “Gjithashtu, le të pyesim miqtë e tjerë të fëmijërisë sonë ditë, të cilët nuk kanë ecur më mirë se ne, për t’u bashkuar me ne që edhe ata të marrin pjesë në mençurinë e tij “.

“Ti ke qenë gjithnjë kështu i zhytur në mendime për miqtë e tu, Bansir. Prandaj ke shumë miq do të jetë siç thua ti. Ne shkojmë sot dhe i marrim me vete “.

10

Njeriu më i Pasur në Babiloni

Në Babiloninë e vjetër dikur jetonte një njeri shumë i pasur me emrin Arkad. I largët dhe i gjerë ai ishte i famshëm për pasurinë e tij të madhe. Gjithashtu ishte i njohur për lirshmërinë e tij. Ai ishte bujar në bamirësitë e tij. Ai ishte bujar me familjen e tij. Ai ishte liberal në shpenzimet e tij. Por megjithatë çdo vit e tij pasuria u rrit më shpejt sesa ai e shpenzoi atë.

Dhe ishin disa miq të ditëve të reja që erdhën tek ai dhe i thanë: “Ti, Arkad, je me fat se ne. Ju jeni bërë njeriu më i pasur në të gjithë Babiloninë ndërsa ne luftojmë për të ekzistenca. Ju mund të vishni rrobat më të mira dhe mund të shijoni ushqimet më të rralla, ndërsa ne duhet të jemi përmbytje nëse mund t’i veshim familjet tona me rroba që mund të paraqiten dhe t’i ushqejmë sa më mirë.

‘Megjithatë, dikur ishim të barabartë. Ne studiuam nën të njëjtin master. Ne kemi luajtur në të njëjtat lojëra. Dhe as në studime dhe as në lojëra nuk na shkëlqyen. Dhe në vitet që nga viti, ju keni qenë nr me shume nje qytetar i nderuar se ne.

“As nuk keni punuar më shumë ose më me besnikëri, për aq sa mund të gjykojmë. Pse, atëherë, a fati i paqëndrueshëm ju veçon të shijoni

të gjitha të mirat e jetës dhe të na injoroni ne që jemi po aq meritore?
”

Pas kësaj Arkad u demonstrua me ta, duke thënë: “Nëse nuk keni fituar më shumë se një të zhveshur ekzistenca në vitet që kur ishim të rinj, kjo është për shkak se ju ose nuk keni arritur të mësoni ligjet që qeverisni ndërtimin e pasurisë, ose përndryshe nuk i vëzhgoni ato.

“‘Fickle Fate’ është një perëndeshë e mbrapshtë që nuk i sjell askujt ndonjë të mirë të përhershme. Përkundrazi, ajo sjell shkatërrimin e pothuajse çdo njeriu mbi të cilin ajo vë ar të pashkelur. Ajo bën keq shpenzuesit, të cilët së shpejti i shpërndajnë të gjitha 22 ata marrin dhe lihen të shqetësuar nga orekset dërmuese dhe dëshirat që ata nuk kanë aftësinë për të kënaqur. Megjithatë, të tjerët që ajo favorizon bëhen keq dhe grumbullojnë pasurinë, duke pasur frikë të shpenzojnë atë që kanë, duke e ditur se nuk posedojnë aftësinë për ta zëvendësuar atë. Ata më tej janë të rrethuar nga frika e grabitësve dhe dënohen vetë me jetën e zbrazëtisë dhe mjerimit të fshehtë.

“Të tjerët ka të ngjarë të jenë, të cilët mund të marrin arin e fituar dhe ta shtojnë atë dhe të vazhdojnë të jenë të lumtur dhe qytetarë të kënaqur. Por kaq pak janë ata, unë i njoh, por me fjalë. Mendoni për burrat që kanë trashëguar pasuri të papritur dhe shikoni nëse këto gjëra nuk janë ashtu.

“Miq të e tij pranuan se nga njerëzit që dinin se kishin trashëguar pasuri këto fjalë e vërtetë, dhe ata iu lutën që t’i shpjegonte se si ai ishte bërë i pasuruar aq shumë prosperitet, kështu që ai vazhdoi: “Në rininë time shikova për mua dhe pashë të gjitha të mirat që kishte për të sjellë lumturia dhe kënaqësia. Dhe kuptova se pasuria rriti potencialin e të gjitha këtyre. “Pasuria është një fuqinë Me pasuri shumë gjëra janë të mundshme.

“Dikush mund ta zbukurojë shtëpinë me orenditë më të pasura.” Dikush mund të lundrojë në detet e largëta. “Dikush mund të festojë në shijshme të tokave të largëta.

“Dikush mund të blejë stolitë e punëtorit të arit dhe lustruesit të gurit.

“Dikush mund të ndërtojë tempuj të fuqishëm për Zotat.

“Dikush mund të bëjë të gjitha këto gjëra dhe shumë të tjera në të cilat ka kënaqësi për shqisat dhe kënaqësi për shpirtin.

“Dhe, kur i kuptova të gjitha këto, vendosa me vete se do të kërkoja pjesën time të së mirës gjërat e jetës. Unë nuk do të isha nga ata që qëndrojnë larg, duke parë me zili të tjerët të kënaqen. Do te doja të mos jem i kënaqur të vishem me rrobat më të lira që dukeshin të respektueshme. Unë nuk do të isha i kënaqur me shumë një njeri të

varfër. Përkundrazi, unë do ta bëja veten mysafir në këtë banket të gjërave të mira.

“Duke qenë, siç e dini, djali i një tregtari të përulur, një nga një familje e madhe pa shpresë për një trashëgimi, dhe të mos jesh i pajisur, siç e ke thënë kaq singlerisht, me fuqi ose mençuri superiore, unë vendosa që nëse do të arrija atë që dëshiroja, do të kërkohej kohë dhe studim.

“Sa i përket kohës, të gjithë njerëzit e kanë atë me bollëk. Ju, secili prej jush, keni lënë të kaloni me kohë të mjaftueshme për të

11

e keni bërë veten tuaj të pasur. Megjithatë, ju e pranoni; ju nuk keni asgjë për të treguar përveç familjeve tuaja të mira, të me të cilën mund të jesh krenar me të drejtë.

“Sa i përket studimit, a nuk na mësoi mësuesi ynë i mençur se të mësuarit ishte dy llojesh: i njëjti lloj duke qenë gjërat që mësuam dhe dinim, dhe tjetra ishte trajnimi që na mësoi se si t’i zbulojmë cfare nuk dinim?

“Prandaj vendosa të zbuloj se si dikush mund të grumbullojë pasuri dhe kur e kisha gjetur jashtë, ta bëj këtë detyrë time dhe ta bëj mirë. Sepse, a nuk është e mençur që ne duhet të shijojmë ndërsa banojmë në shkëlqimin e diellit, sepse hidhërimet do të zbresin mbi ne kur të nisemi për në errësirë të botës së shpirtit?

“Kam gjetur punë si skrib në sallën e të dhënave, dhe me orë të gjata çdo ditë punoja pllakat prej balte. Javë pas jave, dhe muaj pas muaji, kam punuar, por për 24 fitimet e mia nuk kisha asgjë për të treguar. Ushqim dhe veshmbathje dhe pendim për perënditë, dhe gjëra të tjera nga të cilat nuk mund t’i mbaj mend çfarë, i zhytur të gjitha fitimet e mia. Por vendosmëria ime nuk më la.

“Dhe një ditë Algamishi, huazuesi i parave, erdhi në shtëpinë e zotit të qytetit dhe urdhëroi një kopja e Ligjit të Nëntë, dhe ai më tha, unë duhet ta kem këtë brenda dy ditësh, dhe nëse detyra bëhet nga ajo kohë, dy bakër do të të jap “.

“Kështu që unë u mundova shumë, por ligji ishte i gjatë dhe kur Algamish u kthye detyra ishte e papërfunduar. Ai ishte i zemëruar, dhe sikur të isha unë skllav i tij, ai do të më rrihte. Por njohja e zotit të qytetit do mos lejo që ai të më plagosë, unë nuk kisha frikë, prandaj i thashë, Algamish, ti je një njeri shumë i pasur. Tregoni mua se si edhe unë mund të bëhem i pasur, dhe tërë natën do të gdhend mbi baltë, dhe kur dielli të lindë do të bëhet të plotësohet. ’

“Ai më buzëqeshi dhe m’u përgjigj:” Ju jeni një njeri i përparuar, por ne do ta quajmë një ujdj “.

“Gjithë atë natë unë gdhenda, megjithëse më dhembte shpina dhe

era e fitilit më dhembte kokën derisa sytë e mi mezi shikonin. Por kur ai u kthye në diell, tabletat ishin të plota.

“Tani,” i thashë, “më trego çfarë ke premtuar”.

“Ti ke përmbushur pjesën tënde të pazarit tonë, biri im,” më tha ai me dashamirësi, “dhe unë jam gati të përmbush timen. Unë do t’ju tregoj këto gjëra që dëshironi të dini sepse unë po bëhem një plak, dhe një gjuha e vjetër i pëlqen të tund. Dhe kur rinia vjen në moshë për këshilla, ai merr mençurinë e viteve. Por shumë shpesh të rinjtë mendojnë se mosha njih vetëm mençurinë e ditëve që kanë ikur, dhe për këtë arsye fitimet jo Por mos harroni këtë, dielli që shkëlqen sot është dielli që ndriçoi kur lindi babai juaj, dhe do të shkëlqejë akoma kur nipi juaj i fundit do të kalojë në errësirë.

“Mendimet e rinisë,” vazhdoi ai, “janë drita të ndritshme që shkëlqejnë si meteorët që shpesh e bëjnë të shkëlqyeshëm qiellin, por mençuria e epokës është si yjet e fiksuar që shkëlqejnë aq të pandryshuar sa marinar mund të varet nga ata për të drejtuar rrugën e tij.

“Shënoji mirë fjalët e mia, sepse nëse nuk e bën, nuk do të kuptosh të vërtetën që do të të them, dhe do të mendoni se puna e natës suaj ka qenë e kotë. ’

“Pastaj ai më shikoi me mendjemprehtësi nga poshtë vetullave të tij me push dhe më tha me një ton të ulët, të fortë, Rrugën drejt pasurisë e gjeta kur vendosa që një pjesë të gjithçkaje që fitova ishte e imja ta mbaj. Dhe kështu do të bëni edhe ju. ’

“Pastaj ai vazhdoi të më shikonte me një shikim që mund të ndjehesha të më shponte por nuk tha më.

“A është e gjitha?’ Unë pyeta.

“Kjo ishte e mjaftueshme për të ndryshuar zemrën e një bariu delsh në zemrën e një huadhënësi parash,” ai u përgjigj.

“Por gjithçka që fitoj është e imja ta mbaj, apo jo?” Kërkova.

“Larg nga ajo,” u përgjigj ai. “A nuk e paguan prodhuesin e rrobave? A nuk e paguan sandale- prodhues? A nuk paguan për gjërat që ha? A mund të jetoni në Babiloni pa shpenzuar? Çfarë kanë ju për të treguar për fitimet tuaja të gojës së kaluar? Çfarë për vitin e kaluar? Budalla! Ju i paguani të gjithëve por vetveten. Dullard, ti punon për të tjerët. Gjithashtu bëhu skllav dhe puno për atë që të jep zotëria yt

12

për të ngrënë dhe veshur. Nëse do të kishit mbajtur për vete një të dhjetën e të gjitha 26 fitimeve tuaja, sa do të kishit dhjetë vjet?’

“Njohja ime për numrat nuk më braktisi, dhe unë u përgjigja,” aq sa fitoj në një viti ’

“Ju flisni, por gjysmën e së vërtetës,” u përgjigj ai. “Çdo copë ari

që kurseni është një skllav për të punuar ti Çdo bakër që fiton është fëmija i tij që gjithashtu mund të fitojë për ju. Nëse do të bëhesh i pasur, atëherë ajo që kurseni duhet të fitojë dhe fëmijët e saj duhet të fitojnë, në mënyrë që të gjithë të ndihmojnë për t'ju dhënë bollëkun juve vdes

“Ju mendoni se ju mashtroj për punën tuaj të natës së gjatë,” vazhdoi ai, “por unë po ju paguaj një mijëra herë nëse keni inteligjencë për të kuptuar të vërtetën që ju ofroj.

“Një pjesë e gjithçkaje që fitoni është e juaja për të mbajtur. Duhet të jetë jo më pak se një e dhjeta sado pak ti fiton Mund të jetë aq më shumë sa keni mundësi. Paguaj veten më parë. Mos blini nga rrobat-prodhuesi dhe prodhuesi i sandaleve më shumë sesa mund të paguani nga pjesa tjetër dhe akoma keni mjaft për ushqim dhe bamirësi dhe pendim ndaj perëndive.

“Pasuria, si një pemë, rritet nga një farë e vogël. Bakri i parë që kurseni është fara nga e cila pema juaj e pasurisë do të rritet. Sa më shpejt që të mbillni atë farë, aq më shpejt pema do të rritet. Dhe më besnikërisht e ushqeni dhe e ujitni atë pemë me kurtime të vazhdueshme, aq më shpejt mund të baskeni kënaqësia nën hijen e saj. ’

“Kështu duke thënë, ai mori tabletat e tij dhe u largua.

“Mendova shumë për ato që ai më tha, dhe dukej e arsyeshme. Kështu që vendosa që unë do ta provoja. Sa herë që paguhesha, merrja një nga çdo dhjetë copa bakri dhe e fshehja. Dhe Sado e çuditshme të duket, unë nuk isha më i shkurtër i fondeve, se më parë. Kam vërejtur pak ndryshim pasi arrita merremi vesh pa të. Por shpesh unë tundohesha, pasi grumbulli im filloi të rritej, për ta shpenzuar për disa nga gjëra të mira që tregtarët shfaqnin, të sjella me deve dhe anije nga vendi i Fenikasve. Por me mençuri u përmbajt.

“Një muaj i dymbëdhjetë pasi Algamishi kishte shkuar, ai përsëri u kthye dhe më tha:” Bir, të kam paguani vetes tuaj jo më pak se një e dhjeta e të gjithë ju keni fituar për vitin e kaluar? ’

“Unë u përgjigja me krenari, Po, mjeshtër, kam. ’ “Kjo është mirë,” u përgjigj ai duke ndriçuar mbi mua, “dhe cfare keni bere me te? ’

“Unë ia kam dhënë Azmurit, prodhuesit të tullave, i cili më tha se po udhëtonte mbi detet e largëta dhe në Tiro ai do të blinte për mua xhevahiret e rrallë të Fenikasve. Kur ai të kthehet, ne do t'i shesim këto në çmime të larta dhe ndani fitimet. ’

“Çdo budalla duhet të mësojë,” mëmëriti ai, “por pse t'i besosh njohurive të një prodhuesi të tullave xhevahiret? A do të shkonit te prodhuesi i bukës për të kërkuar yjet? Jo, me tunikën time, do të

shkonit astrologu, po të kishit fuqi të mendonit. Kursimet tuaja janë zhdukur, rini, ju keni tundur pasurinë tuaj- pemë lart nga rrënjët. Por mbillni një tjetër. Provo përsëri. Dhe herën tjetër nëse do të kishit këshilla për bizhuteritë, shko te tregtari i xhevahireve. Nëse do ta dinit të vërtetën për delet, shkoni te bariu. Këshillat janë një gjë që jepet falas, por shiko se merr vetëm atë që ia vlen të kesh. Ai që merr këshilla në lidhje me kursimet e tij nga ai që është i papërvogj në çështje të tilla, do të pagua një me kursimet e tij për të provuar pavërtetësinë e mendimeve të tyre. ' Duke thënë këtë, ai u largua.

"Dhe ishte ashtu siç tha ai. Sepse Fenikasi janë poshtër dhe i shiten Azmuri copa pa vlerë të gotë që dukej si 28 gema. Por ndërsa Algamish më kishte bërë ofertë, unë përsëri ruaja secilin e dhjetë të bakrit, sepse unë tani kishte formuar zakon dhe nuk ishte më e vështirë.

"Përsëri, dymbëdhjetë muaj më vonë, Algamish erdhi në dhomën e skribëve dhe m'u drejtua mua. Çfarë përparimi keni bërë që kur ju pashë së fundmi? '

"Unë e kam paguar veten me besnikëri," u përgjigja, "dhe kursimet e mia ia kam besuar Agger the prodhuesi i mburojës, për të blerë bronz, dhe çdo muaj i katërt ai më paguan qiranë. '

13

"Kjo është mirë. Dhe çfarë bën me qira?" "Unë kam një festë të madhe me mjaltë dhe verë e imët dhe tortë me erëza. Gjithashtu unë kam blerë një tunikë të kuqe flakë. Dhe një ditë do të blej një të ri gomar mbi të cilin të hipim. ' "Për të cilën Algamish qeshi," Ju hani fëmijët e kursimeve tua. Pastaj si prisni që ata të punojnë për ju? Dhe si mund të kenë ata fëmijë që do të punojnë edhe për ju? Së pari merrni një ushtri skllevërsh të artë dhe pastaj shumë një banket të pasur mund të shijoni pa keqardhje. ' Kështu që duke thënë se ai përsëri u largua.

"As nuk e pashë përsëri për dy vjet, kur ai u kthye edhe një herë dhe fytyra e tij ishte plot vija të thella dhe sytë i ranë, sepse po bëhej një njeri shumë i moshuar. Dhe ai më tha: "Arkad, hast ju akoma keni arritur pasurinë që keni ëndërruar? '

"Dhe unë u përgjigja," Jo akoma gjithçka që dëshiroj, por kam ca të tjera dhe fiton më shumë, dhe fitimet e saj fito më shumë. '

"Dhe a i merrni akoma këshillat e prodhuesve të tullave? '

"Për ndërtimin e tullave ata japin këshilla të mira", u përgjigja.

"Arkad, "vazhdoi ai," ti ke mësuar mirë mësimet e tua. Së pari ke mësuar të jetosh me më pak sesa mund të fitonit. Tjetra mësuar të kërkoni këshilla nga ata që ishin kompetentë përmes tyre përvojat e veta për ta dhënë atë. Dhe, së fundmi, ju keni mësuar të bëni punën e

arit për ju.

“Ju e keni mësuar veten se si të fitoni para, si t’i mbani ato dhe si t’i përdorni ato. Prandaj, ju jeni kompetent për një pozitë të përgjegjshme. Po bëhem plak. Djemtë e mi mendojnë vetëm për shpenzimet dhe mos i kushtoni asnjë mendim fitimit. Interesat e mia janë të mëdha dhe kam shumë frikë se mos dukem pas Nëse do të shkoni në Nippur dhe të kujdeseni për tokat e mia atje, unë do t’ju bëj partnerin tim dhe ju do ta bëni pjesë në pasurinë time. ’

“Kështu që unë shkova në Nippur dhe mora drejtimin e pasurive të tij, të cilat ishin të mëdha. Dhe sepse isha i ngopur të ambicies dhe sepse kisha zotëruar tre ligjet e trajtimit me sukses të pasurisë, u mundësova për të rritur shumë vlerën e pronave të tij.

Kështu që unë përparova shumë dhe kur shpirti i Algamishit u nis për në sferën e errësirës, unë e bëra këtë ndajnë në pasurinë e tij ashtu si e kishte rregulluar sipas ligjit. “Kështu foli Arkadi dhe kur ai mbaroi së kaluarën përrallë, një nga miqtë e tij tha, “Ju me të vërtetë ishit me fat që Algamish ju bëri një trashëgimtar.”

“Me fat vetëm në atë që kisha dëshirë të përparoja para se ta takoja për herë të parë. Për katër vjet nuk e bëra vërtetëtoj përcaktimin tim të qëllimit duke mbajtur një të dhjetën e të gjithave të fituara? A do ta quash me fat një peshkatar i cili për vite studion aq shumë zakonet e peshkut sa që me çdo ndryshim të erës ai mund të hidhte rrjetat e tij ata? Mundësia është një perëndeshë krenare që nuk humb kohë me ata që janë të papërgatitur “.

“Keni një fuqi të fortë vullneti për të vazhduar pasi keni humbur kursimet e vitit të parë. Ju jeni e pazakontë në atë mënyrë “, foli një tjetër.

“Do pushtet!” ia ktheu Arkad. “Çfarë marrëzie. A mendoni se vullneti i jep një njeriu forca për të ngritur një barrë që deveja nuk mund ta mbajë ose për të tërhequr një ngarkesë qetë nuk mund të lëvizin? Fuqia e vullnetit është por qëllimi i palëkundur për të kryer një detyrë që i keni vënë vetes për ta përmbushur. Nëse i vë vetes një detyrë, qoftë ndonjë gjë kaq tronditëse, unë do ta shoh plotësisht. Si tjetër do të kem besim te vetja për të bërë të rëndësishme gjëra A duhet të them me vete: ‘Për njëqind ditë ndërsa eci nëpër urë për në qytet, do të zgjedh nga rruga një guralecë dhe e hedh në lumë, “Unë do ta bëja atë. Nëse ditën e shtatë do të kaloja pranë pa kujtuar, nuk do të thosha me vete, nesër do të hedh dy guralecë të cilat do të bëjnë si mirë ’ Në vend të kësaj, unë do të tërhiqja hapat e mi dhe do të hidhja guralecën. As ditën e njëzetë nuk do t’i thoja veten time, ‘Arkad, kjo është e padobishme. Çfarë ju bën dobi të hidhni një guralecë çdo ditë?

Hidhni një grusht dhe bëhu me të. ' Jo, nuk do ta thosha atë dhe as nuk do ta bëja. Kur i vë vetes një detyrë, e përfundoj. Prandaj, jam i kujdesshëm që të mos filloj detyra të vështira dhe jopraktike, sepse e dua kohën e lirë “.

Dhe pastaj një mik tjetër foli dhe tha, “Nëse ajo që thua është e vërtetë, dhe duket sikur ti kanë thënë, e arsyeshme, atëherë duke qenë kaq e thjeshtë, nëse të gjithë njerëzit do ta bënin atë, nuk do të kishte pasur pasuri të mjaftueshme për të shkuar përreth ”

14

“Pasuria rritet kudo që burrat ushtrojnë energji”, u përgjigj Arkad. “Nëse një njeri i pasur i ndërton atij një të ri pallat, ari që ai paguan është zhdukur? Jo, prodhuesi i tullave ka një pjesë të tij dhe punëtori ka një pjesë të saj, dhe artisti ka një pjesë të saj. Dhe kushdo që punon në shtëpi ka një pjesë të saj, kur është pallati e përfunduar, a nuk ia vlen të kushtojë e gjitha? Dhe a nuk vlen më shumë toka mbi të cilën qëndron sepse është atje? Dhe a nuk vlen më shumë toka që ngjitet me të sepse është atje? Pasuria rritet në magji mënyrat. Askush nuk mund të profetizojë kufirin e saj. A nuk kanë ndërtuar Fenikasit qytete të mëdha në brigjet djerrë me pasurinë që vjen nga anijet e tyre të tregtisë në dete? ”

“Çfarë atëherë na këshilloni të bëjmë që edhe ne të mund të bëhemi të pasur?” pyeti akoma një tjetër i tij shokët “Vitet kanë kaluar dhe ne nuk jemi më burra të rinj dhe nuk kemi asgjë të vendosur.”

“Unë ju këshilloj që të merrni mençurinë e Algamishit dhe t'i thoni vetes, një pjesë e gjithçkaje që fitoj është timen për ta mbajtur. ' Thuaje atë në mëngjes kur të ngrihesh për herë të parë. Thuaje atë në mesditë. Thuaje atë natën. Thuaje secili orë e çdo dite. Thuaje vetes derisa fjalët të dallohen si letra zjarri nëpër qiell.

“Përshtypje veten me idenë. Mbush veten me mendimin. Pastaj merr çfarëdo pjese duket e mençur. Le të jetë jo më pak se një e dhjeta dhe ta shtrijmë pranë. Organizoni shpenzimet tuaja të tjera për ta bërë këtë nëse e nevojshme Por shtrihu para kësaj pjese së pari. Së shpejti do të kuptoni se çfarë ndjenje e pasur është të zotërosh një thesar mbi të cilën vetëm ju keni pretenduar. Ndërsa rritet, do t'ju stimulojë. Një gëzim i ri i jetës do t'ju emocionojë. Përpjekje më të mëdha do të vijnë tek ju për të fituar më shumë. Për të ardhurat tuaja të rritura, nuk do të njëjtën gjë përqindje të jetë edhe e juaja për të mbajtur?

“Atëherë mësoni ta bëni thesarin tuaj të funksionojë për ju. Bëjeni atë skllavin tuaj. Bëni fëmijët e tij dhe të tijat fëmijët e fëmijëve punojnë për ju.

“Siguroni të ardhura për të ardhmen tuaj. Shikoni të moshuarit

dhe mos harroni se në ditët që vijnë edhe ti do të numërohesh midis tyre. Prandaj, investoni thesarin tuaj me kujdesin më të madh nuk ka humbur Shkallët e kthimit të paarsyeshme janë sirena mashtruese që këndojnë, por për të joshur të pamaturit në shkëmbinjtë e humbje dhe pendim.

“Sigurohu gjithashtu që familja jote mund të mos dëshirojë nëse Perënditë do të të thërrasin në mbretëritë e tyre. Për të tillë mbrojtja është gjithmonë e mundur të bëhet provizion me pagesa të vogla në intervale të rregullta. Prandaj njeriu i kujdesshëm nuk vonon në pritje që një shumë e madhe të bëhet e disponueshme për një qëllim kaq të mençur.

“Këshillohuni me njerëz të mençur. Kërkoni këshillat e burrave, puna e përditshme e të cilëve është trajtimi i parave. Lejoni ato ju shpëtojnë nga një gabim i tillë siç bëra unë vetë duke ia besuar paratë e mia gjykimit të Azmur, muratorit. Një kthim i vogël dhe një i sigurt është shumë më i dëshirueshëm sesa rreziku.

“Gëzoni jetën ndërsa jeni këtu. Mos u lodhni shumë ose mos u përpiqni të kurseni shumë. Nëse një e dhjeta e të gjithë ju fitoni është aq sa mund të mbani me komoditet, jini të kënaqur ta mbani këtë pjesë. Jeto ndryshe sipas ndaj të ardhurave tuaja dhe mos lejoni që vetja të bëhet dredha-dredha dhe të ketë frikë të shpenzojë. Jeta është e mirë dhe jeta është e pasur me gjëra me vlerë dhe gjëra për t’u shijuar ”.

Miqtë e tij e falënderuan dhe u larguan. Disa heshtën sepse nuk kishin imagjinatë dhe nuk mund ta kuptoj. Disa ishin sarkastikë sepse menduan se një njeri kaq i pasur duhet të ndahej me të vjetrin miq jo aq me fat. Por disa kishin në sytë e tyre një dritë të re. Ata e kuptuan që Algamishi kishte ardhur kthehu çdo herë në dhomën e skribëve sepse ai po shikonte një burrë duke dalë nga errësira në dritë. Kur ai njeri e gjeti dritën, një vend e priti. Askush nuk mund ta mbushte atë vend deri sa ai kishte punuar për vete mirëkuptimin e tij, derisa të ishte gati për rastin.

Këta të fundit ishin ata, të cilët, në vitet në vijim, rishikonin shpesh Arkadin, i cili i priti me kënaqësi. Ai këshilloi me ta dhe u dha atyre lirisht nga mençuria e tij si njerëz të gjerë përvoja janë gjithmonë të lumtur për të bërë. Dhe ai i ndihmoi ata që të investonin aq shumë kursimet e tyre sa do të sillnin në një interes të mirë me siguri dhe as nuk do të humbnin dhe as do të ngatërroheshin në investime që paguanin nr dividendët.

Pika e kthesës në jetën e këtyre burrave erdhi atë ditë kur ata kuptuan të vërtetën që kishte vijnë nga Algamishi në Arkad dhe nga Arkadi tek ata.

15

PJESA E T ALL GJITHA Q E FITONI ISSHT TO JUAJ T TO MBAJN.

16

Shtatë kurime për një çantë të ligët

Lavdia e Babilonisë qëndron. Me kalimin e epokave, reputacioni i saj na vjen si më i pasuri e qyteteve, thesaret e saj si përrallore.

Megjithatë nuk ishte gjithmonë kështu. Pasuritë e Babilonisë ishin rezultatet e mençurisë së popullit të saj. Ata së pari duhej të mësonin se si të bëheshin të pasur.

Kur Mbreti i Mirë, Sargon, u kthye në Babiloni pasi mundi armiqtë e tij, Elamitët, ai u ballafaqua me një situatë të rëndë. Kancelari Mbretëror ia shpjegoi mbretit kështu:

“Pas shumë vitesh prosperiteti të madh të sjellë në popullin tonë sepse madhështia juaj ndërtoi kanale të mëdha ujitëse dhe tempujt e fuqishëm të zotave, tani që këto punë kanë përfunduar njerëzit duket se nuk janë në gjendje të mbajnë veten.

“Punëtorët janë pa punë. Tregtarët kanë pak klientë. Fermerët janë të paafte për të shitur prodhimet e tyre. Njerëzit nuk kanë aq ar sa të blejnë ushqim “.

“Por ku ka shkuar gjithë ari që kemi shpenzuar për këto përmirësime të mëdha?” kërkoi Mbreti.

“Ka gjetur rrugën e saj, kam frikë”, u përgjigj Kancelari, “në zotërimin e disa shumë të pasurve burrat e qytetit tonë. Ai filtoi nëpër gishtat e shumicës së njerëzve tanë aq shpejt sa shkon qumështi i dhisë përmes sitë. Tani që rryma e arit ka pushuar së rrjedhuri, shumica e njerëzve tanë nuk kanë asgjë për çfarë për fitimet e tyre “.

Mbreti ishte i zhytur në mendime për ca kohë. Pastaj ai pyeti: “Pse kaq pak burra duhet të jenë në gjendje të marrë të gjithë ari? ”

“Sepse ata e dinë se si”, u përgjigj Kancelari. “Dikush nuk mund të dënojë një njeri për të duke pasur sukses sepse ai e di se si. Askush me drejtësi nuk mund t'i heqë një njeriu atë që ka fituar me të drejtë, për t'u dhënë njerëzve me më pak aftësi “.

“Por pse,” kërkoi mbreti, “nuk duhet që të gjithë njerëzit të mësojnë se si të grumbullojnë ar dhe prandaj bëhuni vetë të pasur dhe të begatë?”

Krejt e mundur, shkëlqesia juaj. Por kush mund t'i mësojë ata? Sigurisht që jo priftërinjtë, sepse ata nuk dinë asgjë për të bërë para “.

“Kush e di më mirë në të gjithë qytetin tonë se si të bëhemi të pasur, Kancelar?” - pyeti Mbreti.

“Pyetja jote përgjigjet vetë, madhështia jote. Kush ka grumbulluar pasurinë më të madhe, në Babiloni?”

“Mirë tha, Kancelari im i aftë. Itshtë Arkad. Ai është njeriu më i pasur në Babiloni. Sille para meje të nesërmen “.

Të nesërmen, ndërsa Mbreti kishte dekretuar, Arkad u shfaq para tij, drejt dhe shkëlqyeshëm pavarësisht tre viteve të shënuara dhe dhjetë.

“Arkad”, foli Mbreti, “a është e vërtetë që ti je njeriu më i pasur në Babiloni?”

“Kështu është raportuar, madhështia juaj, dhe askush nuk e kundërshton atë”

“Si bëhesh kaq i pasur?”

“Duke përfitur nga mundësitë në dispozicion për të gjithë qytetarët e qytetit tonë të mirë.”

“Nuk kishe asgjë për të filluar?”

“Vetëm një dëshirë e madhe për pasuri. Përveç kësaj, asgjë”.

“Arkad,” vazhdoi Mbreti, “qyteti ynë është në një gjendje shumë të pakënaqur, sepse disa burra e dinë se si për të fituar pasuri dhe për këtë arsye ta monopolizojmë atë, ndërsa masës së qytetarëve tanë u mungon njohuria si të mbash ndonjë pjesë të arit që ata marrin. ”

Desireshtë dëshira ime që Babilonia të jetë qyteti më i pasur në botë. Prandaj, duhet të jetë një qytet i shumë burra të pasur. Prandaj, ne duhet t'i mësojmë të gjithë njerëzit se si të fitojnë pasuri. Më thuaj, Arkad, është ka ndonjë sekret për fitimin e pasurisë? A mund të mësohet? ”

17

“Practicalshtë praktike, madhështia juaj. Ajo që një njeri e di se mund t'u mësohet të tjerëve.”

Sytë e mbretit shkëlqyen. “Arkad, ti flet fjalët që unë dua të dëgjoj. A do ta japësh hua hua për këtë kauzë të madhe? A do t'ia mësosh njohuritë e tua një shkolle për mësuesit, secili prej tyre do të japë mësim të tjerët derisa të trajnohen mjaftueshëm për t'i mësuar këto të vërteta çdo subjekti të denjë në fushën time? ”

Arkad u përkul dhe tha: “Unë jam shërbëtori yt i përlurur që duhet të urdhëroj. Çfarëdo njohurie që kam a do të jap me kënaqësi për përmirësimin e shokëve të mi dhe lavdinë e Mbretit tim. Lër të mirën tuaj kancelari organizoni për mua një klasë prej njëqind burrash dhe unë do t'u mësoj atyre shtatë kura të cilat ma dhjamosi çantën time, nga e cila nuk kishte më të dobët në të gjithë Babiloninë “.

Një dy javë më vonë, në përputhje me urdhrin e Mbretit, njëqind të zgjedhur u mblodhën në salla e madhe e tempullit të mësim, e ulur mbi unaza shumëgjyreshe në një gjysmërreth. Arkad u ul pranë një

tabore e vogël mbi të cilën tymoste një llambë të shenjtë duke dërguar një erë të çuditshme dhe të këndshme.

“Ja njeriu më i pasur në Babiloni”, pëshpëriti një student, duke zhveshur fqinjin e tij si Arkad u ngrit. “Ai është vetëm një njeri edhe si ne të tjerët”.

“Si një subjekt i detyruar i Mbretit tonë të madh”, filloi Arkad, “unë qëndroj para jush në shërbimin e tij. Sepse dikur isha një rini e varfër që dëshiroja shumë ar dhe sepse gjeta njohuri për këtë më mundësoi ta përvetësoj, ai kërkon që unë t’ju jap njohuritë e mia.

“Unë e fillova fatin tim në mënyrën më të përlulur. Unë nuk kisha asnjë avantazh që nuk e shijova aq plotësisht nga ju dhe çdo qytetar në Babiloni. ”

Depoja e parë e thesarit tim ishte një çantë pusi. Unë e urreja zbrazëtinë e saj të padobishme. Unë e dëshiroja atë jini të rrumbullakët dhe të plotë, duke cingërruar nga tingulli i arit. Prandaj, kërkoja çdo ilaç për një çantë të ligët. Une gjetur shtatë.

“Për ju, që jeni mbledhur para meje, do t’ju shpjegoj shtatë kura për një çantë të ligët që unë rekomandoju të gjithë burrave që dëshirojnë shumë ar. Çdo ditë për shtatë ditë do t’ju shpjegoj një nga shtatë mjetet shëruese.

“Dëgjoni me vëmendje njohuritë që do të jap. Debatoni me mua. Diskutoni midis tyre veten tuaj Mësoni këto mësim plotësisht, që të mbillni edhe në çantën tuaj farën e farës pasuria. Së pari, secili prej jush duhet të fillojë me mençuri të ndërtojë një pasuri të vetën. Atëherë do të jesh kompetent, dhe vetëm atëherë, t’u mësojmë të tjerëve këto të vërteta.

“Unë do t’ju mësoj në mënyra të thjeshta se si të majmni çantat tuaja. Ky është hapi i parë që çon drejt tempulli i pasurisë dhe askush nuk mund të ngjitet që nuk mund të mbjellë këmbët fort në hapin e parë.

“Tani do të shqyrtojmë shërimin e parë”.

KURIMI I PARE Filloni çantën tuaj për majmëri

Arkad iu drejtua një njeriu me mend në rreshtin e dytë. “Shoku im i mirë, në cilën punë artizanale ti? ”

“Unë,” u përgjigj burri, “unë jam një skrib dhe gdhend shënime në pllakat e argjilës”. “Edhe në një punë të tillë a i fitova unë vetë bakërret e mi të parë. Prandaj, ti ke të njëjtën mundësi për të krijuar një pasuri “.

Ai foli me një njeri me fytyrë të lulëzuar, më larg. “Lutuni tregoni gjithashtu çfarë dëshironi të fitoni bukën tuaj?”

“Unë,” u përgjigj ky njeri, “unë jam një kasap i mishit. Unë blej

dhitë që fermerët rritin dhe i vras dhe t'ua shesësh mishin amvise dhe lëkurën prodhuesve të sandaleve “.

“Megenëse ti gjithashtu punon dhe fiton, ke të gjitha avantazhet për të pasur sukses që unë bëra

18

posedojnë.

Në këtë mënyrë Arkad vazhdoi të zbulonte se si secili punonte për të siguruar jetesën e tij. Kur ai kishte bërë duke i marrë në pyetje, ai tha:

“Tani, studentët e mi, ju mund të shihni se ka shumë zanate dhe punë në të cilat burrat mund të fitojnë monedha. Secila prej mënyrave të fitimit është një fluks ari nga i cili punëtori largohet nga punët e tij a pjesë në çantën e tij. Prandaj në çantën e secilit prej jush rrjedh një rrymë monedhash të mëdha apo të vogla sipas aftësisë së tij. A nuk është kështu? ”

Pas kësaj ata ranë dakord se ishte kështu. “Atëherë,” vazhdoi Arkad, “nëse secili prej jush dëshiron të ndërtojë për veten e tij një pasuri, nuk është e mençur të fillojë duke përdorur atë burim pasurie që ai tashmë ka themeluar? ”

Për këtë ata ranë dakord.

Pastaj Arkad u kthye te një njeri i përlulur që e kishte deklaruar veten një tregtar vezësh. “Nëse zgjedh një nga shportat e tua dhe vendos çdo ditë në mëngjes dhjetë vezë dhe nxirr nga ajo çdo mbrëmje nëntë vezë, çfarë do të ndodhë përfundimisht? ”

“Do të bëhet me kalimin e kohës.”

“Pse?”

“Sepse çdo ditë vendos një vezë më shumë sesa nxjerr”.

Arkad u kthye në klasë me një buzëqeshje. “A ka ndonjë burrë këtu një çantë të ligët?”

Së pari ata dukeshin të kënaqur. Pastaj ata qeshën. Së fundmi, ata tundnin çantat e tyre me shaka.

“Në rregull,” vazhdoi ai, “Tani do të të tregoj ilaçin e parë që kam mësuar të shëroj një çantë të ligët. Bëni saktësisht siç i kam sugjeruar tregtarit të vezëve. Për çdo dhjetë monedha ti fut në çantën tënde nxirr për përdorim por nëntë. Çanta juaj do të fillojë të majmë menjëherë dhe pesha e saj në rritje do të ndihet mirë në dorën tënde dhe sjell kënaqësi në shpirtin tënd.

“Mos talle me ato që them për thjeshtësinë e saj. E vërteta është gjithmonë e thjeshtë. Unë të thashë që do të tregoja sa e ndertoj pasurine time. Ky ishte fillimi im. Edhe unë mbaja një çantë të ligët dhe e mallkova sepse atje nuk ishte brenda për të kënaqur dëshirat e

mia. Por kur fillova të nxjerr nga çanta ime, por nëntë pjesë të dhjetë vura, filloi të majmëri. Kështu do të jetë edhe e jotja.

“Tani do të them një të vërtetë të çuditshme, arsyen për të cilën nuk e di. Kur pushova të paguaj më shumë se nëntë të dhjetat e fitimeve të mia, arrita të kaloja po aq mirë. Unë nuk isha më e shkurtër se para. Gjithashtu, shumë kohë, a vinin monedhat tek unë më lehtë se më parë. Me siguri është një ligj i perëndive që atij që mban dhe nuk harxhon një pjesë të caktuar të të gjitha fitimeve të tij, ari do të vijë më lehtë. Po kështu, ai që çanta e tij është bosh e shmang arin.

“Cila dëshiron më shumë? A është përmbushja e dëshirave të tua të çdo dite, një xhevahir, pak stilitë, rrobat më të mira, më shumë ushqim; gjërat shkuan shpejt dhe u harruan? Apo është sende e konsiderueshme, ari, tokat, tufat, mallrat, investimet që sjellin të ardhura? Monedhat që merr nga çanta jote sillni të parën. Monedhat që lini brenda saj do t’i sjellin këto të fundit.

“Kjo, studentët e mi, ishte shërimi i parë që zbulova për çantën time të ligët: ‘Për çdo dhjetë monedha që vendos në, për të shpenzuar vetëm nëntë.’ Debatoni këtë mes vete. Nëse dikush e provon atë të pavërtetë, më thuaj në nesër kur do të takohemi përsëri “.

KURIMI I DYT Kontrolloni shpenzimet tuaja

19

“Disa nga anëtarët tuaj, studentët e mi, më kanë pyetur këtë: Si mundet që një burrë të mbajë një të dhjetën e të gjithëve ai fiton në çantë kur të gjitha monedhat që fiton nuk janë të mjaftueshme për shpenzimet e tij të nevojshme? “Po kështu Arkad u drejtohet studentëve të tij ditën e dytë

“Dje sa nga ju mbanin çanta të dobëta?”

“Të gjithë ne”, u përgjigj klasa.

“Megjithatë, ju nuk fitoni të gjithë njësoj. Disa fitojnë shumë më tepër se të tjerët. Disa kanë shumë më të mëdha familjet për të mbështetur. Megjithatë, të gjitha çantat ishin njësoj të dobëta. Tani do të të tregoj një të vërtetë të pazakontë për burrat dhe bij të njerëzve. Thisshtë kjo; Se ato që secili prej nesh i quan ‘shpenzimet e nevojshme’ do të rriten gjithmonë barazojnë të ardhurat tona nëse nuk protestojmë për të kundërtën.

“Mos ngatërroni shpenzimet e nevojshme me dëshirat tuaja. Secili prej jush, së bashku me të mirat tuaja familje, keni më shumë dëshira sesa të ardhurat tuaja mund të kënaqin. Prandaj, të ardhurat tuaja janë shpenzuar për t’u kënaqur këto dëshira për aq sa do të shkojnë. Ende ti ruan shumë dëshira të paplotësuara.

“Të gjithë njerëzit janë të ngarkuar me më shumë dëshira sesa mund

të kënaqin. Për shkak të pasurisë sime më të menduarit ti mund të plotësoj çdo dëshirë? Kjo është një ide e rreme. Ka kohë për kohën time. Ka kufij për timen forcë. Ka distanca për distancën që mund të kaloj. Ka kufij për atë që mund të ha. Atje janë kufijtë e zest me të cilën unë mund të gëzojnë.

“Unë po ju them se ashtu si barërat e këqija rriten në një fushë kudo që fermeri lë hapësirë për rrënjët e tij, edhe aq lirshëm dëshirat rriten te burrat sa herë që ekziston mundësia e përmbushjes së tyre. E jotja dëshirat janë një mori dhe ato që ti mund të kënaqësh janë vetëm pak.

“Studioni me kujdes zakonet tuaja të mësuara të të jetuarit. Këtu mund të gjenden më së shpeshti të sigurta shpenzimet e pranuar që me mençuri mund të zvogëlohen ose eliminohen. Le të jetë motoja jote njëqind për qind e vlera e vlerësuar e kërkuar për secilën monedhë të shpenzuar.

“Prandaj, gdhendni mbi argjilë çdo gjë për të cilën dëshironi të shpenzoni. Zgjidhni ato që janë të domosdoshme dhe të tjera që janë të mundshme përmes shpenzimit të nëntë të dhjetave të të ardhurave tuaja. Kryq nga pjesa tjetër dhe i konsideroni ato, por një pjesë e asaj morie të madhe dëshirash që duhet të shkojnë të pakënaqur dhe keqardhje jo

“Buxheti pastaj shpenzimet e tua të nevojshme. Mos prek një të dhjetën që po majmon çantën tënde. Lëre kjo është dëshira jote e madhe që po plotësohet. Vazhdoni të punoni me buxhetin tuaj, vazhdoni ta rregulloni për t’ju ndihmuar ty Bëjeni ndihmësin tuaj të parë në mbrojtjen e çantës suaj të majmërisë “.

Pas kësaj, një nga studentët, i veshur me një mantel të kuq dhe ari, u ngrit dhe tha: “Unë jam një njeri i lirë. Besoj se është e drejta ime të shijoj gjërat e mira të jetës. Prandaj a rebelohem kundër skllavërisë së a buxheti i cili përcakton se sa mund të shpenzoj dhe për çfarë. Ndjej se do të më pëlqente shumë nga jeta ime dhe më bëj pak më shumë sesa një thasë për të mbajtur një barrë “.

Atë Arkad u përgjigj, “Kush, miku im, do të përcaktojë buxhetin tënd?”

“Do ta bëja për vete”, u përgjigj ai protestues.

“Në atë rast do të ishte një bythë për të buxhetuar barrën e tij, a do të përfshinte ai atje bizhuteritë dhe tapetët dhe shufra të rënda ari? Jo ashtu. Ai do të përfshinte sanë dhe drithëra dhe një qese me ujë për shtegun e shkretëtirës.

“Qëllimi i një buxheti është të ndihmojë çantën tënde të shëndoshet. Isshtë të të ndihmojë të kesh gjërat e nevojshme dhe, për aq sa janë të arritshme, dëshirat e tua të tjera. Isshtë për të të mundësuar që të re-

alizosh dëshirat e tua më të dashura duke i mbrojtur nga dëshirat e tua të rastësishme. Si një dritë e ndritshme në një shpellë të errët, buxheti juaj tregon rrjedhjet nga çanta jote dhe të mundëson t'i ndalosh ato dhe të kontrollosh shpenzimet e tua për të qënë të kënaqshme qëllimet

“Kjo, pra, është shërimi i dytë për një çantë të ligët. Buxheti i 43 shpenzimeve të tua që mund të kesh monedha për të paguar nevojat e tua, për të paguar kënaqësitë e tua dhe për të përmbushur dëshirat e tua të vlefshme pa duke shpenzuar më shumë se nëntë të dhjetat e fitimeve të tua “.

20

KURIMI I TRET Bëj që ari yt të shumohet

“Vini re çanta juaj e dobët po majmon. Ti e ke disiplinuar veten të largohesh në të një të dhjetën e gjithçka që fiton. Ju keni kontrolluar shpenzimet tuaja për të mbrojtur thesarin tuaj në rritje. Tjetra, ne do ta bëjmë merrni parasysh mjetet për të vënë në punë thesarin tuaj dhe për të rritur. Ari në një çantë është kënaqësi për të zotëruar dhe kënaq një shpirt koprrac por nuk fiton asgjë. Ari që mund të mbajmë nga fitimet tona nuk është veçse fillimi. Fitimet që do të bëjë do të ndërtojë fatin tonë. “Kështu foli Arkad ditën e tretë në klasën e tij.

“Si pra mund ta vëmë në punë arin tonë? Investimi im i parë ishte për të ardhur keq, sepse humba të gjitha Përrallën e saj do ta tregoj më vonë. Investimi im i parë fitimprurës ishte një hua që i dhashë një burri të quajtur Aggar, a prodhues mburoje. Një herë në vit ai blinte dërgesa të mëdha bronzi të sjella nga përtej detit për t'u përdorur në tregtinë e tij. Duke mos pasur kapital të mjaftueshëm për të paguar tregtarët, ai do të merrte hua nga ata që kishin më shumë monedha. Ai ishte një njeri i nderuar. Huazimin e tij ai do ta shlyente, së bashku me një qira liberale, ashtu si ai shiti mburojat e tij.

“Sa herë që i kam huazuar atij i kam huazuar edhe qiranë që ai më kishte paguar. Prandaj jo vetëm a u rrit kapitali im, por edhe fitimet e tij u rritën. Më e kënaqshme ishte të kisha këto shuma kthehu në çantën time.

“Unë ju them, studentët e mi, pasuria e një njeriu nuk është në monedhat që ai mban në çantë; është të ardhurat që ai ndërton, rryma e artë që vazhdimisht derdhet në çantën e tij dhe e mban atë gjithmonë fryrë Kjo është ajo që dëshiron çdo njeri. Kjo është ajo që ti, secili prej teje dëshiron; një e ardhur që vazhdon të vijë nëse punon ose udhëton.

“Të ardhura të mëdha kam fituar. Aq të mëdha saqë jam quajtur një njeri shumë i pasur. Kreditë e mia për Aggar ishin trajnimi im i parë në investime fitimprurëse. Duke fituar mençuri nga kjo përvojë, unë zgjata timen huatë dhe investimet ndërsa kapitali im u rrit. Nga

disa burime në fillim, nga shumë burime më vonë, derdhej në çantën time një rrjedhë e artë pasurie e disponueshme për përdorime aq të mençura sa duhet të vendosja.

“Vini re, nga fitimet e mia të përlulura unë kisha lindur një grumbull skllëvërish të artë, secili duke punuar dhe duke fituar më shumë ar. Ashtu siç punuan për mua, ashtu edhe fëmijët e tyre gjithashtu punuan dhe fëmijët e fëmijëve të tyre deri sa të mëdha ishin të ardhurat nga përpjekjet e tyre të kombinuara.

“Ari rritet me shpejtësi kur bën fitime të arsyeshme siç do të shohësh nga sa vijon: Një fermer, kur lindi djali i tij i parë, i mori dhjetë monedha argjendi një huazuesi parash dhe i kërkoi atij mbajeni me qira për djalin e tij derisa të bëhej njëzet vjeç. Këtë e bëri huamarrësi i parave dhe ra dakord qiraja duhet të jetë një e katërta e vlerës së saj çdo katër vjet. Fermeri pyeti, sepse këtë shumë që kishte lënë mënjanë si i përkasin djalit të tij, që qiraja t’i shtohet kryesorit.

“Kur djali kishte arritur moshën njëzet vjeç, fermeri përsëri shkoi te huadhënësi i parave të pyesni për argjendin. Huamarrësi i parave shpjegoi se për shkak se kjo shumë ishte rritur me me interes të përbërë, dhjetë monedhat origjinale të argjendit tani ishin rritur në tridhjetë e gjysmë copa.

“Fermeri ishte i kënaqur dhe sepse djali nuk kishte nevojë për monedha, ai i la ato me huadhënësin parash. Kur djali u bë pesëdhjetë vjeç, babai ndërkohë i kishte kaluar tjetrit bota, huazuesi i parave i pagoi djalit në shlyerje njëqind e gjashtëdhjetë e shtatë monedha argjendi.

“Kështu në pesëdhjetë vjet investimi ishte shumëfishuar me qira gati shtatëmbëdhjetë herë.

“Kjo, pra, është shërimi i tretë për një çantë të ligët: të vendosësh secilën monedhë në punë që mund të riprodhohet lloji i tij edhe si tufat e fushës dhe të ndihmon të sjellin të ardhura, një lumë pasurie që do të rrjedhë vazhdimisht në çantën tënde “.

21

KURIMI I KATRT Ruaji thesaret e tua nga humbja

“Fatkeqësia do një shenjë të ndritshme. Ari në çantën e një njeriu duhet të ruhet me vendosmëri, përndryshe të jetë i humbur Kështu që është e mençur që së pari duhet të sigurojmë sasi të vogla dhe të mësojmë t’i mbrojmë ato para Perënditë na besojnë më shumë. “Kështu foli Arkad ditën e katërt në klasën e tij.

“Çdo pronar i arit tundohej nga mundësitë përmes të cilave mund të duket se mund të bëjë shuma të mëdha nga investimi i saj në shumicën e projekteve të besueshme. Shpesh miqtë dhe të afërmit po hyjnë me padurim investime të tilla dhe nxisni atë të ndjekë.

“Parimi i parë i shëndoshë i investimit është siguria për principalin tuaj. A është e mençur të intrigojeni nga fitimet më të mëdha kur principali juaj mund të humbasë? Unë them jo. Dënimi i rrezikut është humbja e mundshme. Studimi me kujdes, përpara se të ndaheni me thesarin tuaj, çdo siguri që ai mund të rimerret në mënyrë të sigurt. Mos jesh të mashtruar nga dëshirat e tua romantike për të bërë pasuri me shpejtësi.

“Para se t’ia jepni hua dikujt, sigurojeni veten në aftësinë e tij për të ripaguar dhe reputacionin e tij për të duke bërë kështu, që të mos e bësh padashur atë një dhuratë të thesarit tënd të fituar me vështirësi.

“Para se ta besosh atë si një investim në ndonjë fushë njohu veten me rreziqet të cilat mund ta shqetësojë atë.

“Investimi im i parë ishte një tragjedi për mua në atë kohë. Kur-simet e ruajtura të një viti që bëra besoji një prodhuesi tullash, të quajtur Azmur, i cili po udhëtonte përtej deteve dhe në Tiro ra dakord të blinte për mua xhevahiret e rrallë të Fenikasve. Këto do t’i shisnim pas kthimit të tij dhe do t’i ndanim fitimet. Fenikasit ishin poshtër dhe i shisnin copa qelqi. Thesari im ishte humbur. Sot, trajnimi im do të tregonte për mua menjëherë marrëzinë e besimit të një murator për të blerë bizhuteritë.

“Prandaj, a ju këshilloj nga mençuria e përvojave të mia: mos jini shumë të sigurt për tuajat mençurinë e vet në besimin e thesareve të tua në grackat e mundshme të investimeve. Më mirë deri tani të konsultohet mençuria e atyre me përvojë në trajtimin e parave për fitim. Një këshillë e tillë jepet lirisht për duke kërkuar dhe mund të posedojë lehtësisht një vlerë të barabartë në ar me shumën që ju konsideroni të investuar. Ne te vertete, e tillë është vlera e saj reale nëse të shpëton nga humbja.

“Kjo, pra, është shërimi i katërt për një çantë të ligët dhe me rëndësi të madhe nëse parandalon çantën tënde nga zbrazja pasi të jetë mbushur mirë. Ruaje thesarin tënd nga humbja vetëm duke investuar ku drejtori juaj është i sigurt, ku mund të rimerret nëse është e dëshirueshme dhe ku nuk do të dështoni mbledh një qira të drejtë. Konsultohuni me njerëz të mençur. Siguroni këshillat e atyre me përvojë në fitimprurëse trajtimi i arit. Le të mbrojë mençuria e tyre thesarin tënd nga 47 investime të pasigurta “.

KURIMI I PEST Bëni banesën tuaj një investim fitimprurës

“Nëse një njeri heq nëntë pjesë të fitimeve të tij, mbi të cilat mund të jetojë dhe të shijojë jetën, dhe nëse ka një pjesë e kësaj nëntë pjesësh ai mund të kthehet në një investim fitimprurës pa dëmtuar mirëqenien e tij, atëherë aq më shpejt do të rriten thesaret e tij. “Kështu foli Arkad

në klasën e tij në mësimin e pestë.

“Shumë nga burrat tanë të Babilonisë i rrisin familjet e tyre në lagje të pahijshme. Ata paguajnë për të kërkuar pronarët e qirave liberale për dhoma ku gratë e tyre nuk kanë vend për të rritur lulëzimet që gëzoj zemrën e një gruaje dhe fëmijët e tyre nuk kanë ku të luajnë lojërat e tyre përveçse në ato të papastra

22

rrugicat.

“Familja e asnjë mashkulli nuk mund ta shijojë plotësisht jetën nëse nuk ka një tokë ku fëmijët mund të bëjnë luaj në tokë të pastër dhe ku gruaje mund të rritë jo vetëm lule, por barishte të mira për ta ushqyer atë familja.

“Në zemrën e një njeriu sjell kënaqësi për të ngrënë fiq nga pemët e tij dhe rrushi i tij rrushi. Të zotërosh vendbanimin e tij dhe ta kesh atë një vend për të cilin është krenar të kujdeset, i beson atij zemër dhe përpjekje më të madhe prapa të gjitha përpjekjeve të tij. Prandaj, a rekomandoj që çdo burrë të ketë pronësinë çati që strehon atë dhe të tijin.

“As nuk është përtej aftësisë së ndonjë njeriu me qëllime të mira për të zotëruar shtëpinë e tij. A nuk është i madh mbreti i zgjati aq gjerësisht muret e Babilonisë sa që brenda tyre shumë tokë tani është 48 e papërdorur dhe mund të jetë të blera në shumat më të arsyeshme?

“Gjithashtu unë ju them juve, studentëve të mi, se huazuesit e parave konsiderojnë me dëshirë dëshirat e burrave të cilët të kërkojnë shtëpi dhe tokë për familjet e tyre. Gati mund të marrësh hua për të paguar muratorin dhe ndërtuesin për qëllime të tilla të lavdërueshme, nëse mund të tregoni një pjesë të arsyeshme të shumës së nevojshme e cila ti vetë e ke siguruar për qëllimin.

“Atëherë kur shtëpia të ndërtohet, ti mund të paguash huazuesin e parave me të njëjtën rregullsi si ti e ke paguar pronarin. Për shkak se çdo pagesë do të zvogëlojë borxhin tuaj ndaj huazuesit të parave, a disa vjet do të kënaqin huanë e tij.

“Atëherë zemra juaj do të gëzohet, sepse ju do të keni në pronë tuaj një pronë të vlefshme dhe tuajen vetëm kostoja do të jetë taksat e mbretit.

“Po ashtu gruaje jote e mirë do të shkojë më shpesh në lumë për të larë rrobat e tua, sa herë që kthehet ajo mund të sjellë një lëkurë dhie me ujë për të derdhur mbi gjërat në rritje.

“Kështu vijnë shumë bekime për njeriun që zotëron shtëpinë e tij. Dhe shumë do të zvogëlohet koston e tij të jetesës, duke vënë në dispozicion më shumë nga fitimet e tij për kënaqësitë dhe kënaqësinë e

tij dëshirat Kjo, pra, është shërimi i pestë për një çantë të ligët: në shtëpinë tënde ”

KURIMI I GJASHT Siguroni të ardhura në të ardhmen

“Jeta e secilit buron nga fëmijëria e tij deri në pleqëri. Kjo është rruga e jetës dhe asnjë njeri nuk mund të devijojë prej tij nëse Perënditë nuk e thërresin atë para kohe në botën përtej. Prandaj bëj unë themi se i duhet një burri të bëjë përgatitje për një të ardhur të përshtatshme në ditët në vijim, kur ai është nr më i ri, dhe për të bërë përgatitjet për familjen e tij duhet të mos jetë më me ta për të ngushëlluar dhe mbështesin ata. Ky mësim do të të udhëzojë të sigurosh një çantë të plotë kur koha të ka bërë më pak të aftë për të mësuar. “Kështu Arkadi iu drejtua klasës së tij ditën e gjashtë.

“Njeriu që, për shkak të kuptimit të tij të ligjeve të pasurisë, fiton një rritje teprica, duhet të mendojë për ato ditë të ardhshme. Ai duhet të planifikojë investime të caktuara ose provizione që mund të durojë në mënyrë të sigurt për shumë vite, por do të jetë në dispozicion kur të vijë koha të cilën ai e ka me aq mençuri parashikuar.

“Ka mënyra të ndryshme me të cilat një burrë mund të sigurojë siguri për të ardhmen e tij. Ai mund siguroni një vend për fshehje dhe aty varrosni një thesar të fshehtë. Megjithatë, pa marrë parasysh se me çfarë aftësie fshihet, ajo megjithatë mund të bëhet plaçkë e hajdutëve. Për këtë arsye unë rekomandoj jo këtë plan.

“Një burrë mund të blejë shtëpi ose toka për këtë qëllim. Nëse zgjidhet me mençuri për dobinë e tyre dhe

23

vlera në të ardhmen, ato janë të përhershme në vlerën e tyre dhe fitimet e tyre ose shitja e tyre do të sigurojë mirë për qëllimin e tij.

“Një burrë mund t’i japë një shumë të vogël huamarrësit të parave dhe t’i shtojë ato në periudha të rregullta. Qiradhënia të cilat huamarrësi i parave i shton kësaj do të shtojë kryesisht rritjen e saj. Unë njoh një prodhues sandalesh, të quajtur Ansan, i cili më shpjegoi jo shumë kohë më parë se çdo javë për tetë vjet ai kishte depozituar tek e tij huadhënës parash dy copa argjendi. Huamarrësi i parave i kishte dhënë, por së fundmi i dha llogari gjë që ai u gëzua shumë. Totali i depozitave të tij të vogla me qira e tyre në normën zakonore të një- e katërta vlera e tyre për çdo katër vjet, tani ishte bërë një mijë e dyzet monedha argjendi.

“Unë me kënaqësi e inkurajova atë edhe më tej duke i demonstruar atij me njohuritë e mia numra që në dymbëdhjetë vjet më shumë, nëse ai do të mbante depozitat e tij të rregullta prej por dy copa argjendi çdo javë, huamarrësi i parave do t’i detyrohej atij katër mijë copë argjendi,

një kompetencë e denjë për pjesën tjetër të jetës së tij.

“Sigurisht, kur një pagesë kaq e vogël e bërë me rregullsi prodhon rezultate kaq fitimprurëse, asnjë njeri nuk ka mundësi të mos sigurojë një thesar për pleqërinë e tij dhe mbrojtjen e familjes së tij, pa marrë parasysh sa të begatë mund të jenë biznesi dhe investimet e tij.

“Unë do të doja të mund të thosha më shumë për këtë. Në mendjen time qëndron një besim që një ditë me mençuri- njerëzit që mendojnë do të hartojnë një plan për t’u siguruar nga vdekja, me të cilin shumë burra paguajnë, por një shumë të vogël rregullisht, agregati bën një shumë të bukur për familjen e secilit anëtar që kalon në përtej Këtë e shoh si diçka të dëshirueshme dhe të cilën mund ta rekomandoj shumë.

Por sot nuk është e mundur sepse duhet të tejkalojë jetën e çdo njeriu ose ndonjë partneriteti për të vepruar. Duhet të jetë aq i qëndrueshëm sa fronti i Mbretit. Një ditë e ndiej që një plan i tillë do të vijë kaloni dhe jini një bekim i madh për shumë njerëz, sepse edhe pagesa e parë e vogël do të bëjë të mundur a pasuri e qetë për familjen e një anëtarë nëse ai kalon.

“Por sepse ne jetojmë në ditën tonë dhe jo në ditët që do të vijnë, duhet të marrim avantazhi i atyre mjeteve dhe mënyrave të përmbushjes së qëllimeve tona. Prandaj i rekomandoj të gjithëve burra, që ata, me anë të metodave të mençura dhe të menduara mirë, sigurojnë kundër një çantë të ligët në moshën e pjekur vjet Për një çantë të ligët për një njeri që nuk është më në gjendje të fitojë ose për një familje pa kokën e saj është një tragjedi e rëndë. “Kjo, pra, është shërimi i gjashtë për një çantë të ligët. Siguroni paraprakisht për nevojat e moshës suaj në rritje dhe mbrojtjen e familjes tënde “.

Shërimi i shtatë Rritni aftësinë tuaj për të fituar

“Këtë ditë unë po flas me ty, studentët e mi, për një nga mjetet juridike më vitale për një çantë të ligët. Megjithatë, unë do të flas jo për arin, por për veten tuaj, për njerëzit nën rrobat e shumë ngjyrave që ulen para meje. Unë do t’ju flas për ato gjëra brenda mendjeve dhe jetës së burrave që punojnë për ose kundër suksesit të tyre. “Kështu, Arkadi iu drejtua klasës së tij ditën e shtatë.

“Pak kohë më parë erdhi tek unë një djalë i ri që kërkonte të merrte hua. Kur e pyeta për shkakun e domosdoshmërinë e tij, ai u ankua se të ardhurat e tij ishin të pamjaftueshme për të paguar shpenzimet e tij. Pas kësaj unë i shpjegoj atij, duke qenë kështu, ai ishte një klient i dobët për huazuesin e parave, pasi posedonte nr kapaciteti i fitimit të tepërt për të shlyer huanë.

“” Ajo që të duhet, i ri, “i thashë,” është të fitosh më shumë monedha. Çfarë do të rritësh kapaciteti për të fituar? ”

“Gjithçka që mund të bëj” u përgjigj ai. “Gjashtë herë brenda dy hënave i jam afruar zotërisë tim

24

kërkoj që pagesa ime të rritet, por pa sukses. Asnjë burrë nuk mund të shkojë më shpesh se kaq. ’

“Ne mund t’i buzëqeshim thjeshtësisë së tij, megjithatë ai posedonte një nga kërkesat jetike për të rritur të tijat fitimet. Brenda tij ishte një dëshirë e fortë për të fituar më shumë, një dëshirë e duhur dhe e lavdërueshme.

“Arritja pararendëse duhet të jetë dëshira. Dëshirat e tua duhet të jenë të forta dhe të përcaktuara. Të përgjithshme dëshirat nuk janë veçse dëshira të dobëta. Për një njeri që të dëshirojë të jetë i pasur ka shumë pak qëllim. Që një burrë të dëshirojë pesë copa ari është një dëshirë e prekshme të cilën ai mund ta shtyjë për ta përmbushur. Pasi ai e ka mbështetur dëshirën e tij për pesë copa ari me forcën e qëllimit për ta siguruar, më pas ai mund të gjejë mënyra të ngjashme për të marrë dhjetë copa dhe pastaj njëzet copa dhe më vonë një mijë copë dhe, vini re, ai është bërë i pasur. Në duke mësuar të sigurojë dëshirën e tij të vogël të caktuar, ai e ka stërvitur veten për të siguruar një dëshirë më të madhe. Kjo është procesi me të cilin akumulohet pasuria: së pari në shuma të vogla, pastaj në ato më të mëdha siç mëson një njeri dhe bëhet më i aftë.

“Dëshirat duhet të jenë të thjeshta dhe të qarta. Ata mposhtin qëllimin e tyre nëse do të jenë shumë, shumë konfuze, ose përtej trajnimit të një njeriu për të përmbushur. ”

Ndërsa një njeri përsoset në thirrjen e tij, kështu rritet edhe aftësia e tij për të fituar. Në këto ditët kur isha një shkruar i përlurur që gdhendja në argjilë për disa bakër çdo ditë, e vëreja atë punëtorët e tjerë bënë më shumë se unë dhe u paguan më shumë. Prandaj, a e vendosa që do të tejkalohesha nga askush. As nuk u desh shumë që unë të zbuloja arsyen e suksesit të tyre më të madh. Më shumë interes në puna ime, më shumë përqendrim në detyrën time, më shumë këmbëngulje në përpjekjen time dhe, vër re, pak burra mund ta bënin gdhend më shumë tableta në ditë se I. Me shpejtësi të arsyeshme aftësia ime e rritur nuk u shpërblye, as a ishte e nevojshme që unë të shkoja gjashtë herë te zotëria im për të kërkuar njohjen.

“Sa më shumë mençuri të njohim, aq më shumë mund të fitojmë. Ai njeri që kërkon të mësojë më shumë zeja e tij do të shpërblehet me bollëk. Nëse ai është një artizan, ai mund të kërkojë të mësojë metodat dhe mjetet e ata më të zotët në të njëjtën linjë. Nëse punon në ligj ose në shërim, ai mund të konsultohet dhe të shkëmbejë njohuri me të

tjerët për thirrjen e tij. Nëse ai është një tregtar, ai mund të kërkojë vazhdimisht mallra më të mira që mundën të blihen me çmime më të ulta.

“Gjithmonë punët e njeriut ndryshojnë dhe përmirësohen, sepse burrat me mendje të mprehtë kërkojnë aftësi më të mëdha që ata të mund t’u shërbejnë më mirë atyre nga patronazhi i të cilëve varen. Prandaj, unë i nxis të gjithë njerëzit të jenë brenda gradën e përparimit të përparimit dhe të mos qëndrojnë akoma, që të mos lihen pas. “Shumë gjëra vijnë për të bërë një jeta e njeriut e pasur me përvoja fitimprurëse. Gjëra të tilla si më poshtë, një burrë duhet të bëjë nëse respekton vetë:

“Ai duhet t’i paguajë borxhet e tij me shpejtësinë brenda fuqisë së tij, duke mos blerë atë për të cilin ai nuk është në gjendje të paguajë.

“Ai duhet të kujdeset për familjen e tij që ata të mendojnë dhe të flasin mirë për të.

“Ai duhet të bëjë një testament të regjistrimit që, në rast se Zoti e quan atë, një ndarje e duhur dhe e ndershme e pasurisë së tij të realizohet.

“Ai duhet të ketë dhembshuri për ata që janë plagosur dhe goditur nga fatkeqësia dhe t’i ndihmojë ata brenda kufijve të arsyeshëm. Ai duhet të bëjë veprime të thellësisë së menduar për ata të dashur për të.

“Kështu ilaçi i shtatë dhe i fundit për një çantë të ligët është të kultivosh fuqitë e tua, të studiosh dhe bëhu më i mençur, të bëhesh më i zoti, të veprosh aq sa të respektosh vetveten. Në këtë mënyrë do të fitosh

besim në veten tënde për të arritur dëshirat e tua të konsideruara me kujdes.

“Këto janë shtatë kura për një çantë të ligët, të cilat, nga përvoja e një kohe të gjatë dhe jetë të suksesshme, unë nxis për të gjithë burrat që dëshirojnë pasuri. “Ka më shumë ar në Babiloni, studentët e mi,

25

sesa ti 54 ëndërron. Ka bollëk për të gjithë.

“Shko përpara dhe praktiko këto të vërteta që të mund të përparosh dhe të bëhesh i pasur, ashtu si është e jotja e drejtë

“Shko përpara dhe mëso këto të vërteta që çdo subjekt i nderuar i madhësisë së tij mund të ndajë gjithashtu liberalisht në pasurinë e bollshme të qytetit tonë të dashur “.

26

Njihuni me Hyjneshën e Fatit të Mirë

“Nëse një njeri është me fat, nuk ka parathënë shkallën e mundshme

të fatit të tij të mirë. Vendoseni në Eufrat dhe sikur jo ai do të notojë me një margaritar në dorë “.

- Proverb babilonas.

Dëshira për të qenë me fat është universale. Ishte po aq e fortë në gjinjtë e burrave katër mijë vite më parë në Babiloninë e lashtë siç është në zemrat e njerëzve sot. Të gjithë shpresojmë të favorizohemi nga Hyjnesha tekanjoze e Fatit të Mirë.

A ka ndonjë mënyrë që ne mund ta takojmë dhe ta tërheqim, jo vetëm vëmendjen e saj të favorshme, por edhe atë favore bujare? A ka ndonjë mënyrë për të tërhequr fat të mirë?

Kjo është pikërisht ajo që njerëzit e Babilonisë së lashtë dëshironin të dinin. Exactlyshtë pikërisht ajo që vendosën të vendosnin zbuloj Ata ishin njerëz mendjemprehtë dhe mendimtarë të mprehtë. Kjo shpjegon pse qyteti i tyre u bë më i pasuri dhe qyteti më i fuqishëm i kohës së tyre.

Në atë të kaluar të largët, ata nuk kishin shkolla ose kolegje. Sidoqoftë ata kishin një qendër të të mësuarit dhe një shumë praktike ishte. Ndër ndërtesat me kulla në Babiloni ishte një që renditej në rëndësi me Pallatin e Mbretit, Kopshtet e Varura dhe tempujt e perëndive. Ju do të gjeni përmendje të pakët të tij në librat e historisë, ka shumë të ngjarë të mos përmendet fare, megjithatë ka ushtruar një të fuqishëm ndikim në mendimin e asaj kohe.

Kjo ndërtesë ishte tempulli i të mësuarit, ku u shpjegua mençuria e së kaluarës mësuesit vullnetarë dhe ku temat me interes popullor diskutoheshin në forume të hapura. Brenda saj muret të gjithë njerëzit u takuan si të barabartë. Skllëvërit më të përulur mund të kundërshtojnë pa u ndëshkuar mendimet e a princi i shtëpisë mbretërore.

Midis të shumtëve që frekuentuan tempullin e të mësuarit, ishte një njeri i pasur i mençur me emrin Arkad, quhet njeriu më i pasur në Babiloni. Ai kishte sallën e tij të veçantë ku pothuajse çdo mbrëmje një grup i madh të burrave, disa të moshuar, disa shumë të rinj, por kryesisht të moshës mesatare, të mbledhur për të diskutuar dhe argumentuar interesante lëndët. Supozoni se ne dëgjojmë për të parë nëse ata dinin se si të tërhiqnin fat të mirë.

Dielli sapo ishte perënduar si një top i madh i kuq zjarri që shkëlqente nëpër mjegullën e pluhurit të shkretëtirës kur Arkad shëtit në platformën e tij të mësuar. Tashmë plot katër burra po prisnin ardhjen e tij, mbështetur në qilimat e tyre të vegjël të shtrirë në dysheme. Më shumë po mbërrinin akoma.

“Çfarë do të diskutojmë këtë natë?” Arkad pyeti.

Pas një hezitimi të shkurtër, një endës i rrobave të larta iu drejtua atij, duke u ngritur siç ishte zakon. “Unë kam një temë që unë do të doja të dëgjoja të diskutuar ende hezitohet ta ofroj që të mos të duket qesharake për ty, Arkad dhe timen miq të mirë këtu “.

Pasi u nxit ta ofrojë, si nga Arkad ashtu edhe nga thirrjet e të tjerëve, ai vazhdoi: “Kjo ditën kam qenë me fat, sepse kam gjetur një kuletë në të cilën ka copa ari. Të vazhdojmë të jemi me fat është dëshira ime e madhe. Duke ndjerë që të gjithë burrat ndajnë me mua këtë dëshirë, unë sugjeroj që të debatojmë se si tërheqim fat të mirë që të mund të zbulojmë mënyra se si mund të joshet tek një “.

“Beenshtë ofruar një temë më interesante, komentoi Arkad,” një nga më të denjë për tonën diskutim Për disa burra, fat i mirë thotë por një rast që mund të ndodhë, si një aksident një pa qëllim ose arsye. Të tjerët besojnë se nxitësi i gjithë fatit tonë është më i madhi perëndeshë bujare, Ashtar, gjithnjë e etur për të shpërblyer me dhurata bujare ata që e kënaqin atë. Flisni lart, miqtë e mi, çfarë ju them, do të kërkojmë të gjejmë nëse ka mjete me të cilat mund të joshet fati i mirë vizitoni secilin dhe të gjithë ne? ”

“Po! Po! Dhe shumë nga kjo!” iu përgjigj grupit në rritje të dëgjuesve të etur.

Pas kësaj Arkad vazhdoi, “Për të filluar diskutimin tonë, le të dëgjojmë së pari nga ata që janë midis nesh që

27

kanë shijuar përvoja të ngjashme me ato të endësit të rrobave në gjetjen ose marrjen, pa u munduar pjesa e tyre, thesare ose bizhuteritë e vlefshme “.

Pati një pauzë në të cilën të gjithë shikonin për të pritur që dikush të përgjigjej, por askush nuk e bëri.

“Çfarë, askush?” Arkad tha, “atëherë rrallë duhet të jetë ky lloj fati i mirë. Kush do ta bëjë tani ofroni një sugjerim se ku do të vazhdojmë kërkimin tonë? ”

Kjo do të bëjë, “foli një i ri i mirë-veshur, duke u ngritur.” Kur një njeri flet për fat a nuk është e natyrshme që mendimet e tij të kthehen në tryezat fituese? A nuk është atje ku ne shohim shumë burra që kërkojnë favorin e perëndeshës me shpresë se do t'i bekojë ata me fitime të pasura? ”

Ndërsa ai rifilloi vendin e tij, një zë thirri, “Mos ndalo! Vazhdo historinë tënde! Na trego, a e gjeje favor me perëndeshën në tryezat e lojrave? A i ktheu ajo kubat me anën e kuqe lart, kështu që ti i plotësove ato çantë me shpenzimet e tregtarit apo a i lejoi ajo që faqet blu të dilnin në mënyrë që tregtari të ngrihej në fituar argjend? ”

I riu u bashkua me të qeshurat me natyrë të mirë, pastaj u përgjigj: “Unë nuk jam i urrejtur të pranoj ajo dukej se nuk e dinte që isha edhe atje. Po si ju pjesa tjetër?”

A e keni gjetur atë duke pritur për vende të tilla për të rrokullisur kube, në favorin tuaj? Ne jemi të etur për të dëgjoni si dhe për të mësuar “.

“Një fillim i mençur”, shpërtheu në Arkad. “Ne takohemi këtu për të shqyrtuar të gjitha anët e secilës pyetje. Të injorojmë tryeza e lojrave do të ishte të anashkalonte një instinkt të përbashkët për shumicën e burrave, dashurinë për të përdorur një shans me një sasi të vogël argjendi me shpresën për të fituar shumë ar. ”

“Kjo nuk më kujton garat por dje”, thirri një dëgjues tjetër. “Nëse perëndesha frekuenton tavolinat e lojrave, sigurisht që ajo nuk i lë pas dore garat ku karrocet e praruara dhe kuajt e shkumëzuar ofrojnë shumë më tepër eksitim. Na thuaj singerisht, Arkad, a të pëshpëriti ajo për të vendosur bast tuaj mbi ata kuajt gri nga Nineveh dje? Isha duke qëndruar vetëm pas teje dhe munda i pakët besoji veshëve të mi kur të dëgjova të vë bastin tënd mbi thinjat. Ti e di si dhe çdo të tillë ne që asnjë skuadër në të gjithë Asirinë nuk mund të mposhtë gjiret tona të dashura në një garë të ndershme.

“A ju pëshpëriti perëndeshë në veshin tuaj për të vënë baltë mbi gri, sepse në kthesën e fundit brenda e zeza do të pengohej dhe kështu ndërhynte në gjiret tona, saqë thinjat do të fitonin garën dhe do të shënonin një fitore e fituar? ”

Arkad buzëqeshi indulgjentisht në shaka. “Çfarë arsye duhet të ndiejmë perëndeshën e mirë interesoheni aq shumë për bastet e ndonjë njeriu mbi një garë me kuajt? Për mua ajo është një perëndeshë e dashurisë dhe dinjitetit kënaqësia e të cilit është të ndihmohet ata që janë në nevojë dhe të shpërblehet ata që janë meritore. Kërkoj te gjej e saj, jo në tryezat e lojrave ose garat ku burrat humbin më shumë ar se sa fitojnë, por në vende të tjera ku veprimet e njerëzve janë më të vlefshme dhe më të denja për shpërblim.

“Në përpunimin e tokës, në tregtinë e ndershme, në të gjitha profesionet e njeriut, ekziston mundësia për të bërë një fitim nga përpjekjet e tij dhe transaksionet e tij. Ndoshta jo gjatë gjithë kohës ai do të shpërblehet sepse nganjëherë gjykimi i tij mund të jetë i gabuar dhe herë të tjera erërat dhe moti mund ta mposhtin atë përpjekjet. Megjithatë, nëse ai vazhdon, ai zakonisht mund të presë të realizojë fitimin e tij. Kjo është kështu sepse shanset e fitimi janë gjithmonë në favor të tij.

“Por, kur një njeri luan lojëra, situata përmbysset për shanset e fitimit gjithmonë kundër tij dhe gjithmonë në favor të rojes së lojës.

Loja është rregulluar në mënyrë që ajo do të jetë gjithmonë favorizoni portierin. Businessshtë biznesi i tij në të cilin ai planifikon të bëjë një fitim liberal për vete nga monedhat bast nga lojtarët. Pak lojtarë e kuptojnë se sa të sigurt janë fitimet e rojtarit të lojës dhe sa të pasigurt janë shanset e tyre për të fituar.

“Për shembull, le të marrim parasysh bastoret e vendosura mbi kubikë. Sa herë që hidhet, vëmë bast se cili ana do të jetë më e larta. Nëse është ana e kuqe, mjeshtri i lojës na paguan katër herë bastin tonë. Por nëse ka ndonjë të tjera nga pesë anët vijnë më së shumti, ne e humbasim bastin tonë. Kështu shifrat tregojnë se për secilin cast ne kemi pesë mundësi për të humbur, por për shkak se të kuqtë paguajnë katër për një, ne kemi katër mundësi për të fituar. Ne një

28

loja e natës master lojë mund të presë të mbajë për fitimin e tij një të pestën e të gjitha monedhave me bast. A mundet njeriu pret të fitojë më shumë sesa herë pas here kundër shanseve të rregulluara aq sa ai duhet të humbasë një të pestën e të gjithëve bastet e tij? ”

“Megjithatë disa burra fitojnë shuma të mëdha herë pas here”, vullnetarisht një prej dëgjuesve.

“Krejt kështu, ata bëjnë,” vazhdoi Arkad. “Duke e kuptuar këtë, më lind pyetja nëse paratë siguruar në mënyra të tilla sjell vlera të përhershme për ata që janë me këtë fat. Ndër të njohurit e mi janë shumë nga burrat e suksesshëm të Babilonisë, megjithatë nuk jam në gjendje të përmend një njeri të vetëm e filloi suksesin e tij nga një burim i tillë.

“Ju që jeni mbledhur këtu sonte njihni shumë më tepër qytetarë tanë të konsiderueshëm. Për mua do të ishte me shumë interes për të mësuar se sa prej qytetarëve tanë të suksesshëm mund të kreditojnë tryezat e lojrave me fillimin e tyre drejt suksesit. Supozoni se secili prej jush tregon për ata që njihni. Çfarë thua ti? ”

Pas një heshtje të zgjatur, një karrocë u tërhoq, “A do të përfshinte hetimi juaj rojet e lojës?” “Nëse nuk mendoni për askënd tjetër, “u përgjigj Arkad.

“Nëse asnjë nga ju nuk mund të mendojë për dikë tjetër, atëherë si për veten tuaj? A ka ndonjë fitues të qëndrueshëm me ne që hezitojnë të këshillojnë një burim të tillë për të ardhurat e tyre? ”

Sfida e tij u përgjigj nga një serë ankesash nga pjesa e prapme e përhapur mes shumë të qeshura .

“Do të duket se ne nuk po kërkojmë fat të mirë në vende të tilla si perëndeshë shpesh,” ai vazhdoi. “Prandaj le të eksplorojmë fusha të tjera. Ne nuk e kemi gjetur atë në marrjen e kuletave të humbura.

As ne nuk e kemi gjetur duke ndjekur tavolinat e lojrave. Sa i përket garave, duhet të rrëfej se kam humbur shumë më shumë monedha atje sesa kam fituar ndonjëherë.

“Tani, supozoni se ne i konsiderojmë tregtinë dhe bizneset tona. A nuk është e natyrshme nëse përfundojmë një transaksion fitimprurës për ta konsideruar atë jo fat të mirë, por një shpërblim të drejtë për përpjekjet tona? Unë jam i prirur për të mendoj se mund të mos shohim dhuratat e perëndeshës. Ndoshta ajo vërtet na ndihmon kur jo vlerësoj zemërgjerësinë e saj. Kush mund të sugjerojë diskutime të mëtejshme?”

Pas kësaj u ngrit një tregtar i moshuar, duke zbutur mantelin e tij të bardhë. “Me lejen tënde, më i nderuari Arkad dhe miqtë e mi, unë ofroj një sugjerim. Nëse, siç e keni thënë 61, ne i marrim meritat tona industria e vet dhe aftësia për suksesin e biznesit tonë, pse të mos marrim parasysh sukseset që pothuajse i kemi gëzuar por që na shpëtoi, ngjarje të cilat do të kishin qenë më fitimprurëse. Do të kishin qenë të rralla shembuj të fatit të mirë nëse do të kishin ndodhur në të vërtetë. Sepse ata nuk u sollën në përmbushje ne nuk mund t’i konsiderojë ato si shpërblimet tona të drejta. Me siguri shumë burra këtu kanë përvoja të tilla për të treguar “.

“Këtu është një qasje e mençur”, miratoi Arkad. “Kush prej jush ka pasur fat të mirë brenda jush kap vetëm për të parë atë të shpëtuar?”

Shumë duar u ngritën, mes tyre edhe ai i tregtarit. Arkadi i bëri shenjë të flasë. “Ndërsa sugjeruat këtë qasje, ne duhet të dëgjojmë së pari nga ju.”

“Unë me kënaqësi do të tregoj një përrallë,” rifilloi ai, “që ilustron sa afër një njeriu fat të mirë mund të afrohet dhe sa verbërisht ai mund ta lejojë atë të shpëtojë, për humbjen e tij dhe më vonë pendimin.

“Shumë vite më parë, kur isha i ri, vetëm i martuar dhe i mirë për të fituar, babai im erdhi një ditë dhe kërkova me forcë që të hyj në një investim. Djali i një prej të mirëve të tij miqtë kishin vërejtur një tokë djerrë jo larg përtej mureve të jashtme të qytetit tonë. Shtrihej lart sipër kanalit ku asnjë ujë nuk mund ta arrinte.

“Djali i mikut të babait tim hartoi një plan për të blerë këtë tokë, për të ndërtuar tre ujë të madh rrota që mund të operohen nga qetë dhe në këtë mënyrë ngrenë ujërat jetëdhënëse në tokën pjellore. Kjo i arritur, ai planifikoi të ndahej në trakte të vogla dhe t’u shiste banorëve të qytetit për barishte arna.

“Djali i mikut të babait tim nuk kishte 62 ari të mjaftueshëm për të përfunduar një të tillë ndërmarrja. Ashtu si unë, ai ishte një i ri që

fitonte një shumë të drejtë. Babai i tij, si imi, ishte një burrë i

29

familje e madhe dhe mjete të vogla. Prandaj, ai vendosi të interesojë një grup burrash për të hyrë në ndërmarrje me të. Grupi do të përbëhej nga dymbëdhjetë, secili prej të cilëve duhet të jetë fitues i parave dhe të pranojë të paguajë një e dhjeta e fitimeve të tij në ndërmarrje derisa toka të bëhej gati për shitje. Të gjithë atëherë ndajnë drejtë në fitime në përpjesëtim me investimin e tyre. ”

“Ti, biri im, - më tha babai im, - je tani në burrërinë tënde të re. Myshtë thellësia ime dëshiroj që të fillosh ndërtimin e një pasurie të vlefshme për veten time që të bëhesh i respektuar midis burrave. Dëshiroj të shoh se ti përfiton nga njohja e gabimeve të pamenduara të babait tënd ’.”

Këtë e dëshiroj shumë, babai im, - u përgjigja.

“Atëherë, këtë e këshilloj. Bëj atë që duhej të kisha bërë në moshën tënde. Mbahu nga fitimet e tua një e dhjeta për të bërë investime të favorshme. Me këtë një të dhjetën e fitimeve të tua dhe çfarë do gjithashtu fito, ti mund, para se të jesh në moshën time, të grumbullosh për vete një pasuri të vlefshme.

“Fjalët e tua janë fjalë të mençurisë, babai im. Unë dëshiroj shumë pasuri. Megjithatë ka shumë përdorime në të cilat thirren fitimet e mia. Prandaj, a hezitoj të bëj ashtu siç këshillon ti. Unë jam i ri. Ka shumë kohë. ’

“Kështu që unë mendova në moshën tënde, megjithatë vini re, kanë kaluar shumë vite dhe unë nuk kam bërë ende fillim.’

“Ne jetojmë në një epokë tjetër, babai im. Unë do të shmang gabimet e tua.’

“Mundësia qëndron para teje, biri im. Po ofron një shans që mund të çojë në pasuri. Unë lutem nga ti, mos vono. Shko të nesërmen tek djali i mikut tim dhe bëj pazar me të për të paguar dhjetë përqindja e fitimeve tuaja në këtë investim. Shko menjëherë të nesërmen. Mundësia pret jo njeri Sot është këtu; së shpejti ajo është zhdukur. Prandaj, mos vono! ’

“Pavarësisht nga këshillat e babait tim, unë hezitova. Kishte rroba të bukura të reja të sjella nga tregtarët nga Lindja, rroba të një pasurie dhe bukuri të tillë, gruaja ime e mirë dhe unë menduam se duhet secili posedon një. Nëse unë pranoj të paguaj një të dhjetën e fitimeve të mia në ndërmarrje, ne duhet të privojmë vetë nga këto dhe kënaqësi të tjera që i dëshironim shumë. Unë e vonova marrjen e një vendimi derisa të ishte gjithashtu vonë, për keqardhjen time të mëvonshme. Ndërmarrja vërtetoi se ishte më fitimprurëse sesa kishte ndonjë njeri profetizoi. Kjo

është përralla ime, duke treguar sesi e lashë fatin e mirë të shpëtojë “.

“Në këtë përrallë ne shohim se sa fat i mirë pret të vijë tek ai njeri që pranon mundësi,” komentoi një njeri i zhurmshëm i shkretëtirës. “Për ndërtimin e një pasurie gjithmonë duhet të ekzistojë fillim. Ky fillim mund të jetë disa copa ari ose argjendi të cilat një njeri i devijon nga fitimet e tij në të tija investimi i pare. Unë, vetë jam pronar i shumë tufave. Fillimi i tufave të mia unë fillova kur isha thjesht një djalë dhe bleu me një copë argjendi një viç të ri. Ky, duke qenë fillimi i tim pasuria, kishte një rëndësi të madhe për mua.

“Të marrësh fillimin e tij të parë për ndërtimin e një pasurie është po aq fat sa mund t’i vijë çdo njeriu. Me të gjitha burrat, hapi i parë, i cili i ndryshon ata nga burrat që fitojnë nga puna e tyre në burrat që tërheqin dividendët nga fitimet e arit të tyre, janë të rëndësishme. Disa, për fat të mirë, e marrin atë kur janë të rinj dhe në këtë mënyrë tejkalojnë suksesin financiar ata që e marrin më vonë ose ata burra fatkeqë, si babai të këtij tregtari, që nuk e merr kurrë.

“Sikur shoku ynë, tregtari, ta kishte ndërmarrë këtë hap në burërinë e tij të hershme kur erdhi kjo mundësi për të, këtë ditë ai do të bekohej me shumë më tepër mallra të kësaj bote. Duhet fat i mirë i miku ynë, endësi i rrobave, bën që ai të ndërmarrë një hap të tillë në këtë kohë, do të jetë me të vërtetë fillimi i një fati të mirë shumë më të madh “.

“Faleminderit! Edhe mua më pëlqen të flas”. Një i huaj nga një vend tjetër u ngrit. “Unë jam një sirian. Jo aq mire flas gjuhen tende. Unë dëshiroj ta quaj këtë shok, tregtar, një emër. Ndoshta ju mendoni se jo i sjellshëm, ky emër. Megjithatë unë dëshiroj ta quaj atë kështu. Por, mjerisht, unë nuk e di fjalën tuaj për të. Nëse e thërras Sirian, nuk do ta kuptoni. Prandaj, ju lutem disa zotërinj të mirë, më tregoni emrin e duhur ju thirrni njeriun që shtyn të bëjë ato gjëra që janë të mira për të “.

30

“Procrastinator”, thirri një zë.

“Ky është ai,” bërtiti Siriani, duke tundur duart me entuziazëm, “ai nuk e pranon rastin kur ajo vjen. Ai pret. Ai thotë se kam shumë biznes tani. Mirupafshim po flas me ty. Mundësia, ajo nuk do të presë për një shok kaq të ngadaltë. Ajo mendon se nëse një burrë dëshiron të jetë me fat, ai do të bëjë hapa të shpejtë. Ndonjë njeriu nuk hap shpejt kur i vjen mundësia, ai është zvarritës i madh si shoku ynë, ky tregtar “.

Tregtari u ngrit dhe u përkul mirë me natyrë duke iu përgjigjur të qeshurave. “Admirimi im për ti, i huaj brenda portave tona, që heziton

të mos flasësh të vërtetën “.

“Dhe tani le të dëgjojmë një përrallë tjetër të mundësive. Kush ka për ne një përvojë tjetër?” kërkoi Arkad.

“Kam”, u përgjigj një burrë me veshje të kuqe në moshë të mesme. “Unë jam blerës i kafshëve, kryesisht i deveve dhe kuajt. Ndonjëherë blej edhe dele dhe dhi. Do të tregojë përrallën që do të lidhem me 65 me të vërtetë si erdhi rasti një natë kur nuk e prisja më së paku. Mbase për këtë arsye e lashë ikje Për këtë do të jesh gjykatësi.

“Kthimi në qytet një mbrëmje pas një udhëtimiti dhjetë ditësh zhgënjyese në kërkim të deveve, I u zemërua shumë kur gjeti portat e qytetit të mbyllura dhe të mbyllura. Ndërsa skllëvërit e mi përhapnin çadrën tonë për natën, të cilën ne shikuam ta kalonim me pak ushqim dhe pa ujë, u afrova nga një i moshuar fermer i cili, si ne, e gjeti veten të mbyllur jashtë.

“” I nderuar zotëri, “më drejtoi ai,” nga pamja jote, unë gjykoj se je blerës. Nëse kjo është kështu, shumë do të doja të shisja për ty kopënë më të shkëlqyer të deleve të ngritura lart. Mjerisht, e mira ime gruaja shtrihet shumë e sëmurë nga ethet. Unë duhet të kthehem me gjithë nxitimin. Blini delet e mia që unë dhe skllëvërit e mi mund të hipë devetë tona dhe të udhëtojnë pa vonesë “.

“Kaq e errët ishte sa nuk mund ta shihja tufën e tij, por nga gjakderdhja e dija që duhet të ishte e madhe. Pasi humba dhjetë ditë duke kërkuar deve që nuk gjeta, isha i lumtur të bëja pazar me të. Në tij ankth, ai vendosi një çmim më të arsyeshëm. Unë pranova, duke e ditur që skllëvërit e mi mund të përzënë kopënë përmes portave të qytetit në mëngjes dhe shitur me një fitim të konsiderueshëm.

Ujdi përfundoi, unë thirra skllëvërit e mi për të sjellë pishtarë që të mund të numërojmë kopënë e cila fermeri deklaroi se përmban nëntëqind. Unë nuk do të rëndoj ty, miqtë e mi, me një përshkrim të vështirësia jonë në përpjekjen për të numëruar kaq shumë dele të etura, të shqetësuara dhe mulliri. Ajo provoi të jetë një detyrë e pamundur. Prandaj, unë e njoftova troç fermerin se do t'i numëroja ditën dhe do ta paguaja atë atëherë

“” Ju lutem, zotëri më i nderuar, “u lut ai,” më paguani por dy të tretat e çmimit sonte që të mund të të jetë në rrugën time. Unë do të lë skllavin tim më inteligjent dhe të arsimuar të ndihmojë për të bërë numërimin në në mëngjes Ai është i besueshëm dhe për të ti mund të paguash bilancin.

“Por unë isha kokëfortë dhe refuzova të bëj pagesa atë natë. Mëngjesin tjetër, para se të zgjohesha, portat e qytetit u hapën dhe katër blerës nxituan të kërkonin kopetë. Ata ishin më të etur dhe të gat-

shëm të paguante çmime të larta sepse qyteti kërcënohej me rrethim dhe ushqimi nuk ishte i bollshëm. Gati tre herë çmimin me të cilin ai ma kishte ofruar kopenë, mori bujku i vjetër për të. Kështu ishte e rrallë fat i mirë lejohet të shpëtojë “.

“Këtu është një përrallë më e pazakonta”, komentoi Arkad. “Çfarë mençurie sugjeron?”

“Mençuria e bërjes së një pagese menjëherë kur jemi të bindur se pazari ynë është i mençur,” sugjeroi një prodhues të nderuar të shalës. “Nëse pazari është i mirë, atëherë ke nevojë për mbrojtje ndaj tuajën dobësitë e veta aq shumë sa ndaj çdo njeriu tjetër. Ne të vdekshmit jemi të ndryshueshëm. Mjerisht, duhet të them më shumë të prirur për të ndryshuar mendjen tonë kur është e drejtë se e gabuar. Gabim, ne jemi vërtet kokëfortë. E drejtë, ne jemi të prirur për të lëkundet dhe lëreni mundësinë të shpëtojë. Gjykimi im i parë është më i miri im. Megjithatë gjithmonë e kam pasur të vështirë ta detyroj veten të vazhdoj me një pazar të mirë kur të bëhet. Prandaj, si një mbrojtje kundër timen dobësitë e veta, unë bëj një depozitë të shpejtë mbi të. Kjo më shpëton nga pendimet e mëvonshme për të mirën fat që duhej të ishte i imi “.

31

“Faleminderit! Përsëri më pëlqen të flas”. Siriani ishte edhe një herë në këmbë. “Këto përralla shumë njësoj Sa herë që mundësia fluturon larg për të njëjtin bir rea . Sa herë që ajo vjen tek zvarritësi, duke sjellë plan i mirë. Sa herë që hezitojnë, të mos thonë, tani koha më e mirë, e bëj shpejt. Si mund të kenë sukses burrat? ne ate menyre?”

“Fjalët e tua janë të mençura, miku im”, u përgjigj blerësi. “Fat i mirë iku nga zvarritja në të dyja këto përralla. Megjithatë, kjo nuk është e pazakontë. Fryma e shtyrjes është brenda të gjithë burrave. Ne dëshirojmë pasuritë; megjithatë, sa shpesh kur shfaqet mundësia para nesh, ajo frymë e zvarritjes nga brenda kërkon vonesa të ndryshme në pranimin tonë.

Duke e dëgjuar atë, ne bëhemi armiq të tanë më të këqij. “Në ditët e mia të reja nuk e dija nga kjo fjalë e gjatë, shoku ynë nga Siria gëzon. Unë mendova se në fillim ishte gjykimi im i dobët kjo më shkaktoi humbjen e shumë tregtive fitimprurëse. Më vonë, unë e vlerësova atë në prirjen time kokëfortë. Në së fundmi, unë e njoha atë për atë që ishte - një zakon i vonimit të panevojshëm atje ku kërkohej veprim, veprim të shpejtë dhe vendimtar. Sa e urreva kur karakteri i tij i vërtetë u zbulua. Me hidhërimin e një gomar i egër i goditur për një qerre, unë u shkëputa nga ky armik për suksesin tim “.

“Faleminderit! Më pëlqen të bëj një pyetje nga Z. Tregtar.” Siriani

po fliste. “Vesh mirë rroba, jo si ato të një njeriu të varfër. Ju flisni si njeri i suksesshëm. Na thuaj, a po dëgjon tani kur zvarritja pëshpërit në veshin tuaj? ”

“Ashtu si shoku ynë blerësi, unë gjithashtu duhej të njoh dhe të mposht zvarritjen,” u përgjigj tregtar. “Për mua, u tregua një armik, duke parë gjithnjë dhe duke pritur të prishë arritjet e mia. Përralla që unë tregova është por një nga shumë shembuj të ngjashëm që mund të tregoja për të treguar se si më largoi mua mundësitë. Kjo nuk është e vështirë për të pushtuar, pasi të kuptohet. Askush nuk e lejon vjedhësin të vjedhë koshat e tij me grurë. Asnjë njeri nuk lejon me dëshirë një armik të dëbojë klientët e tij dhe të plaçkitë atë të fitimeve të tij. Kur një herë e kuptova se veprime të tilla si këto po bënte armiku im, me vendosmëri unë e pushtova atë. Kështu që çdo njeri duhet të zotërojë shpirtin e tij të shtyrjes përpara tij mund të presin të marrin pjesë në thesaret e pasura të Babilonisë.

“Çfarë thua, Arkad? Duke qenë se ti je njeriu më i pasur në Babiloni, shumë të shpallin bëhu më me fat. Dost pajtohet me mua se asnjë njeri nuk mund të arrijë një masë të plotë suksesi derisa të ketë arritur dërrmuar plotësisht shpirtin e shtyrjes brenda tij? ”

“Evenshtë ashtu siç thua ti”, pranoi Arkad. “Gjatë jetës sime të gjatë kam parë brez gjenerata pasuese, duke ecur përpara përgjatë atyre rrugëve të tregtisë, shkencës dhe mësimi që çojnë drejt sukses në jetë. Mundësitë iu erdhën të gjithë këtyre burrave. Disa i kuptuan të tyre dhe lëvizën në mënyrë të qëndrueshme në kënaqjen e dëshirave të tyre më të thella, por shumica hezituan, u lëkundën dhe ranë prapa “.

Arkad u kthye në endësin e rrobave. Ti më sugjerove që të debatojmë për fat të mirë. Le të dëgjojmë atë që ti tani mendon për këtë temë “.

“Unë e shoh fatin e mirë në një dritë tjetër. Unë e kisha menduar atë si diçka më të dëshirueshme që mund t'i ndodhë një njeriu pa përpjekje nga ana e tij. Tani, e kuptoj që ngjarje të tilla nuk janë lloji nga një gjë që dikush mund ta tërheqë në vetvete. Nga diskutimi ynë kam mësuar që të tërheq fat vetveten, është e nevojshme të shfrytëzohen mundësitë. Prandaj, në të ardhmen, do të përpiqem shfrytëzoj sa më mirë mundësitë e tilla që më vijnë “.

“Ti i ke kuptuar mirë të vërtetat e paraqitura në diskutimin tonë,” u përgjigj Arkad. “Paç fat, ne e gjejmë, shpesh ndjek mundësinë, por rrallëherë vjen ndryshe. Miku ynë tregtar do të kishte gjetë fat të madh po të kishte pranuar rastin që perëndesha e mirë t'i paraqiste. Shoku ynë , blerësi, gjithashtu, do të kishte gëzuar fat të mirë po të kishte përfunduar blerjen e kopesë dhe të shiste me një fitim kaq të bukur.

“Ne e ndoqëm këtë diskutim për të gjetur një mjet me të cilin fati i mirë mund të na joshë. Ndihej që kemi gjetur mënyrën. Të dy përrallat ilustruan sesi fati i mirë ndjek rastin. Këtu qëndron një e vërtetë që shumë përralla të ngjashme me fat, të fituara ose të humbura, nuk mund ta ndryshonin. E vërteta është kjo: Suksese

32

mund të joshet duke pranuar mundësinë.

“Ata që dëshirojnë të kapin mundësi për përmirësimin e tyre, tërheqin interesin e të mirës perëndeshë Ajo është gjithnjë në ankth për të ndihmuar ata që e kënaqin. Burrat e veprimit ju lutemi më së miri.

“Veprimi do të të çojë përpara drejt sukseseve që dëshiron.”

BURRAT E VEPRIMIT JAN FA TE favorizuar nga ZOTA E FATIT
TOOD MIROOD

33

Pesë ligjet e arit

“Një thes i rëndë me ar ose një pllakë argjile e gdhendur me fjalë urtësie; nëse do të kishe zgjedhjen tënde, cilin do të zgjidhnit? ”

Nga drita që dridhet nga zjarri i shkurreve të shkretëtirës, fytyrat e dëgjuesve të nxirë nga dielli shkëlqen me interes.

“Ari, ari”, korit njëzet e shtatë.

Kalabab i vjetër buzëqeshi me vetëdije.

“Hark”, vazhdoi ai, duke ngritur dorën. “Dëgjoni qentë e egër atje natën. Ata ulërijnë dhe vajtoni sepse janë të dobët nga uria. Megjithatë ushqejini ata, dhe çfarë bëjnë ata? Luftoni dhe godisni me forcë. Pastaj luftoni dhe ec disa më shumë, duke mos i dhënë asnjë mendim të nesërme që me siguri do të vijë.

“Ashtu është me bijtë e njerëzve. Jepu atyre një zgjedhje ari dhe mençurie - çfarë bëjnë ata? Injoroni mençurinë dhe harxhoni arin. Të nesërmen ata vajtojnë sepse nuk kanë më ar.

“Ari është i rezervuar për ata që i njohin ligjet e tij dhe u përmbahen atyre.”

Kalabab e tërhoqi mantelin e tij të bardhë afër këmbëve të ligëta, sepse po frynte një erë e ftohtë e natës.

“Sepse ti më ke shërbyer me besnikëri gjatë rrugëtimit tonë të gjatë, sepse je kujdesur mirë për timen deve, sepse u mundove në mënyrë të pakontestueshme nëpër rrërat e nxehta të shkretëtirës, sepse luftove me guxim grabitësit që kërkuan të plaçkisnin mallin tim, unë do të të tregoj këtë natë përrallën e pesë ligjet prej ari, një përrallë të tillë që nuk e keni dëgjuar kurrë më parë.

“Vështirë, me vëmendje të thellë ndaj fjalëve që them, sepse nëse e kupton kuptimin e tyre dhe ki kujdes ato, në ditët që do të vijnë, do

të kesh shumë ar “.

Ai bëri një pauzë mbresëlënëse. Mbi një tendë me ngjyrë blu, yjet shkëlqenin shkëlqyeshëm në kristal qiellin e Babilonisë. Pas grupit, shfaqeshin çadrat e tyre të venitura, të vendosura fort kundër shkretëtirës së mundshme stuhitë. Pranë çadrave kishte grumbulluar mjeshtëri mallra të mbuluara me lëkura. Afër tufë devesh e shtrirë në rrëzë, disa përtypin me kënaqësi cuditë e tyre, të tjerët gërhijnë në ngjirur mos-marrëveshje

“Ti na ke treguar shumë përralla të mira, Kalabab”, - foli paketuesi kryesor. “Ne shikojmë te ti mençuri për të na drejtuar të nesërmen kur shërbimi ynë me ty do të jetë në një fund “.

“Unë vetëm të kam treguar aventurat e mia në toka të çuditshme dhe të largëta, por këtë natë do të të tregoj e mençurisë së Arkadit, njeriut të pasur të mençur “.

“Shumë kemi dëgjuar për të,” pranoi kryebakineri, “sepse ai ishte njeriu më i pasur që jetuar ndonjëherë në Babiloni “.

“Njeriu më i pasur ai ishte, dhe kjo sepse be ishte i mençur në mënyrat e arit, ashtu si askush nuk e kishte ka qenë ndonjëherë para tij. Këtë natë do të të tregoj për mençurinë e tij të madhe siç më tha nga Nomasir, djali i tij, shumë vite më parë në Nineveh, kur isha vetëm një djalë.

“Zotëria im dhe unë kishim qëndruar gjatë natës në pallatin e Nomasir. Unë kisha ndihmuar mjeshtri im sjell tufa të mëdha qilimash të shkëlqyera, secila për t’u provuar nga Nomasir deri në zgjedhjen e ngjyrave ishte i kenaqur Më në fund ai ishte shumë i kenaqur dhe na urdhëroi që të ulemi me të dhe të pinim një të korrë të rrallë erë e keqe deri në vrimat e hundës dhe pjesa më e ngrohtë e stomakut tim, e cila nuk ishte mësuar me një pije të tillë.

“Atëherë, a na e tregoi ai këtë përrallë të mençurisë së madhe të Arkadit, babait të tij, ashtu si unë do t’ia tregoj ti

“Në Babiloni është zakon, siç e dini, që bijtë e baballarëve të pasur jetojnë me të tyre prindërit në pritje të trashëgimisë së pasurisë. Arkad nuk e miratoi këtë zakon. Prandaj, kur Nomasir arriti në pasurinë e njeriut, ai e thirri të riun dhe iu drejtua:

“Djali im, është dëshira ime që ti të kesh sukses në pasurinë time. Duhet, megjithatë, së pari ta provoni këtë ti je i aftë ta trajtosh me mençuri. Prandaj, uroj që ti të dalësh në botë dhe të tregosh tënden

34

aftësia për të fituar ar dhe për ta bërë veten të respektuar midis njerëzve.

“Për të të filluar mirë, unë do të të jap dy gjëra nga të cilat unë,

vetë, u mohova kur fillova si një rini e varfër për të krijuar një pasuri.

“Së pari, unë të jap këtë thes me ar. Nëse e përdor me zgjuars, ajo do të jetë baza e së ardhmes tënde sukses.

“Së dyti, unë të jap këtë pllakë balte mbi të cilën janë gdhendur pesë ligjet prej ari. Nëse e dëshiron por interpretoji ato në veprimet e tua, ato do të të sjellin kompetencë dhe siguri.

“Dhjetë vjet nga kjo ditë kthehu në shtëpinë e babait tënd dhe jep llogari vetveten Nëse dëshmohesh i denjë, atëherë unë do të të bëj trashëgimtari i pasurisë sime. Përndryshe, unë do t’ia jap priftërinj që ata të mund të këmbëjnë për shpirtin tim konsideratën e perëndive “.

“Kështu Nomasir doli për të shkuar në rrugën e tij, duke marrë me kujdes çantën e tij prej ari dhe pllakën prej balte mbështjellë me leckë mëndafshi, skllavi i tij dhe kuajt mbi të cilët hipnin.

“Dhjetë vitet kaluan dhe Nomasir, siç ishte pajtuar, u kthye në shtëpinë e babait të tij i cili siguroi një festë të madhe për nder të tij, në të cilën ai ftoi shumë miq dhe të afërm. Pas festës ishte mbi, babai dhe nëna hipën në vendet e tyre të ngjashme me fronin në njërën anë të sallës së madhe dhe Nomasir qëndroi para tyre për të dhënë llogari për veten e tij siç i kishte premtuar babait të tij.

Ishte mbrëmje. Dhoma ishte e mjegullt nga tymi i fitilave të llambave të naftës, por i zbehtë e ndezi. Skllavërit me xhaketa dhe tunika të endura të bardha nxisnin ajrin e lagësht ritmiksht me gjethe palme të rrjedhura. Një dinjitet madhështor ngjyrosi skenën. Gruaja e Nomasir dhe dy të vegjëlit e tij djemtë, me miqtë dhe anëtarët e tjerë të familjes, u ulën mbi qilima prapa tij, dëgjues të etur.

“” Babai im, “filloi ai me respekt, unë përkulem para mençurisë tënde. Dhjetë vjet më parë kur unë qëndrova pranë dyert e burrërisë, ti më urdhërove të shkoj përpara dhe të bëhem një burrë midis njerëzve, në vend që të mbetesh një vasal për fatin tënd.

“Ti më ke dhënë lirshëm nga ari yt. Ti më ke dhënë në mënyrë të lirshme nga mençuria jote. Nga ari, mjerisht! Unë duhet të pranoj një trajtim katastrofik. Ajo iku, me të vërtetë, nga duart e mia të papërvojë edhe si një lepur i egër ikën me rastin e parë nga rinia që e kap atë. ’

“Babai buzëqeshi indulgjentisht. ‘Vazhdo, biri im, përralla jote më intereson në të gjitha detajet e saj.’

“Vendosa të shkoj në Nineveh, pasi ishte një qytet në rritje, duke besuar se mund të gjeja atje mundësitë. Unë u bashkova me një karvan dhe midis anëtarëve të tij bëra miq të shumtë. Dy të folura mirë burrat që kishin një kal të bardhë më të bukur si flota si era ishin ndër këta.

“Ndërsa udhëtonim, ata më thanë me besim se në Ninive ishte një

njeri i pasur që zotëronte një kal kaq i shpejtë sa nuk ishte rrahur kurrë. Pronari i saj besonte se asnjë kalë që jetonte nuk mund të vraponte shpejtësi më të madhe. Prandaj, a do të bënte ai ndonjë shumë sado të madhe që kali i tij të mund të tejkalonte çdo kali në të gjithë Babiloninë. Krahastuar me kalin e tyre, kështu thanë miqtë e mi, ishte vetëm një gomar i rëndë mund të rrihej me lehtësi.

“Ata ofruan, si një favor të madh, që të më lejonin të bashkohesha me ta në një bast. Unë u tërhoqa mjaft me planin.

“Kali ynë u rrah keq dhe unë humba shumë nga ari im.’ Babai qeshi. ‘Më vonë, unë zbuluan se ky ishte një plan mashtrues i këtyre burrave dhe ata udhëtonin vazhdimisht me karvanë duke kërkuar viktime. E shihni, burri në Nineveh ishte partneri i tyre dhe ndau me ta bastet që fitoi. Ky mashtrim i zgjuar më dha mësimin tim të parë në kërkimin e vetes.

“Së shpejti do të mësoja një tjetër, po aq të hidhur. Në karvan ishte një tjetër i ri me të cilin U bëra mjaft miqësor. Ai ishte djali i prindërve të pasur dhe, si unë, po udhëtonte për në Ninive gjeni një vend të përshtatshëm. Jo shumë kohë pas mbërritjes sonë, ai më tha se një tregtar kishte vdekur dhe dyqani i tij me mallin dhe patronazhin e saj të pasur mund të siguroheshin me një çmim të dobët. Duke thënë se do të ishim partnerë të barabartë, por së pari ai duhet të kthehet në Babiloni për të siguruar arin e tij, ai fitoi mbi mua për të blerë stoku me arin tim, duke rënë dakord që i tiji do të përdorej më vonë për të vazhduar sipërmarrjen tonë.

35

“Ai e vonoi gjatë udhëtimin për në Babiloni, duke provuar ndërkohë të ishte një blerës i paarsyeshëm dhe a shpenzues budalla. Më në fund e nxora jashtë, por jo para se biznesi të përkeqësohej deri atje ku kishim vetëm mallra të pashëndetshëm dhe pa ar për të blerë mallra të tjerë. Unë sakrifikova atë që i la një izraelit për një të mëshirshëm shuma.

“Së shpejti pasuan, unë ju them, babai im, ditë të hidhura. Unë kërkoja punë dhe nuk e gjeta, sepse isha pa tregti ose trajnim që do të më mundësonte të fitoja. Unë i shita kuajt e mi. Unë e shita skllavin tim. Une shiti rrobat e mia shtesë që të kisha ushqim dhe një vend për të fjetur, por çdo ditë dëshironte zyrtë të strukur më afër

“” Por në ato ditë të hidhura, kujtova besimin tënd tek unë, babai im. Ti më kishe dërguar së pari për t’u bërë burrë dhe këtë unë isha i vendosur ta realizoja. ’ Nëna varrosi fytyrën dhe qau butë “Në këtë kohë, unë më kërkoja në tryezën që më kishe dhënë mbi të cilën kishe gdhendur pesë ligje prej ari. Pas kësaj, lexova me shumë kujdes fjalët e tua të mençurisë dhe kujtova se kisha kërkoja mençuri së pari, ari

im nuk do të më kishte humbur.

Mësova përmendësh çdo ligj dhe vendosa që, kur edhe një herë perëndesha e fatit të mirë më buzëqeshi, unë do të udhëhiqesha nga mençuria e moshës dhe jo nga përvoja e rinisë.

“Për të mirën e juve që jeni ulur këtu këtë natë, unë do të lexoj mençurinë e babait tim si gdhendur në pllakën prej balte që ai më dha dhjetë vjet më parë:

PES LIGJET E Ari

I. Ari vjen me kënaqësi dhe në sasi më të madhe për çdo njeri që do të fitojë me më pak se një e dhjeta e veshëve të tij për të krijuar një pasuri për të ardhmen e tij dhe të familjes së tij.

II Ari punon me zell dhe kënaqësi për pronarin e mençur që e sheh fitimprurës punësimi, shumëzuar edhe si tufat e fushës.

III Ari siguron mbrojtjen e pronarit të kujdesshëm i cili e investon atë nën këshillën e njerëz të mençur në trajtimin e saj.

IV. Ari rrëshqet larg njeriut që e investon atë në biznese ose qëllime me të cilat ai nuk është i njohur ose të cilat nuk janë aprovuar nga ata të aftë në mbajtjen e tij.

V. Ari ikën nga njeriu që do ta detyrojë atë në fitime të pamundura ose që ndjek atë këshilla joshëse të mashtruesve dhe mashtruesve ose që i beson papërvojën e tij dhe romantike dëshirat në investime.

“Këto janë pesë ligjet prej ari siç janë shkruar nga babai im. Unë i shpall ato si me vlerë më të madhe sesa ari, siç do ta tregoj me vazhdimin e përrallës sime. ’

“Ai përsëri u ballafaqua me babanë e tij. Unë të kam treguar për thellësinë e varfërisë dhe dëshpërimit ndaj të cilit isha më solli përvoja.

“Megjithatë, nuk ka asnjë zinxhir katastrofash që nuk do të marrin fund. Minave erdhën kur unë siguroi punësim duke administruar një ekuipazh sklevërish që punonin në murin e ri të jashtëm të qytetit. ”

“Duke përfituar nga njohuritë e mia për ligjin e parë të arit, unë kurseva një bakër nga fitimet e mia të para, duke e shtuar atë në çdo mundësi derisa të kisha një copë argjendi. Ishte një procedurë e ngadaltë, sepse njeriu duhet të jetojë. Kam shpenzuar me inat, e pranoj, sepse isha i vendosur të fitoja para se të mbaronin dhjetë vitet aq shumë ari sa më kishe dhënë ti babai im.

“Një ditë zotëria skllav, me të cilin isha bërë mjaft miqësor, më tha:” Ti je a rini e kursyer që nuk harxhon pa dëshirë atë që fiton. A ke vënë arin që nuk fiton? “

‘Po’, u përgjigja unë, ‘desireshtë dëshira ime më e madhe të grumbulloj ar për të zëvendësuar atë që dha babai im

për mua dhe që
Une kam humbur.’

“Kjo është një ambicie e denjë, unë do t’ia jap, dhe a e dini se ari që keni kursyer mund punoni për ju dhe fitoni shumë më shumë ar? ”

“” Mjerisht! Përvoja ime ka qenë e hidhur, sepse ari i babait tim ka ikur nga unë, dhe unë jam shumë frikë mos bëj të njëjtën gjë edhe imi. ’

“Nëse ke besim tek unë, unë do të të jap një mësim në trajtimin fitimprurës të arit”, tha ai u përgjigj. “Brenda një viti muri i jashtëm do të jetë i plotë dhe i gatshëm për portat e mëdha të bronzit që do të ndërtohet në çdo hyrje për të mbrojtur qytetin nga armiqtë e mbretit.

Në të gjithë Ninivën nuk ka mjaft metal për të bërë këto porta dhe mbreti nuk e ka menduar sigurojeni atë. Këtu është plani im: Një grup prej nesh do të mbledhë ari tonë dhe do të dërgojë një karvan në minierat e bakrit dhe kallaji, që janë larg, dhe i sjellin Ninivës metalin për portat. Kur mbreti thotë: ‘Bëni porta të mëdha, ‘vetëm ne mund të furnizojmë metalin dhe një çmim të pasur që ai do të paguajë. Nëse mbreti nuk do të blejë nga ne, ne do të kemi akoma metalin i cili mund të shitet me një çmim të drejtë “.

“Në ofertën e tij unë njoha një mundësi për të respektuar ligjin e tretë dhe për të investuar kursimet e mia nën udhëzimet e njerëzve të mençur. As nuk u zhgënjeva. Pishina jonë ishte një sukses, dhe dyqani im i vogël i arit u rrit shumë nga transaksioni.

“Në kohën e duhur, unë u pranova si anëtar i të njëjtit grup në ndërmarrje të tjera. Ata ishin burra i mençur në trajtimin fitimprurës të arit. Ata folën për secilin plan të paraqitur me shumë kujdes, më parë duke hyrë në të. Ata nuk do të kishin asnjë shans për të humbur drejtorin e tyre ose për ta lidhur atë me humbje investime nga të cilat ari i tyre nuk mund të rikuperohej. Gjëra të tilla budallaqe si gara e kuajve dhe partneriteti në të cilin kisha hyrë me përvojën time do të kisha pasur një konsideratë të pakët ata Ata do të kishin treguar menjëherë dobësitë e tyre.

“Përmes shoqërimit tim me këta burra, unë mësova të investoj ari në mënyrë të sigurt për të sjellë fitimprurëse kthehet. Ndërsa vitet kalonin, thesari im u rrit gjithnjë e më shpejt. Unë jo vetëm që bëra përsëri si sa kam humbur, por shumë më tepër.

“Përmes fatkeqësive të mia, sprovave të mia dhe suksesit tim, unë kam provuar herë pas here mençurinë nga pesë ligjet e arit, babai im, dhe i kam provuar ato të vërteta në çdo provë. Për atë që është pa njohja e pesë ligjeve, ari nuk vjen shpesh dhe zhduket shpejt. Por atij që i përmbahet pesë ligjet, ari vjen dhe funksionon si skllavi i tij i

kujdesshëm. ’

“Nomasir pushoi së foluri dhe i bëri një skllav në pjesën e pasme të dhomës. Skllavi solli përpara, një nga një, tre çanta lëkure të rënda. Njëri nga këta Nomasir mori dhe u vendos në dyshe me para se babai i tij t’i drejtohet përsëri:

“” Ti më dhe një thes prej ari, ari i Babilonisë. Ja, në vend të tij, unë do të kthehem te ti qese ari Nineveh me peshë të barabartë Një shkëmbim i barabartë, siç do të bien dakord të gjithë.

“Ti më ke dhënë një pllakë argjile të shkruar me mençuri. Ja, në vend të saj, unë do të kthehem dy qese ari. ’ Kështu duke thënë, ai i mori robët dy çantat e tjera dhe, po kështu, i vuri mbi ta dyshe me para para babait të tij.

“Këtë e bëj për të të provuar, babai im, se sa vlera më të mëdha e konsideroj mençurinë tënde sesa ari yt Megjithatë, kush mund të masë në qese ari, vlerën e mençurisë? Pa mençuri, ari është shpejt humbur nga ata që e kanë, por me mençuri, ari mund të sigurohet nga ata që nuk e kanë, pasi këta të tre çanta prej ari vërtetojnë.

“Kjo, me të vërtetë, më jep kënaqësinë më të thellë, babai im, që të qëndroj para teje dhe të them se, për shkak të mençurisë tënde, unë kam qenë në gjendje të bëhem i pasur dhe i respektuar para njerëzve.

“Babai e vuri dorën me dashuri mbi kokën e Nomasir.” Ti e ke mësuar mirë mësimet, dhe unë, me të vërtetë, jam me fat që kam një djalë të cilit mund t’ia besoj pasurinë time. ’

“Kalabab pushoi përrallën e tij dhe shikoi në mënyrë kritike dëgjuesit e tij.

37

“Çfarë do të thotë kjo për ty, kjo përrallë e Nomasir?” vazhdoi ai.

“Kush prej teje mund të shkojë te babai yt ose te babai i gruas tënde dhe t’i japë llogari të mençurve trajtimin e fitimeve të tij?

“Çfarë do të mendonin këta burra të nderuar po të thuash:” Unë kam udhëtuar shumë dhe kam mësuar shumë dhe punoi shumë dhe fitoi shumë, por mjerisht, prej ari kam pak. Disa i kam kaluar me zgjuarsia, ca unë shpenzova marrëzisht dhe shumë kam humbur në mënyra jo të mençura. ’

“Dost ende e mendon, por një mospërputhje e fatit që disa burra kanë shumë ar dhe të tjerët kanë asgjë Atëherë gabon.

“Burrat kanë shumë ar kur i njohin pesë ligjet e arit dhe i përmbahen asaj.

“Meqenëse i kam mësuar këto pesë ligje në rininë time dhe i kam respektuar ato, unë jam bërë një i pasur tregtar. Jo me ndonjë magji

të çuditshme nuk e kam grumbulluar pasurinë time.

“Pasuria që vjen shpejt shkon në të njëjtën mënyrë.

“Pasuria që qëndron për t’i dhënë kënaqësi dhe kënaqësi pronarit të saj vjen gradualisht, sepse ajo është një fëmijë i lindur nga dija dhe qëllimi këmbëngulës.

“Të fitosh pasuri nuk është veçse një barrë e lehtë për njeriun e zhytur në mendime. Të mbajmë barrën vazhdimisht nga viti në vit përmbush qëllimin përfundimtar.

“Pesë ligjet e arit të ofrojnë një shpërblim të pasur për respektimin e tyre.” Secili prej këtyre pesë ligjeve është i pasur me kuptim dhe që të mos e harroni këtë në shkurtësinë e përrallës time, tani do t’i përsëris ato. Une bej i njoh secili përmendësh sepse në rininë time, unë mund ta shihja vlerën e tyre dhe nuk do të isha i kënaqur derisa unë i njihte fjalë për fjalë.

Ligji i parë i arit

Ari vjen me kënaqësi dhe në një sasi më të madhe për çdo njeri që nuk do të durojë më pak se një e dhjeta e fitimeve të tij për të krijuar një pasuri për të ardhmen e tij dhe të tij familja.

“Çdo njeri që do të sigurojë një të dhjetën e fitimeve të tij në mënyrë të vazhdueshme dhe do t’i investojë me mençuri, me siguri që do të bëjë krijoni një pasuri të vlefshme që do të sigurojë të ardhura për të në të ardhmen dhe garanton më tej sigurinë për familjen e tij në rast se perënditë e thërrasin në botën e errësirës. Ky ligj gjithmonë thotë se ari vjen me kënaqësi tek një njeri i tillë. Unë vërtet mund ta vërtetoj këtë në jetën time. Sa më shumë ar të grumbulloj, aq më shumë më lehtë më vjen dhe në sasi të rritura. Ari që unë kursej fiton më shumë, madje si e juaja do, dhe fitimet e saj fitojnë më shumë, dhe kjo është duke punuar në ligjin e parë “.

Ligji i dytë i arit

Ari punon me zell dhe kënaqësi për pronarin e mençur që kërkon për të punësim fitimprurës, shumëzuar edhe si tufat e fushës.

“Ari, me të vërtetë, është një punëtor i gatshëm. Ai është gjithnjë i etur të shumohet kur të paraqitet mundësia. Çdo njeriu që ka një depo ari të vendosur nga ana e tij, i jepet mundësia për përdorimin më fitimprurës të tij. Si vitet kalojnë, ajo shumëfishohet në mënyrë të habitshme “.

38

Ligji i tretë i arit

Ari siguron mbrojtjen e pronarit të kujdesshëm i cili e investon atë nën këshillat e njerëzve të mençur në trajtimin e tyre.

“Ari, me të vërtetë, i bashkohet pronarit të kujdesshëm, edhe pse

i ikën pronarit të pakujdesshëm. Njeriu që kërkon këshillën e njerëzve të mençur në trajtimin e arit shpejt mëson të mos rrezikojë thesarin e tij, por të ruajeni në siguri dhe të shijoni në kënaqësi rritjen e saj të vazhdueshme “.

Ligji i katërt i arit

Ari rrëshqet nga njeriu që e investon atë në biznese ose qëllime me të cilat ai nuk është i njohur ose të cilat nuk janë aprovuar nga ata të aftë në mbajtjen e tij.

Njeriut që ka ar, megjithatë nuk është i aftë në trajtimin e tij, shumë përdorime për të duken më së shumti fitimprurës. Shumë shpesh këto janë të mbushura me rrezikun e humbjes, dhe nëse analizohen si duhet nga njerëz të mençur, tregoni mundësi e vogël fitimi. Prandaj, pronari i papërvojë i arit që beson në gjykimin e tij dhe e investon atë në biznes ose qëllime me të cilat ai nuk është njohur, shumë shpesh gjen gjykimin e tij i papërsosur, 82 dhe paguan me thesarin e tij për përvojën e tij. I mençur, me të vërtetë është ai që investon të tijat thesare nën këshillën e njerëzve të aftë në rrugët e arit “.

Ligji i pestë i arit

Ari ikën nga njeriu që do ta detyrojë atë në fitime të pamundura ose që pason këshillat joshëse të mashtruesve dhe mashtruesve ose që i besojnë pa përvojën e tij dhe dëshirat romantike në investime.

“Propozime fantastike që emocionojnë si përrallat aventureske gjithmonë vijnë tek pronari i ri i arit. Këto duket se e pajisin thesarin e tij me fuqi magjike që do t'i mundësojnë asaj të bëjë fitime të pamundura. Megjithatë, vëzhgoni njerëzit e mençur, sepse me të vërtetë ata i dinë rreziqet që fshihen pas çdo plani për t'u bërë të madh pasuria papritmas.

“Mos harroni burrat e pasur të Nineveh që nuk do të kishin asnjë mundësi të humbnin drejtorin e tyre ose duke e lidhur atë në investime të padobishme. “Kjo përfundon përrallën time për pesë ligjet e arit. Kur ta tregoj, Unë kam treguar sekretet e suksesit tim.

“Megjithatë, ato nuk janë sekrete, por të vërteta të cilat çdo njeri duhet së pari të mësojë dhe pastaj të ndjekë kë dëshiron të dalë nga turma që, ashtu si ju qentë e egër, duhet të shqetësohen çdo ditë për të ngrënë ushqim. “Nesër, ne hyjmë në Babiloni. Shikoni! Shihni zjarrin që digjet përjetësisht mbi tempullin e Belit! Ne jemi tashmë në sytë e qytetit të artë.

Nesër, secili prej jush do të ketë ar, arin që e keni fituar aq mirë nga besnikët tuaj shërbimet

“Dhjetë vjet nga kjo natë, çfarë mund të thuash për këtë 83 ari?

“Nëse ka midis jush burra, të cilët, si Nomasir, do të përdorin një

pjesë të arit të tyre për të filluar vetë një pasuri dhe të udhëhiqen që atëherë me mençuri nga mençuria e Arkadit, dhjetë vjet nga tani, 'tis një bast i sigurt, si djali i Arkadit, ata do të jenë të pasur dhe të respektuar midis njerëzve.

39

“Aktet tona të mençura na shoqërojnë gjatë gjithë jetës për të na kënaqur dhe për të na ndihmuar. Po aq me siguri, edhe të pa mençurat tona aktet na ndjekin për të na munduar dhe për të na munduar. Mjerisht, ato nuk mund të harrohen. Në rangun e parë të mundimeve që na ndjekin janë kujtimet e gjërave që duhet të kishim bërë, të mundësive që erdhën tek ne dhe nuk morëm.

“Thesaret e Babilonisë janë të pasura, kështu që asnjë njeri i pasur nuk mund ta llogarisë vlerën e tyre në copa ari. Secili vit, ata bëhen më të pasur dhe më të vlefshëm. Ashtu si thesaret e çdo toke, ata janë një shpërblim, i pasur shpërblim në pritje të atyre burrave me qëllim që vendosin të sigurojnë pjesën e tyre të drejtë.

“Në forcën e dëshirave të tua është një fuqi magjike. Drejtojeni këtë fuqi me njohuritë tuaja pesë ligjet prej ari dhe ti do të ndash thesaret e Babilonisë “.

40

Huamarrësi i Arit të Babilonisë

Pesëdhjetë copë ari! Asnjëherë më parë Rodani, prodhuesi i heshtave të Babilonisë së vjetër, nuk kishte mbajtur kaq shumë ari në portofolin e tij prej lëkure. Lumturisht nëpër autostradën e mbretit nga pallati i Madhërisë së tij më liberale ai eci me këmbë. Me gëzim ari cingëronte ndërsa portofoli në rripin e tij lëkundej me çdo hap - më i ëmbli muzikë që kishte dëgjuar ndonjëherë.

Pesëdhjetë copë ari! Të gjitha të tijat! Ai mezi e kuptonte fatin e tij të mirë. Çfarë fuqie në ato disqe cingërrimë! Ata mund të blinin gjithçka që ai dëshironte, një shtëpi madhështore, tokë, bagëti, deve, kuaj, qerre, çfarëdo që ai mund të dëshirojë.

Çfarë përdorimi duhet t'i bëjë ai? Këtë mbrëmje ndërsa ai u kthye në një rrugë dytësore drejt shtëpisë së motra e tij, ai nuk mund të mendonte për asgjë që do të dëshironte më shumë sesa ato pjesë të njëjta vezulluese, të rënda ari - e tij për të mbajtur.

Ishte me një mbrëmje disa ditë më vonë që një Rodan i hutuar hyri në dyqanin e Mathon, huadhënës ari dhe tregtar në bizhuteritë dhe pëlhura të rralla. Vështrimi as djalhtas, as majtas në artikuj shumëgjyresh të shfaqur me art, ai kaloi nëpër lagjet e banimit në pjesën e pasme. Këtu ai gjeti xhenteeli Mathon që rri kot mbi një qilim që merr një vakt të shërbyer nga një skllav i zi.

“Unë do të këshilloja me ty sepse nuk di çfarë të bëj.” Rodani qëndroi në mënyrë të qëndrueshme, këmbët larg, me flokë gjoksi i ekspozuar nga pjesa e përparme e xhakëtës së tij prej lëkure.

Fytyra e ngushtë dhe e ngathët e Mathon buzëqeshi një përshëndetje miqësore. “Çfarë indiscretions keni bërë që të kërkosh huadhënësin prej ari? Keni qenë i pafat në tryezën e lojërave? Apo ka ndonjë shëndoshë fama te ngaterroi? Për shumë vite të kam njohur, por asnjëherë nuk më ke kërkuar të të ndihmoj hallet e tua “.

“Jo, jo. Jo i tillë. Unë nuk kërkoj ar. Në vend të kësaj unë dëshiroj këshillën tënde të mençur.”

“Dëgjoni! Dëgjoni! Çfarë thotë ky njeri. Askush nuk vjen te huadhënësi i arit për këshillë. Veshët e mi duhet të më luajnë false “.

“Ata dëgjojnë të vërtetë”.

“A mund të jetë kështu? Rodani, prodhuesi i heshtave, shfaq më dinak se të gjithë të tjerët, sepse ai vjen në Mathon, jo për ar, por për këshilla. Shumë burra vijnë tek unë për ar për të paguar marrëzitë e tyre, por sa i përket këshillës, ata nuk e duan atë. Megjithatë, kush është më i aftë të këshillojë se huadhënësi i arit kujt shumë burra vijnë në telashe?

“Ti do të hash me mua, Rodan,” vazhdoi ai. Ti do të jesh mysafiri im për mbrëmjen. Andol ” ai urdhëroi për skllavin e zi, “përgatit një leckë për mikun tim, Rodan, prodhuesin e heshtave, i cili vjen për këshilla Ai do të jetë mysafiri im i nderuar. Sillni atij shumë ushqim dhe merrni për të kupën time më të madhe. Zgjidhni mirë verën më të mirë që ai të ketë kënaqësi gjatë pirjes.

“Tani, më trego çfarë të shqetëson.”

“Isshtë dhurata e mbretit”.

“Dhurata e mbretit? Mbreti të bëri një dhuratë dhe të jep telashe? Çfarë mënyre dhurate?”

“Për shkak se ai ishte shumë i kënaqur me projektin që i paraqita për një pikë të re në shtizat e rojes mbretërore, ai më paraqiti pesëdhjetë copë ari dhe tani unë jam shumë i hutuar.

“Unë jam lutur çdo orë dielli udhëton nëpër qiell nga ata që do ta ndanin atë me të mua “.

“Kjo është e natyrshme. Më shumë burra e duan arin se sa e kanë, dhe do të dëshironin atë që e kalon me lehtësi për të ndarë. Por a nuk mund të thuash “Jo?” A nuk është vullneti yt aq i fortë sa grushti yt?”

“Për shumë mund të them jo, megjithatë ndonjëherë do të ishte më lehtë të thuash po. A mund të refuzojë dikush të ndajë me një motër të cilës i është kushtuar thellë? ”

“Me siguri, motra jote nuk do të dëshironte të të privonte nga gëzimi i shpërblimit tënd”.

41

“Por kjo është për hir të Araman, burrit të saj, të cilin dëshiron ta shohë një tregtar të pasur. Ajo ndihet që ai kurrë nuk ka pasur një shans dhe ajo më lutet që t’i jap hua atij këtë ar që ai të mundet bëhu një tregtar i begatë dhe më kthej nga fitimet e tij”.

“Shoku im,” rifilloi Mathon, “kjo është një temë e denjë që ti e diskuton për të diskutuar. ndaj përgjegjësisë së tij poseduese dhe një pozicioni të ndryshuar me njerëzit e tjerë. Kjo sjell frikë se mos ai ta humbasë ose të mashtrohet larg tij. Kjo sjell një ndjenjë të fuqisë dhe aftësisë për të bërë mirë. Po kështu, ajo sjell mundësi që qëllimet e tij shumë të mira mund ta sjellin atë në vështirësi.

“A keni dëgjuar ndonjëherë për fermerin e Nineveh që mund të kuptojë gjuhën e kafshëve? jo, sepse ’nuk është lloji i përrallës që njerëzit duan të tregojnë mbi farkën e enës së bronzit. Unë do ta tregoj për ty duhet ta dini se huazimi dhe huazimi ka më shumë sesa kalimi i arit nga duart e njerit në duart e tjetrit.

“Ky fermer, i cili mund të kuptonte se çfarë i thoshin kafshët njëri-tjetrit, u ndal në fermë oborr çdo mbrëmje vetëm për të dëgjuar fjalët e tyre. Një mbrëmje ai e dëgjoi demin që i lutej gomarit fortësia e pjesës së tij: 1 bëj punë duke tërhequr parmendën nga mëngjesi deri në natë. Pavarësisht sa 87 nxehtë ditën, ose sa të lodhura këmbët e mia, ose se si harku më zë qafën, akoma duhet të punoj. Por ju jeni një krijesë e kohës e lirë Ju jeni bllokuar me një bataniye shumëgjyreshë dhe nuk bëni asgjë më shumë sesa të mbani zotin tonë se ku ai dëshiron të shkojë. Kur ai nuk shkon askund pushoni dhe hani barin e gjelbër gjithë ditën”.

“Tani gomari, përkundër thembrave të tij të mbrapshta, ishte një shok i mirë dhe simpatizonte me kaun. ‘Shoku im i mirë, u përgjigj ai,’ ti po punon shumë fort dhe unë do të të ndihmoja të lehtësoja shumë. Prandaj, do të ju tregoj se si mund të keni një ditë pushimi. Në mëngjes kur skllavi vjen të të sjellë në plug, shtrihuni në tokë dhe bini shumë që ai të thotë se jeni i sëmurë dhe nuk mund të punoni.”

“Kështu kau mori këshillën e gomarit dhe të nesërmen në mëngjes skllavi u kthye te fermeri dhe i tha kau ishte i sëmurë dhe nuk mund ta tërhiqte plugin.

“Atëherë,” tha fermeri, “goditi gomarin në parmendë, sepse lërimi duhet të vazhdojë”.

“Gjithë atë ditë gomari, i cili kishte synuar vetëm të ndihmonte mikun e tij, u gjend i detyruar të bënte detyra e kaut. Kur erdhi nata

dhe ai u lirua nga ara, zemra e tij ishte e hidhur dhe këmbët e tij ishin të lodhur dhe qafa e tij ishte e lënduar aty ku e kishte shoshur harku.

“Fermeri u ndal në oborrin e plehut për të dëgjuar.

“Kau filloi i pari. ‘Ju jeni miku im i mirë. Për shkak të këshillave tua të mençura, unë kam shijuar një ditë e pushimit.’

“Dhe unë, - ia ktheva gomarin, - jam si shumë të tjerë me zemër të thjeshtë që fillon të ndihmojë një mik dhe përfundon duke bërë detyrën e tij për të. Pas kësaj, ju tërheq vet çan tuajin, sepse unë e dëgjova masterin të thoshte robi për të dërguar për kasapin ishte përsëri i sëmurë. Unë uroj që ai do, sepse ju jeni një shok dembel.’ Pas kësaj ata nuk folën më me njëri-tjetrin - kjo i dha fund miqësisë së tyre. A mund t’i thuash moralit këtë përrallë, Rodan?”

“Kjo është një përrallë e mirë,” u përgjigj Rodan, “por unë nuk shoh moralin”.

“Unë nuk mendova se do ta bëje. Por është atje dhe shumë e thjeshtë. Vetëm kjo: Nëse dëshiron të ndihmosh tënden mik, bëje në një mënyrë që nuk do të sjellë barrën e shokut tënd mbi veten tënde.”

“Nuk e kisha menduar atë. Isshtë një moral i mençur. Dëshiroj të mos marr përsipër barrën e motrës sime burri Por më thuaj. Ju jepni hua për shumë. A nuk paguanë huamarrësit?”

Mathon buzëqeshi buzëqeshjen e dikujt, shpirti i të cilit është i pasur me shumë përvojë. “A mund të jetë mirë një hua bëhet nëse huamarrësi nuk mund të shlyejë? Nuk duhet që huadhënësi të jetë i mençur dhe të gjykojë me kujdes nëse ari i tij mund t’i kryejë një qëllim të dobishëm huamarrësit dhe t’i kthehet atij edhe një herë; apo nëse do të shkojë dëm nga një i paafte për ta përdorur atë me mençuri dhe për ta lënë atë pa thesarin e tij, dhe për të lënë huamarrësin me një borxh që ai nuk mund të shlyejë? Unë do të të tregoj argumentet në gjoksin tim të shenjave dhe do t’i le të të tregojnë ca nga ato histori.”

Në dhomë ai solli një gjoks për aq kohë sa krahu i tij ishte i mbuluar me lëkurë derri të kuqe dhe i zbukuruar

42

me dizajne bronzi. Ai e vendosi atë në dysheme dhe u ul para tij, të dy duart mbi kapak.

“Nga secili person të cilit i jap hua, unë bëj një shenjë të saktë për gjoksin tim të shenjës, për të qëndruar atje deri kredia shlyhet. Kur ata të shlyejnë, unë ua kthej, por nëse nuk e shlyejnë kurrë, gjithmonë do të më kujtojnë një i cili nuk ishte besnik i besimit tim.

“Kreditë më të sigurta, kutia ime e shenjave më thotë, janë për ata që pasuritë e tyre kanë më shumë vlerë sesa atë që ata dëshirojnë. Ata zotërojnë toka, ose xhevahirë, ose deve ose gjëra të tjera që mund

të shiten për t'u shlyer kredia. Disa prej argumenteve të dhëna për mua janë bizhuteritë me më shumë vlerë se sa kredia. Të tjerët janë premtime që nëse kredia nuk shlyhet siç është rënë dakord ata do të më dorëzojnë një zgjidhje të caktuar të pronës. Në huatë si ata që jam i sigurt se ari im do të kthehet me qira mbi të, sepse kredia është e bazuar pronë.

“Në një klasë tjetër janë ata që kanë aftësi për të fituar. Ata janë të tillë si ju, që punoni ose shërbejnë dhe paguhet. Ata kanë të ardhura dhe nëse janë të sinqertë dhe nuk pësojnë fatkeqësi, unë e di se ata gjithashtu mund të shlyejë arin që u jap hua dhe qiranë për të cilën unë kam të drejtë. Kredi të tilla bazohen në përpjekje njerëzore.

“Të tjerët janë ata që nuk kanë as pronë as kapacitet të siguruar fitimi. Jeta është e vështirë dhe atje gjithmonë do të jenë disa që nuk mund të përshtaten me të. Mjerisht për huatë që i bëj, edhe pse ato nuk janë më të mëdha se një pen, kutia ime e shenjave mund të më censurojë në vitet që vijnë, nëse nuk do të jenë garantuar nga miqtë e mirë të huamarrësit që e njohin atë të nderuar “.

Mathon lëshoi kapësen dhe hapi kapakun. Rodan u përkul përpara me padurim.

Në pjesën e sipërme të gjoksit, një copë bronzi në qafë shtrihej mbi një leckë të kuqe flakë. Mathon e mori copën dhe e përkëdheli me dashuri. “Kjo do të mbetet gjithmonë në gjoksin tim të shenjës sepse pronari ka kaluar në errësirën e madhe. Unë e çmoj atë, shenjën e tij dhe e çmoj kujtesën e tij; sepse ai ishte i miri im shoku Ne tregtonim së bashku me shumë sukses derisa nga lindja ai solli një grua për t'u martuar, e bukur, por jo si gratë tona. Një krijesë verbuese. Ai e kaloi arin e tij me zell për të përmbushur dëshirat e saj. Ai erdhi tek unë në 90distress kur ari i tij ishte zhdukur. Unë e këshillova me të. Unë i thashë se do të ndihmoja atë për të zotëruar edhe një herë punët e veta. Ai u betua me shenjën e Demit të Madh se do ta bënte. Por ajo nuk ishte për të qenë. Në një grindje ajo fut një thikë në zemër, ai guxoi ta shponte ”.

“Dhe ajo?” e pyeti Rodanin.

“Po, sigurisht, kjo ishte e saj”. Ai mori leckën e kuqe flakë të kuqe. “Në pendim të hidhur ajo hodhi veten në Eufrat. Këto dy hua

nuk do të shlyhet kurrë. Gjoksi të tregon, Rodan, se njerëzit në grahmat e emocioneve të mëdha nuk janë rreziqe të sigurta për huadhënësin e arit.

“Këtu! Tani kjo është ndryshe”. Ai zgjati dorën për një unazë të gdhendur me kockë kau. “Kjo i përket një fermer. Blej qilimat e grave të tij. Karkalecat erdhën dhe ata nuk kishin ushqim. Unë e ndihmova

dhe kur erdhi korra e re ai ma ktheu. Më vonë ai erdhi përsëri dhe tregoi për dhitë e çuditshme në një tokë të largët si përshkruar nga një udhëtar. Ata kishin flokë të gjatë aq të imët dhe të butë sa të endeshin në tapete më të bukur sesa ndonjë që është parë ndonjëherë në Babiloni. Ai donte një tufë por nuk kishte para. Kështu që unë i huazova ar për të bërë udhëtimin dhe ktheni dhitë. Tani tufa e tij ka filluar dhe vitin e ardhshëm unë do të befasoj zotërit e Babilonia me qilimat më të shtrenjtë ka qenë fat i mirë për të blerë. Së shpejti duhet ta kthej unazën e tij. Ai këmbëngul të shlyejë menjëherë “.

“Disa huamarrës e bëjnë atë?” e pyeti Rodanin.

“Nëse ata marrin hua për qëllime që u sjellin para, unë e gjej kështu. Por nëse ata marrin hua për shkak të mosrespektimeve të tyre, unë të paralajmëroj që të jesh i kujdesshëm nëse do të kishe kurrë përsëri arin tënd dorën përsëri “.

“Më trego për këtë”, kërkoi Rodan, duke marrë një byzylyk të rëndë ari me xhevahire dizajne të rralla.

“Gratë i bëjnë thirrje shoqes sime të mirë”, shau Mathon.

43

“Unë jam akoma shumë më i ri se ti”, u përgjigj Rodani.

“Unë e jap atë, por këtë herë ti bën dyshime për romancë atje ku nuk është. Pronari i kësaj është i trashë dhe e rrudhur dhe flet aq shumë dhe thotë kaq pak ajo më çmend. Pasi ata kishin shumë para dhe ishin klientë të mirë, por kohërat e këqija i vinin. Ajo ka një djalë nga i cili do të bënte një tregtar. Kështu që ajo erdhi tek unë dhe huazoi ar që ai të bëhej ortak i një pronari karvani i cili udhëton me devetë e tij duke shkëmbyer në një qytet atë që blen në një tjetër.

“Ky njeri u tregua i pavërtetë sepse e la djalin e varfër në një qytet të largët pa para dhe pa miqtë, duke u tërhequr herët ndërsa të rinjtë flinin. Ndoshta kur kjo rini të rritet në burrëri, ai do ta bëjë shlyer; deri atëherë nuk marr asnjë qira për hua - vetëm shumë biseda. Por unë e pranoj se bizhuteritë janë të denjë kredinë “.

“A e pyeti kjo zonjë këshillën tuaj për mençurinë e huasë?”

“Krejt ndryshe. Ajo e kishte paraqitur me vete këtë djalë të saj in si një njeri të pasur dhe të fuqishëm të Babilonia Të sugjerosh të kundërtën do të thotë ta tërbosh atë. Një qortim të drejtë që kisha. Unë e dija rrezikun për këtë djalë pa përvojë, por ndërsa ajo ofroi siguri nuk mund ta refuzoja.

“Kjo”, vazhdoi Mathon, duke tundur pak litar pako të lidhur në një nyjë, “i përket Nebatur, tregtar deveje. Kur ai do të blinte një tufë më të madhe se fondet e tij, ai më sjell këtë nyjë dhe unë i jap hua atë sipas nevojave të tij. Ai është një tregtar i mençur. Unë kam besim në

gjykimin e tij të mirë dhe mund të jap hua atë lirisht. Shumë tregtarë të tjerë të Babilonisë kanë besimin tim për shkak të sjelljes së tyre të ndershme. 92 shenjat e tyre vijnë e shkojnë shpesh në kutinë time të shenjave. Tregtarët e mirë janë një pasuri për qytetin tonë dhe atë fitimet e mia për t'i ndihmuar ata për të vazhduar lëvizjen e tregtisë që Babilonia të jetë e begatë “.

Mathon zgjodhi një brumbull të gdhendur në bruz dhe e hodhi me përbuzje në dysheme. “Një mete nga Egjipti. Djaloshi që e zotëron këtë nuk i intereson nëse e marr ndonjëherë ari tim. Kur une e fyen atë, ai përgjigjet: 'Si mund të shpërblej kur fati i sëmure më ndjek? Ju keni shumë më shumë. ' Çfarë mund të bej Shenja është babai i tij - një njeri i denjë me mjete të vogla që zuri peng tokën dhe tufën e tij për t'u mbështetur ndërmarrjet e djalit të tij. Të rinjtë gjetën sukses në fillim dhe më pas ishin tepër të zellshëm për të fituar pasuri të madhe. Njohuritë e tij ishin të papjekura. Ndërmarrjet e tij u shembën. “Rinia është ambicioze. Rinia do të bënte pak shkurtimet e pasurisë dhe gjërat e dëshirueshme për të cilat qëndron. Për të siguruar pasuri shpejt rinia shpesh merr hua pa mend.

Rinia, duke mos pasur kurrë përvojë, nuk mund ta kuptojë se borxhi i pashpresë është si një gropë e thellë cili mund të zbrësë shpejt dhe ku mund të luftojë kot për shumë ditë. Isshtë një gropë pikëllimi dhe pendohet ku shkëlqimi i diellit është i mbuluar me re dhe nata bëhet e pakënaqur nga gjumi i shqetësuar. Megjithatë, unë nuk e dekurajoj huazimin e arit. Unë e inkurajoj atë. Unë e rekomandoj nëse është për një qëllim të mençur. Une vetë bëra suksesin tim të parë të vërtetë si tregtar me ar të huazuar.

“Megjithatë, çfarë duhet të bëjë huadhënësi në një rast të tillë? Rinia është në dëshpërim dhe po arrin asgjë Ai është i dekurajuar. Ai nuk bën asnjë përpjekje për të shlyer. Zemra ime kthehet kundër privimit të babait nga toka dhe bagëtia e tij “.

“Ju më thoni shumë se jam i interesuar t'i dëgjoj”, tha Venan, “por nuk dëgjoj asnjë përgjigje për timen pyetje A duhet t'i jap hua pesëdhjetë copa ari burrit të motrës time? Ato kanë shumë kuptim për mua ”.

“Motra jote është një grua e shkëlqyer të cilën unë e vlerësoj shumë. A duhet të vijë burri i saj tek unë dhe kërkoj të marr hua pesëdhjetë copa ari Unë duhet ta pyes për çfarë qëllimi do ta përdorte atë.

“Nëse ai u përgjigj se ai dëshironte të bëhej një tregtar si unë dhe të merresha me bizhuteritë dhe të pasurit orenditë. Unë do të thoja, Çfarë njohurie keni për mënyrat e tregtisë? A e dini se ku mundeni blej me koston më të ulët? A e dini se ku mund të shisni me një çmim

të drejtë? “A mund t’u thotë Po ’këtyre pyetje? ”

“Jo, ai nuk mundi,” pranoi Rodan. “Ai më ka ndihmuar shumë në bërjen e shtizave dhe ka bërë ndihmoi disa në dyqane “.

“Atëherë, a do t’i thosha atij se qëllimi i tij nuk ishte i mençur. Tregtarët duhet të mësojnë zanatin e tyre

44

ambicia, megjithëse e denjë, nuk është praktike dhe nuk do t’i jepja hua asnjë ari.

“Por, duke supozuar se ai mund të thotë: ‘Po, unë i kam ndihmuar shumë tregtarët. Unë di se si të udhëtoj Smirna dhe për të blerë me kosto të ulët qilimat që thurin amviset. Unë gjithashtu njoh shumë nga njerëzit e pasur të Babilonia të cilit unë mund t’ia shes këto me një fitim të madh. ’ Atëherë unë do të thoja: ‘Qëllimi juaj është i mençur dhe juaji ambicia e nderuar. Unë do të jem i lumtur t’ju jap hua pesëdhjetë copa ari nëse mund të më jepni siguri ata do të kthehen “. Por a do të thoshte ai, 1 nuk kam siguri përveç se unë jam një njeri i nderuar dhe do t’ju paguajë mirë për huanë. ’ Atëherë do të përgjigjesha: ‘Unë çmoj shumë secilën copë ari. Ishin grabitës për ta marrë atë nga ju ndërsa keni udhëtuar për në Smyrna ose të merrni rrogozat nga ju kur të ktheheni, atëherë nuk do të kishe asnjë mënyrë për të më shlyer dhe ari im do të ishte zhdukur. ’

“Ari, e shihni, Rodan, është malli i huazuesit të parave. Easyshtë e lehtë të huazosh. Nëse huazohet pa mend atëherë është e vështirë të kthehesh. Huamarrësi i mençur dëshiron jo rrezikun e ndërmarrjes por garancia e ripagimit të sigurt.

“‘Tis mirë,” vazhdoi ai, “për të ndihmuar ata që janë në telashe,’ tis mirë për të ndihmuar ata mbi të cilët fati e ka vënë një dorë të rëndë. ’Kjo është mirë për të ndihmuar ata që kanë filluar që të mund të përparojnë dhe të bëhen qytetarë të vlefshëm. Por ndihma duhet të jepet me mençuri, që të mos na ndihmojë, si gomari i fermerit, në dëshirën tonë marrim mbi vete barrën që i përket një tjetri.

“Përsëri u enda nga pyetja jote, Rodan, por dëgjo përgjigjen time: Mbaji pesëdhjetë copat e tua ari Ajo që mundi yt fiton për ty dhe ajo që të jepet për shpërblim është e jotja dhe askush nuk mund ta vendosë një detyrim mbi ty të ndahesh prej tij nëse nuk dëshiron. Nëse do ta jepje hua ashtu që të mundet fito më shumë ar, pastaj jepi hua me kujdes dhe në shumë vende. Më pëlqen jo ari i papunë, aq më pak më pëlqen gjithashtu shumë e rrezikut.

“Sa vjet ke punuar si heshtar?”

“Plot tre”. “Sa shumë keni kursyer përveç dhuratës së Mbretit?”

“Tri copa ari”.

“Çdo vit që ke punuar, ti i ke mohuar vetes gjërat e mira për të shpëtuar nga e jotja fitimet një copë ari? ”

“Tis siç thua ti.”

“Atëherë mund të kurseni në pesëdhjetë vjet punë pesëdhjetë copë ari nga vetë-mohimi juaj?”

“Do të ishte një jetë e tërë pune”.

“Mendoni se motra juaj do të dëshironte të rrezikonte kursimet e pesëdhjetë viteve të punës gjatë vitit tenxhere bronzi për shkrirjen që burri i saj mund të eksperimentojë për të qenë tregtar? ”

“Jo nëse kam folur në fjalët e tua”.

“Pastaj shko tek ajo dhe i thuaj: Tre vjet kam punuar çdo ditë përveç ditëve të agjërimit, nga mëngjesi deri në natë, dhe unë i kam mohuar vetes shumë gjëra që zemra ime dëshironte. Për çdo vit të punës dhe vetë- mohim Unë kam për të treguar një copë ari. Ti je motra ime e preferuar dhe uroj që burri yt të mundet angazhohet në biznes në të cilin ai do të përparojë shumë. Nëse ai do të më paraqesë një plan që duket i mençur dhe e mundur për mikun tim, Mathon, atëherë unë me kënaqësi do t'i jap hua kursimet e mia të një viti të tërë që ai mund të ketë kanë një mundësi për të provuar se ai mund të ketë sukses. ’ Bëni atë, them unë, dhe nëse ai ka brenda vetes shpirtin të ketë sukses ai mund ta provojë atë. Nëse ai dështon ai nuk do të të detyrohet më shumë sesa mund të shpresojë një ditë për të shlyer.

“Unë jam një huadhënës ari sepse kam më shumë ar se sa mund të përdor në tregtinë time. Unë dëshiroj timen ari i tepërt për të punuar për të tjerët dhe në këtë mënyrë të fitojë më shumë ar. Unë nuk dua të rrezikoj të humbas ari im sepse kam punuar shumë dhe e kam mohuar veten shumë për ta siguruar atë. Prandaj, unë nuk do të jap më asnjë nga ato ku nuk kam besim se është e sigurt dhe do të më kthehet. As unë nuk do ta jap hua atje ku nuk jam i bindur se fitimet e tij do të paguhen menjëherë për mua.

“Unë të kam thënë, Rodan, disa nga sekretet e gjoksit tim të shenjë. Nga ato mund të jesh kuptojnë dobësinë e njerëzve dhe etjen e tyre për të marrë hua atë që nuk kanë mjete të caktuara për të shlyer. Nga kjo mund të shihni se sa shpesh shpresat e tyre të mëdha për fitimet e mëdha që mund të bëjnë, nëse

45

ata por kishin ar, por janë shpresa të rreme që nuk kanë aftësinë ose trajnimin për të përmbushur.

“Ti, Rodan, tani ke arin që duhet të vësh për të fituar më shumë ar për ty. Je gati të bëhem ashtu si unë, një huadhënës ari. Nëse e ruani në mënyrë të sigurt thesarin tuaj, ai do të prodhojë liberal fitimet për

ty dhe bëhu një burim i pasur kënaqësie dhe fitimi gjatë gjithë ditëve të tua. Por nëse e le ik nga ti, do të jetë burim i pikëllimit dhe keqardhjes së vazhdueshme për sa kohë që zgjat kujtesa jote.

“Çfarë dëshiron më shumë nga ky ar në portofolin tënd?”

“Për ta mbajtur të sigurt”.

“E folur me mençuri”, u përgjigj Mathon me miratim. “Dëshira jote e parë është për siguri. Mendon se në kujdestari të burrit të motrës suaj do të ishte vërtet i sigurt nga humbja e mundshme? ”

“Nuk kam frikë, sepse ai nuk është i mençur në ruajtjen e arit.”

“Atëherë mos u tundni nga ndjenjat budallaqe të detyrimit për t’i besuar thesarit tuaj çdo personi. Nëse ti do të ndihmoje familjen tënde ose miqtë e tu, të gjesh mënyra të tjera sesa të rrezikosh humbjen e thesarit tënd. Harrojeni jo se ari rrëshqet në mënyra të papritura nga ata që nuk janë të aftë ta ruajnë atë. Si dhe mbeturinat e tua thesar në ekstravagancë ndërsa të tjerët le ta humbin atë për ty.

“Çfarë tjetër pas sigurie dëshiron këtë thesar tëndin?”

“Se fiton më shumë ar”.

“Përsëri ti flet me mençuri. Duhet të bëhet që të fitosh dhe të rritesh më shumë. Ari dha hua me mençuri madje mund të dyfishohet me fitimet e saj para se një njeri si ju të plakët. Nëse rrezikoni ta humbni atë ju rrezikoni të humbni gjithçka që do të fitonte gjithashtu.

“Prandaj, mos u lëkund nga planet fantastike të burrave jopraktikë që mendojnë se shohin mënyra për të detyrojeni arin tuaj të bëjë fitime jashtëzakonisht të mëdha. Plane të tilla janë krijime të ëndërrimtarëve të pakualifikuar ligjet e sigurta dhe të besueshme të tregtisë. Jini konservatorë në atë që prisni të fitojë sa të mundeni mbaje dhe shijo thesarin tënd. Të punësosh atë me një premtim të kthimit fajde do të thotë të ftosh humbjen.

“Kërkoni të shoqëroheni me burra dhe ndërmarrje, suksesi i të cilave është vërtetuar se i juaji thesari mund të fitojë lirshëm nën përdorimin e tyre të aftë dhe të ruhet i sigurt nga mençuria e tyre dhe përvojën

“Kështu, a mund të shmangësh fatkeqësitë që ndjekin shumicën e bijve të njerëzve tek të cilët perënditë e shohin të arsyeshme t’i besojnë arit “.

Kur Rodani e falënderonte për këshillën e tij të mençur ai nuk e dëgjonte, duke thënë: “Dhurata e mbretit do të të mësojë shumë mençuri. Nëse do të mbash pesëdhjetë copa ari, duhet të jesh me të vërtetë i matur. Shumë përdorime do t’ju tundojnë. Shumë këshilla do të të thuhën. Mundësi të shumta për tu bërë të mëdha fitimet do të të ofrohen. Historitë nga kutia ime e shenjave duhet të të paralajmërojnë para se të lësh ndonjë copë prej ari lëre qesen tënde për t’u siguruar që

ke një mënyrë të sigurt për ta tërhequr përsëri. Duhet më tej këshilla thirrje për ty, kthehu përsëri. Jepet me kënaqësi.

“A do të lexosh këtë që unë kam gdhendur poshtë kapakut të kutisë time të shenjave. Vlen në mënyrë të barabartë ndaj huamarrësit dhe huamarrësit:

M B SHUM KUJDES SE një keqardhje e madhe

46

Muret e Babilonisë

Vjetër Banzar, luftëtar i zyrtarë në një ditë tjetër, qëndroi roje në rrugën e kalimit që çonte në majë të muret antike të Babilonisë. Lart lart, mbrojtësit trima po luftonin për të mbajtur muret. Mbi to varej ekzistenca e ardhshme e këtij qyteti të madh me qindra mijëra qytetarë.

Mbi muret vinte zhurma e ushtrive sulmuese, britma e shumë njerëzve, shkelje e mijëra kuaj, bumi shurdhues i deshve që përplasen duke goditur portat e bronzta.

Në rrugën prapa portës u hodhën heshtarët, duke pritur për të mbrojtur hyrjen nëse duhej portat lëshojnë vendin. Ata ishin vetëm pak për detyrën. Ushtritë kryesore të Babilonisë ishin me mbretin e tyre, larg larg në lindje në ekspeditën e madhe kundër Elamitëve. Asnjë sulm ndaj qytetit nuk ka qenë parashikuar gjatë mungesës së tyre, forcat mbrojtëse ishin të vogla. Papritur, nga veriu, i mërzhitur poshtë ushtrive të fuqishme të Asirianëve. Dhe tani muret duhet të mbajnë ose Babilonia ishte e dënuar.

Rreth Banzar ishin një turmë e madhe qytetarësh, me fytyrë të bardhë dhe të tmerruar, duke kërkuar me padurim lajme Lufta. Me frikë të heshtur ata panë rrymën e të plagosurve dhe të vdekurve që po çoheshin ose nxirreshin nga deti rrugë kalimi.

Këtu ishte pika kryesore e sulmit. Pas tre ditësh rrethimi rreth qytetit, armiku kishte papritmas hodhi forcën e tij të madhe kundër kësaj pjese dhe kësaj porte.

Mbrojtësit nga maja e murit luftuan mbi platformat e ngjitjes dhe shkallët e shkallëzimit të sulmuesve me shigjeta, vaj të djegur dhe, nëse dikush arrinte në majë, shtiza. Kundër mbrojtësve, mijëra shigjetarë të armikut derdhën një breshëri vdekjeprurëse shigjetash.

Vjetër Banzar kishte pikën e përparimit për lajme. Ai ishte më afër konfliktit dhe i pari që dëgjoi çdo zmbarsje e freskët e sulmuesve të tërbuar.

Një tregtar i moshuar u grumbullua pranë tij, dhe duart e tij të paralizuara dridheshin. “Më thua! Më thua!” ai përgjerohej “Ata nuk mund të futen brenda. Djemtë e mi janë me mbretin e mirë. Askush nuk mund ta mbrojë gruan time të vjetër. Mallrat e mia, ata do t'i

vjedhin të gjitha. Ushqimi im, ata nuk do të lënë asgjë. Ne jemi të moshuar, shumë të moshuar për të mbrojtur veten

- shumë e vjetër për skllëverit. Ne do të vdesim nga uria. Ne do të vdesim. Më thuaj që ata nuk mund të futen brenda “.

“Qetësohu, tregtar i mirë”, u përgjigj roja. “Muret e Babilonisë janë të forta. Shko kthehu në pazar dhe i thuaj gruas tënde se muret do të mbrojnë ty dhe të gjitha pasuritë e tua në mënyrë të sigurt pasi ato mbrojnë thesaret e pasura të mbretit. Mbani afër mureve, që shigjetat të mos fluturojnë ti! ”

Një grua me një foshnjë në krahë zuri vendin e plakut ndërsa ai u tërhoq. “Rreshter, çfarë lajmi nga fillimi? Më thuaj me të vërtetë që unë mund ta siguroj burrin tim të varfër. Ai shtrihet me ethe nga e tmerrshmja e tij plagë, por këmbëngul në forca të blinduara dhe shtizën e tij për të mbrojtur mua, që jam me fëmijë. E tmerrshme thotë ai do bëhu epshi hakmarrës i armiqve tanë, nëse ata depërtojnë “.

“Ji zemër e mirë, ti nënë që është dhe do të jesh përsëri, muret e Babilonisë do të mbrojnë ti dhe bebet e tua. Ata janë të lartë dhe të fortë. Mos dëgjoni britmat e mbrojtësve tanë trima si ata zbrazni kazanët me vaj të djegur në shkallët e shkallëve? ”

“Po, atë po dëgjoj dhe gjithashtu ulërima të deshve që përplasen me çekan në portat tona.”

“Kthehu te burri yt. Thuaji atij që portat janë të forta dhe i rezistojnë deshve. Gjithashtu se shkallëzuesit ngjiten në mure, por për të marrë shtytjen e shtizës së pritjes. Vështro, rruga jote dhe nxito prapa teje ndërtesa “.

Banzar u tërhoq mënjane për të pastruar kalimin për përforcime të armatosura rëndë. Si, me clanking ata shkelën mburoja prej bronzi dhe shkelën rëndë, një vajzë e vogël u këput në brezin e tij.

“Më thuaj të lutem, ushtar, a jemi të sigurt?” ajo u lut. Dëgjoj zhurmën e tmerrshme. Unë i shoh burrat të gjithë gjakderdhje Jam shume e frikesuar Çfarë do të bëhet për familjen tonë, për nënën time, vëllain e vogël dhe foshnje? ”

47

Aktiviteti i zyrtarëve dhe i errët i përplasi sytë dhe shtyu përpara mjekrën ndërsa pa fëmijën.

“Mos ki frikë, vogëlush”, e siguroi ai. “Muret e Babilonisë do të mbrojnë ty dhe nënën dhe vëllai i vogël dhe foshnja. Ishte për sigurinë e të tilla si ju që ndërtoi Mbretëresha e mirë Semiramis ato mbi njëqind vjet më parë. Asnjëherë nuk janë thyer. Kthehu dhe tregoji nënës sate

dhe vëllai i vogël dhe foshnja që muret e Babilonisë do t'i mbrojnë ata dhe ata nuk kanë frikë “.

Ditë për ditë plaku Banzar qëndronte te posti i tij dhe shikonte përforsimet që paraqisnin rrugëkalimi, atje për të qëndruar dhe për të luftuar derisa të plagosur ose të vdekur të zbresin edhe një herë. Rreth tij, mblodhi pandërprerë turmat e qytetarëve të frikësuar që kërkonin me padurim të mësonin nëse do të mbanin muret. Për të gjithë ai dha përgjigjen e tij me dinjitetin e shkëlqyer të një ushtari të vjetër, “Muret e Babilonisë do të mbrojnë ti “.

Për tre javë dhe pesë ditë sulmi u zhvillua me dhunë mezi pushuar. Më e vështirë dhe grimmer vendosi nifullën e Banzar ashtu siç ishte kalimi pas, i lagur nga gjaku i shumë të plagosurve u shndërrua në baltë nga lumenjtë e pandërprerë të burrave që kalonin e lëkundeshin poshtë. Çdo ditë sulmuesit e masakruar të grumbulluar në grumbuj përpara murit. Çdo natë ata i merrnin përsëri dhe i varrosnin nga shokët e tyre. Në natën e pestë të javës së katërt zhurma pa u zvogëluar. E para brezat e dritës së ditës, që ndriçojnë fushat, zbuluan re të mëdha pluhuri të ngritura nga tërheqja ushtritë.

Një britmë e fortë u ngrit nga mbrojtësit. Nuk kishte gabim në kuptimin e tij. Ishte përsëritet nga trupat në pritje pas mureve. Ai u bëri jehonë nga qytetarët në rrugë. Ajo përfshiu mbi qytet me dhunën e një stuhie.

Njerëzit nxituan nga shtëpitë. Rrugët ishin bllokuar nga një turmë e fortë. I mbyllur frika e javëve gjeti një dalje në korin e egër të gëzimit. Nga maja e kullës së lartë të tempullit të Bel shpërtheu flakët e fitores. Skyward lëvizi kolonën e tymit blu për të mbajtur mesazhin larg dhe gjerë

Muret e Babilonisë kishin zmbrapsur edhe një herë një armik të fuqishëm dhe të trashë që ishte i vendosur ta plaçkiste thesare të pasura dhe për të shkatërruar dhe skllavëruar qytetarët e saj.

Babilonia duroi shekull pas shekulli sepse ishte plotësisht e mbrojtur. Nuk kishte mundësi të ishte përndryshe

Muret e Babilonisë ishin një shembull i jashtëzakonshëm i nevojës dhe dëshirës së njeriut për mbrojtje. Kjo dëshirë është e natyrshme në racën njerëzore. Justhtë po aq e fortë sot sa ka qenë ndonjëherë, por ne kemi zhvilluar plane më të gjera dhe më të mira për të përmbushur të njëjtin qëllim.

Në këtë ditë, pas mureve të pathyeshëm të sigurimeve, llogarive të kursimeve dhe të besueshëm investimet, ne mund të ruajmë veten nga tragjeditë e papritura që mund të hyjnë në çdo derë dhe vend vetë para çdo zjarri.

NUK MUND T BJM T JEMI PA MBROJTJEN E ADEKUATIT

48

Tregtari i deveve të Babilonisë

Sa më i uritur të bëhet, aq më i qartë funksionon mendja - edhe më i ndjeshëm bëhet tek aromat e ushqimit.

Tarkad, djali i Azure, sigurisht që mendoi kështu. Për dy ditë të tëra ai nuk kishte shijuar asnjë ushqim përveç dy fiq të vegjël të dërrmuar nga muri i një kopshti. Askush tjetër nuk mund ta kapte përpara të zemëruarit gruaja doli përpara dhe e ndoqi poshtë rrugës. Thirrjet e saj të mprehta ende po i dëgjonin në vesh ndërsa ai eci nëpër treg. Ata e ndihmuan atë për të rikualifikuar gishtat e tij të shqetësuar nga rrëmbimi i fruta joshëse nga shportat e grave të tregut.

Asnjëherë më parë nuk e kishte kuptuar sa ushqim u soll në tregjet e Babilonisë dhe si mirë mbante erë. Duke u larguar nga tregu, ai eci përtej hanit dhe eci para dhe prapa shtëpia e ngrënies. Ndoshta këtu ai mund të takojë dikë që e njohte; dikush nga i cili mund të merrte hua një bakër që do t'i fitonte një buzëqeshje nga rojtari jo miqësor i konakut dhe, bashkë me të, edhe një liberal duke ndihmuar Pa bakrin ai e dinte shumë mirë se sa i padëshiruar do të ishte.

Në abstraksionin e tij ai papritur e gjeti veten ballë për ballë me atë njeri që dëshironte më shumë për të shmangur, figurën e gjatë kockore të Dabasir, tregtarit të deveve. Nga të gjithë miqtë dhe të tjerët nga të cilët ai kishte huazuar shuma të vogla, Dabasir e bëri atë të ndjehej më i pakëndshmi për shkak të mos mbajtjes së tij premtimet e tij për të shlyer menjëherë.

Fytyra e Dabasirit u ndriçua kur e pa. "Ha! Tis Tarkad, vetëm ai që kam kërkuar që ai të mund të shlyente dy copat e bakrit që i huazova një hënë më parë; edhe copa e argjendit të cilën ia dhashë hua para kësaj. Jemi mirë të takuar. Unë mund t'i shfrytëzoj mirë monedhat pikërisht këtë ditë. Çfarë thuaj, djale? Çfarë thonë? "

Tarkad belbëzoi dhe fytyra e tij u skuq. Ai nuk kishte asgjë në barkun e tij të zbrazët për ta nervozuar debatonin me Dabasirin e hapur. "Më vjen keq, shumë keq," murmuriti ai dobët, "por këtë ditë unë kam as bakri dhe as argjendi me të cilin mund të paguaja. "" Atëherë merre ", këmbënguli Dabasir." Me siguri ti nuk mund të kapësh disa bakër dhe një copë argjendi për të shlyer bujarinë e një miku të vjetër tënd babai që të ndihmoi kur ishte në nevojë? "

"Tis sepse fati i keq më ndjek që nuk mund ta paguaj."

"Pasuri e sëmurë! Do t'i fajësonit perënditë për dobësinë tuaj. Pasuria e sëmurë ndjek çdo njeri i cili mendon më shumë për huazim sesa për ripagim. Eja me mua, djalë, ndërsa unë ha. Unë jam i uritur dhe

unë do të të tregoja një përrallë. ”

Tarkad u largua nga singeriteti brutal i Dabasir, por këtu të paktën ishte një ftesë për të hyrë dera e lakmuar e shtëpisë së ngrënies.

Dabasir e shtyu atë në një cep të largët të dhomës, ku ata u ulën mbi qilima të vegjël.

Kur Kauskor, pronari, u shfaq i buzëqeshur, Dabasir iu drejtua me të zakonshmen e tij liri, “hardhucë e shëndoshë e shkretëtirës, më sill një këmbë dhie, kafe me shumë lëng, dhe bukë dhe të gjitha perimet për mua jam i uritur dhe dua shumë ushqim. Mos harroni mikun tim këtu. Sillni tek ai a enë me ujë. Bëjeni të ftohet, sepse dita është e nxehtë “.

Zemra e Tarkad u rrënua. A duhet ai të ulet këtu dhe të pijë ujë ndërsa shikonte se si ky njeri gllabëronte një gjithë këmbën e dhisë? Ai nuk tha asgjë. Ai nuk mendoi për asgjë që mund të thoshte.

Sidoqoftë, Dabasir nuk dinte asgjë të tillë si heshtja. Buzëqeshur dhe tundur dorën me natyrë të mirë te klientët e tjerë, të gjithë e njihnin, vazhdoi ai.

“Kam dëgjuar nga një udhëtar i sapo kthyer nga Urfa për një njeri të pasur i cili ka një copë gur i prerë aq i hollë sa mund të shikohet përmes tij. Ai e vendosi atë në dritaren e shtëpisë së tij për të mbajtur shirat. Yellowshtë e verdhë, kështu që ky udhëtar tregon, dhe ai u lejua të shikonte nëpër të dhe jashtë bota dukej e çuditshme dhe jo si është në të vërtetë. Çfarë të thotë për këtë, Tarkad? Mendimtari gjithë bota

49

mund të duket tek një mashkull me një ngjyrë tjetër nga ajo që është? ”

“Unë guxoj të them,” u përgjigj rinia, shumë më e interesuar në këmbën e dhjamt të dhisë të vendosur më parë Dabasir.

“Epo, unë e di që është e vërtetë sepse unë vetë e kam parë botën me një ngjyrë të ndryshme nga ajo që është me të vërtetë është dhe përralla që do të tregoj tregon se si unë e pashë edhe një herë në ngjyrën e saj të duhur. ”

“Dabasir do të tregojë një përrallë”, pëshpëriti një darkë fqinje fqinjit të tij dhe zvarriti qilimin e tij afër Darka të tjerë sollën ushqimin e tyre dhe u mbushën me njerëz në një gjysmë rrethi. Ata grumbulloheshin me zhurmë në veshë të Tarkadit dhe e krehën me kockat e tyre të mishit. Ai vetëm ishte pa ushqim. Dabasir nuk i ofroi ndajnë me të, madje as nuk e lëvizin në një cep të vogël të bukës së fortë që ishte shkëputur dhe kishte të rënë nga pjata në dysHEME.

“Përralla që do të tregoj”, filloi Dabasir, duke ndalur për të kafshuar një copë të mirë nga dhia këmbë “, lidhet me jetën time të hershme

dhe se si unë u bëra një tregtar deveje. A e dinte dikush se unë dikur isha një skllav në Siri? ”

Një murmuritje e befasisë përshkoi audiencën të cilën Dabasir e dëgjoi me kënaqësi.

“Kur isha i ri,” vazhdoi Dabasir pas një sulmi tjetër të egër në këmbën e dhisë, “Kam mësuar zanatin e babait tim, prodhimin e shalëve. Kam punuar me të në dyqanin e tij dhe kam marrë veten time një grua.

Duke qenë i ri dhe jo shumë i aftë, mund të fitoja, por pak, sa për të mbështetur shkëlqimin tim gruaja në një mënyrë modeste. Unë dëshiroja gjëra të mira që nuk mund t’i përballoja. Së shpejti gjeta se rojet e dyqaneve do të më besonte të paguaja më vonë edhe pse

Nuk mund të paguaja në atë kohë. “Duke qenë i ri dhe pa përvojë nuk e dija se ai që shpenzon më shumë sesa fiton është mbjellja e erërave të vetëkënaqësisë së panevojshme nga e cila është i sigurt korrni shakullimat e telasheve dhe poshtërimin. Kështu që unë kënaqa tekat e mia për rroba të shkëlqyera dhe bleva luks për gruan time të mirë dhe shtëpinë tonë, përtej mundësive tona. “Kam paguar sa kam mundur dhe për një kohë të gjithë kanë shkuar mirë Por me kalimin e kohës zbulova se nuk mund t’i përdorja të ardhurat e mia si për të jetuar ashtu edhe për të paguar borxhet e mia. Kreditorët filluan të më ndiqnin për të paguar për blerjet e mia ekstravagante dhe jeta ime u bë e mjerueshme. Une huazuar nga miqtë e mi, por as nuk mund t’i shlyej. Gjërat shkuan nga e keqja në më keq. Gruaja ime u kthye tek babai i saj dhe unë vendosa të largohem nga Babilonia dhe të kërkoj një qytet tjetër ku mund të ishte i ri kanë shanse më të mira.

“Për dy vjet kisha një jetë të shqetësuar dhe të pasuksesshme duke punuar për tregtarët e karvaneve. Nga kjo unë ranë me një grup grabitësish të pëlqyeshëm që kërkuar shkretëtirën për karvanët e paar-matosur. Bëma të tilla ishin i padenjë për djalin e babait tim, por unë po shihja botën përmes një guri me ngjyrë dhe nuk e kuptova në cilin degradim kisha rënë.

“Ne u takuam me sukses në udhëtimin tonë të parë, duke kapur një ngarkesë të pasur prej ari dhe mëndafshi dhe të vlefshme malli. Këtë plaçkë e çuam në Ginir dhe e shpërdoruam.

“Herën e dytë nuk ishim aq me fat. Vetëm pasi kishim kapur, ishim sulmuar nga ushtarët e një shefi vendas, të cilit karvanët i paguanin për mbrojtje. Dy udhëheqësit tanë u vranë dhe ne të tjerët u dërguan në Damask, ku na zhveshën rrobat dhe na shitën si skllavër.

“Unë u bleva për dy copa argjendi nga një shef sirian i shkretëtirës. Me flokët e mi të prerë dhe por një leckë për të veshur, unë nuk isha aq ndryshe nga skllavërit e tjerë. Duke qenë një rini e pamatur, e mendova

thjesht një aventurë derisa zotëria im më çoi para katër grave të tij dhe u tha atyre se mund të më kishin për një eunuk.

Atëherë, me të vërtetë, a e kuptova pashpresën e situatës time. Këta njerëz të shkretëtirës ishin i ashpër dhe luftarak. Unë i nënshtrohesha vullnetit të tyre pa armë ose mjete arratisjeje.

“Nga frika qëndrova, ndërsa ato katër gra më shikonin. Pyesja veten nëse mund të prisja keqardhje nga ata Sira, gruaja e parë, ishte më e vjetër se të tjerët. Fytyra e saj ishte impasive ndërsa më shikonte. Une

50

u kthye prej saj me pak ngushëllim. Tjetra ishte një bukuri përbuzëse e cila më shikonte si indiferentisht sikur të kisha qenë krimb i tokës. Dy të rinjtë titruan sikur të ishin të gjitha an shaka emocionuese.

“Dukej një moshë që unë qëndroja në pritje të fjalisë. Secila grua u shfaq e gatshme për të tjerët vendos Më në fund Sira foli me një zë të ftohtë.

“Nga eunukët kemi shumë, por nga tenderët e deveve kemi pak dhe ato janë një shumë e pavlefshme. Edhe këtë ditë do të vizitoja nënën time e cila është e sëmurë me ethe dhe nuk ka asnjë skllav të cilit do t'i besoja më drejto devenë. Pyete këtë skllav nëse mund të drejtojë një deve. ’

“Atëherë zotëria im më pyeti:” Çfarë di ju nga devetë? ”

“Duke u përpjekur të fsheh padurimin tim, unë u përgjigja, unë mund t'i bëj ata të gjunjëzohen, mund t'i ngarkoj, mund të drejtoj ata në udhëtime të gjata pa u lodhur. Nëse është e nevojshme, unë mund të riparoj mbetjet e tyre “.

“Skllavi flet mjaft përpara, vëzhgoi zotërinë tim. Nëse ti kështu dëshiron, Sira, merre këtë njeri për tenderin tënd të deveve “.

“Kështu që unë u ktheva te Sira dhe atë ditë e udhëhoqa devenë e saj gjatë një udhëtimi të gjatë tek e sëmura nënë Unë shfrytëzova rastin për ta falënderuar atë për ndërmjetësimin e saj dhe gjithashtu për t'i thënë asaj se nuk isha skllav lindja, por djali i një freeman, një prodhues i nderuar i shalës së Babilonisë. Unë gjithashtu i thashë asaj shumë nga gjërat e mia histori. Komentet e saj ishin zhgënjyese për mua dhe unë meditova shumë më vonë për ato që tha ajo.

“Si mund ta quash veten një njeri të lirë kur dobësia jote të ka sjellë deri këtu? Nëse një burrë? ka në vetvete shpirtin e një skllavi a nuk do të bëhet ai pavarësisht nga lindja e tij, edhe kur uji kërkon nivelin e saj? Nëse një njeri ka brenda tij shpirtin e një njeriu të lirë, a nuk do të bëhet ai i respektuar dhe i nderuar në të qyteti i tij pavarësisht nga fatkeqësia e tij? ”

“Për më shumë se një vit isha skllav dhe jetoja me skllavërit, por

nuk mund të bëhesha si një prej tyre. Një ditë Sira më pyeti: 'Në rast se skllëvërit e tjerë mund të përzihen dhe të shijojnë shoqërinë e njëri-tjetrit, pse rri vetëm në çadrën tënde? '

"Për të cilën iu përgjigja, po mendoj për atë që më thatë. Pyes veten nëse e kam shpirtin të një skllavi. Unë nuk mund të bashkohem me ta, prandaj duhet të rri larg ".

"Edhe unë duhet të ulem veç, "besoi ajo." Prika ime ishte e madhe dhe zotëria im u martua me mua për shkak të ajo Megjithatë ai nuk më dëshiron mua. Ajo që dëshiron çdo grua është të jetë e dëshiruar. Për shkak të kësaj dhe për shkak të Unë jam shterpë dhe nuk kam as djalë as vajzë, a duhet të rri i ndarë. Po të isha një njeri do të vdisja më shumë sesa të isha një skllav i tillë, por konventat e fisit tonë i bëjnë skllave të grave. '

"Çfarë mendon për mua deri në këtë kohë?" E pyeta papritur: 'A e kam shpirtin e një burri apo e kam shpirti i një skllavi? '

"A keni dëshirë të shlyeni borxhet e drejta që keni në Babiloni?' ajo u martua.

"Po, kam dëshirë, por nuk shoh asnjë mënyrë'

"Nëse me kënaqësi i lini vitet të kalojnë dhe nuk bëni asnjë përpjekje për të shlyer, atëherë ju keni veç shpirt i përbuzur i një skllavi. Askush nuk është ndryshe që nuk mund ta respektojë vetveten dhe asnjë njeri nuk mund ta respektojë vetë që nuk shlyen borxhet e ndershme. '

"Por çfarë mund të bëj unë që jam një skllav në Siri? '

"Rri një skllav në Siri, ti i dobët'.

"Unë nuk jam një dobët, "e mohova me zjarr.

"Atëherë provojeni.'

"Si?"

"A nuk i lufton mbreti yt i madh armiq të e tij në çdo mënyrë dhe me çdo forcë që ka? Borxhet e tua janë armiq të e tu. Ata të vrapuan nga Babilonia. I lashë vetëm dhe ata u forcuan shumë për ty Sikur t'i luftonit si një njeri, do të mund t'i kishit mundur dhe të ishit një i nderuar banorët e qytetit. Por ti nuk kishe shpirtin për t'i luftuar ata dhe vër re krenaria jote ka rënë deri më tani

51

ti je një skllav në Siri. '

"Shumë kam menduar mbi akuzat e saj jo të mira dhe shumë fraza mbrojtëse që kam formuluar për të provuar vetë nuk jam një skllav në zemër, por nuk do të kisha shansin t'i përdorja ato. Tri ditë më vonë shërbëtorja e Sira më çoi te zonja e saj.

"Nëna ime është përsëri shumë e sëmurë", tha ajo. "Shaloni dy devetë më të mira në tufën e burrit tim. në lëkurat e ujit dhe qeset e

shalës për një udhëtim të gjatë. Çupa do të të japë ushqim në çadrën e kuzhinës. ' Une paketoj devetë duke menduar shumë për sasinë e furnizimeve që siguroi shërbëtorja për nënën banonte më pak se një ditë udhëtim larg. Shërbëtorja hipi në devenë e pasme e cila pasoi dhe unë e drejtova devenë e zonjës sime. Kur arritëm në shtëpinë e nënës së saj ishte errësirë. Sira e largoi çupën dhe tha për mua:

“Dabasir, a ke shpirtin e një njeriu të lirë apo shpirtin e një skllavi?”

“Shpirti i një njeriu të lirë,” këmbëngula unë.

“Tani është shansi yt për ta provuar. Zotëria yt është ngulitur thellë dhe krerët e tij janë në një mpirje. Merrni, pra, këto deve dhe ikni. Këtu në këtë çantë është rroba e zotit tënd për tu maskuar ty Unë do të them që ti vodhe devetë dhe ika ndërsa vizitova nënën time të sëmurë.

“Ti ke shpirtin e një mbretëreshe,” i thashë asaj. “Shumë dëshiroj që të mund të të çoj drejt lumturisë.”

“Lumturia, “u përgjigj ajo,” nuk pret gruan e arratisur që e kërkon atë në toka të largëta njerëz të çuditshëm. Shkoni në rrugën tuaj dhe le të ju mbrojnë perënditë e shkretëtirës sepse rruga është e largët dhe shterpë ushqimi ose uji. ’

“Nuk kisha nevojë për nxitje të mëtejshme, por e falënderova ngrohtësisht dhe isha larg natës. Nuk e dija ky vend i çuditshëm dhe kishte vetëm një ide të zbehtë për drejtimin në të cilin shtrihej Babilonia, por e goditi me guxim përtej shkretëtirës drejt kodrave. Një deve kam hipur dhe tjetrën e kam udhëhequr. Gjithë atë natë udhëtova dhe gjithë ditën e folesë, të nxitur nga njohja e fatit të tmerrshëm që iu dha skllëvërve të cilët vodhi pronën e zotërisë së tyre dhe u përpoq të shpëtonte.

“Më vonë atë pasdite, arrita në një vend të ashpër po aq të pabanueshëm sa shkretëtira. Shkëmbinjtë e mprehtë mavijosur këmbët e deveve të mia besnike dhe së shpejti ata po zgjidhnin rrugën ngadalë dhe me dhimbje. Unë nuk takova as njeri dhe as kafshë dhe mund ta kuptoja mirë pse ata u larguan nga kjo tokë jo-mikpritëse.

“Ishte një udhëtim i tillë prej atëherë e tutje, për sa pak njerëz jetojnë për të treguar. Ditë pas dite, ne përplaseshim së bashku. Ushqimi dhe uji dhanë. Nxehtësia e diellit ishte e pamëshirshme. Në fund të ditës së nëntë, unë rrëshqita nga mbrapa malit tim me ndjenjën se isha shumë i dobët për të rinovuar ndonjëherë dhe me siguri do të vdisja, i humbur ky vend i braktisur.

“Unë u shtriva në tokë dhe fjeta, pa u zgjuar deri në shkëlqimin e parë të dritës së ditës.

“U ula dhe shikova për mua. Kishte një freski në ajrin e mëngjesit. Devet e mia rrinin të dëshpëruara jo shumë larg. Rreth meje ishte një

mbeturinë e madhe e një vendi të thyer të mbuluar me shkëmb dhe rërë dhe me gjemba gjëra, asnjë shenjë uji, asgjë për të ngrënë për njeriun ose devenë.

“A mund të ndodhë që në këtë qetësi paqësore unë të përballem me fundin tim? Mendja ime ishte më e qartë se kurrë ka qenë më parë Trupi im tani dukej i një rëndësie të vogël. Buzët e mia të thara dhe gjakderdhëse, të thata dhe gjuha e fryrë, stomaku im i zbrazët, të gjithë kishin humbur agonitë e tyre supreme të një dite më parë.

“Unë pashë në një distancë të paftuar dhe përsëri erdhi tek unë pyetja,” A kam unë shpirti i një skllavi apo shpirti i një njeriu të lirë? Pastaj me kthjelltësi e kuptova se nëse do kisha shpirtin e a skllav, unë duhet të heq dorë, të shtrihem në shkretëtirë dhe të vdes, një fund i përshtatshëm për një skllav të arratisur.

“Por nëse do të kisha shpirtin e një njeriu të lirë, çfarë atëherë? Me siguri do të kthehesha me forcë në Babiloni, shlyej njerëzit që më kishin besuar, sillja lumturi gruas time që me të vërtetë më donte dhe sillte paqe dhe kënaqësi për prindërit e mi.

“Borxhet e tua janë armiq të tu që të kanë dëbuar nga Babilonia,” kishte thënë Sira. Po kështu ishte. Pse nuk kisha pranuar të qëndroja në këmbë si një njeri? Pse e kisha lejuar gruan time të kthehej tek ajo babai?

52

“Pastaj ndodhi një gjë e çuditshme. E gjithë bota dukej se ishte me një ngjyrë tjetër sikur të kisha duke e parë atë përmes një guri me ngjyrë i cili ishte hequr papritmas. Më në fund pashë të vërtetën vlerat në jetë.

“Vdes në shkretëtirë! Jo unë! Me një vizion të ri, pashë gjërat që duhet të bëja. Së pari do të shkoja kthehem në Babiloni dhe përballem me çdo njeri të cilit i detyrohem një borxh të papaguar. Unë duhet t’u them atyre se pas vitesh e bredhjes dhe fatkeqësisë, unë isha kthyer për të paguar borxhet e mia aq shpejt sa do të lejonin perënditë. Tjetra unë duhet të bëj një shtëpi për gruan time dhe të bëhet një qytetare me të cilën prindërit e mi duhet të jenë krenarë.

“Borxhet e mia ishin armiq të mi, por burrat që u kisha borxh ishin miqtë e mi sepse ata më kishin besuar mua dhe besoi tek unë.

“Unë u lëkunda dobët në këmbë. Çfarë rëndësie kishte uria? Çfarë rëndësie kishte etjen? Ata ishin por incidente në rrugën për në Babiloni. Brenda meje fryu shpirti i një njeriu të lirë që kthehet për të pushtuar të tijin armiq të shpërblej miqtë e tij. Unë u kënaqa me vendosmërinë e madhe.

“Sytë me shkëlqim të deveve të mia u ndriçuan në shënimin e ri në

zërin tim të butë. Me përpjekje të mëdha, pas shumë përpjekjesh, ata fituan këmbët. Me një këmbëngulje të mëshirshme, ata shtynë drejt veriut ku diçka brenda meje thoshte se do ta gjenim Babiloninë.

“Ne gjetëm ujë. Kaluam në një vend më pjellor ku kishte bar dhe fruta. Gjetëm gjurma për në Babiloni sepse shpirti i një njeriu të lirë e shikon jetën si një seri problemesh për t’u zgjidhur dhe i zgjidh, ndërsa shpirti i një skllavi rënkon, Çfarë mund të bëj unë, por vetëm një skllav?”

“Po për ty, Tarkad? A e bën stomaku yt bosh ta pastrojë kokën jashtëzakonisht të qartë? Art gati për të marrë rrugën që të çon përsëri në respekt për veten? A mund ta shohësh botën me ngjyrën e saj të vërtetë? A ke ti dëshira për të paguar borxhet e tua të ndershme, sido që të jenë ato, dhe edhe një herë të jesh një njeri i respektuar Babilonia?”

Lagështia erdhi në sytë e të rinjve. Ai u ngrit me padurim në gjunjë. “Ti më ke treguar një vizion; tashmë e ndiej shpirtin e një njeriu të lirë të më shpërthejë “.

“Por, si ju solla pas kthimit?” pyeti një dëgjues të interesuar.

“Aty ku është vendosmëria, mënyra mund të gjendet” u përgjigj Dabasir. “Tani e kisha

vendosmëri kështu që u vendosa të gjej një mënyrë. Së pari vizitova çdo njeri të cilit i isha borxhli dhe iu luta kënaqja e tij derisa të fitoja atë me të cilën të shlyente. Shumica e tyre më takuan me kënaqësi. Disa shajnë mua por të tjerët ofruan të më ndihmonin; njëra më dha vërtet ndihmën e nevojshme. Ishte Mathon, huadhënës prej ari. Duke mësuar se kisha qenë një tender deveje në Siri; ai më dërgoi te Nebaturi i vjetër, deveja tregtar, i porositur vetëm nga mbreti ynë i mirë për të blerë shumë tufa devesh të shëndosha për të mëdhenjtë ekspeditë Me të, i përdori mirë njohuritë e mia për devetë. Gradualisht unë kam qenë në gjendje të paguaj çdo bakër dhe çdo copë argjendi. Atëherë më në fund mund të ngrija kokën dhe të ndieja se isha i nderuar njeriu midis njerëzve “.

Përsëri Dabasir iu kthye ushqimit të tij. “Kauskor, ti kërmill”, thirri ai me zë të lartë për t’u dëgjuar në kuzhinë, “ushqimi është i ftohtë. Më sillni më shumë mish të freskët nga pjekja. Sillni edhe një shumë të madhe pjesë për Tarkadin, djalin e mikut tim të vjetër, i cili është i uritur dhe do të hajë me mua “.

Kështu përfundoi tregimi për Dabasirin, tregtarin e deveve të Babilonisë së vjetër. Ai e gjeti shpirtin e tij kur ai kuptoi një të vërtetë të madhe, një të vërtetë që ishte njohur dhe përdorur nga njerëzit e mençur shumë kohë para kohës së tij.

Ajo ka çuar burra të të gjitha moshave nga vështirësitë dhe drejt suksesit dhe do të vazhdojë ta bëjë këtë edhe për të tjerët ata që kanë mençuri të kuptojnë fuqinë e saj magjike. Forshtë për çdo njeri që të përdorë ai që i lexon këto linjat.

KU ISSHT P DRCAKTIMI, M THENYRA MUND T BE GJETET
53

Pllakat CI ay nga Babilonia Kolegji i Shën Swithin

Universiteti i Nottingham

Newark-on- Trent

Nottingham

Profesor Franklin Caldwell,

Kujdesi i Ekspeditës Shkencore Britanike,

Hillah, Mesopotami.

21 tetor 1934,

Profesori im i dashur: Pesë pllakat prej balte nga gërmimi juaj i fundit në rrënojat e Babilonisë arriti në të njëjtën varkë me letrën tënde. Une janë magjepsur pa fund dhe kanë kaluar shumë orë të këndshme përkthimin e mbishkrimeve të tyre. Unë duhet të kisha përgjigjur letrën tuaj në një herë por vonuar derisa të mund të përfundoja përkthimet që janë bashkangjitur.

Tabletat mbërritën pa dëmtime, falë përdorimit të kujdesshëm të konservantë dhe paketim të shkëlqyeshëm.

Ju do të habiteni po aq sa ne në laborator për historinë e tyre lidhen Dikush pret që e kaluara e zbehtë dhe e largët të flasë për romancë dhe aventurë. “Netë arabe” lloj gjëra, ju e dini. Kur në vend të tij zbulon problemin e një personi të quajtur Dabasir për të paguar borxhet e tij, e kupton që kushtet në këtë botë të vjetër nuk kanë ndryshuar shumë në pesë mijë vjet siç mund të pritet.

Odshtë e çuditshme, e dini, por këto mbishkrime të vjetra më tepër “tërbojnë” mua, si thonë studentët. Duke qenë një profesor kolegji, supozohem të jem një duke menduar qenie njerëzore që zotëron një njohuri pune për shumicën e lëndëve. Megjithatë, këtu del ky kapak i vjetër nga pluhuri - rrënojat e mbuluara të Babilonia për të ofruar një mënyrë për të cilën nuk kisha dëgjuar kurrë të paguaj borxhet e mia dhe në të njëjtën kohë fitoj ari për të tundur në portofolin tim.

Mendim i këndshëm, them, dhe interesant për të provuar nëse do punoni po ashtu në ditët e sotme siç bëri në Babiloninë e vjetër. Znjj. Shrewsbury dhe Unë jam duke planifikuar të provoj planin e tij mbi punët tona, të cilat mund të përmirësohet shumë.

Duke ju uruar fatin më të mirë në ndërmarrjen tuaj të denjë dhe duke pritur me padurim një mundësi tjetër për të ndihmuar, unë jam

Juaji singerisht,

54

Alfred H. Shewsbury, Departamenti i Arkeologjisë.

55

Tableta Nr. I

Tani, kur hëna bëhet e plotë, unë, Dabasir, i cili jam kthyer së fundmi nga skllavëria në Siria, me vendosmërinë për të paguar shumë borxhet e mia të drejta dhe të bëhet një njeri me mjete të denjë për respekt në qytetin tim vendas të Babilonisë, bëj këtu të gdhendësh mbi argjilë një regjistër të përhershëm të punëve të mia për të udhëhequr dhe më ndihmoni në përmbushjen e dëshirave të mia të larta.

Nën këshillat e mençura të mikut tim të mirë Mathon, huadhënësit të arit, unë jam i vendosur të ndjek një plani i saktë që ai thotë se do ta çojë çdo njeri të nderuar nga borxhi në mjete dhe respekt për veten.

Ky plan përfshin tre qëllime që janë shpresa dhe dëshira ime.

Së pari, plani siguron prosperitetin tim të ardhshëm.

Prandaj, një e dhjeta e gjithë asaj që fitoj do të lihet mënjanë si e imja për ta mbajtur. Sepse Mathon flet me mençuri kur thotë:

“Ai njeri që mban në çantën e tij si ar dhe argjend që nuk ka nevojë të harxhojë, është i mirë për të familjar dhe besnik i mbretit të tij.

“Njeriu që ka vetëm disa bakër në çantë është indiferent ndaj familjes së tij dhe indiferent ndaj mbreti i tij.

“Por njeriu që nuk ka asgjë në çantë është i padëmshëm ndaj familjes së tij dhe nuk është besnik ndaj mbretit të tij, sepse zemra e tij është e hidhur.

“Prandaj, njeriu që dëshiron të arrijë duhet të ketë një monedhë që ai mund të vazhdojë të gërvishtet në të çantë, që ai të ketë në zemër dashurinë për familjen e tij dhe besnikërinë ndaj mbretit të tij “.

Së dyti, plani parashikon që unë të mbështes dhe ta vesh gruan time të mirë që është kthyer ndaj meje me besnikëri nga shtëpia e babait të saj. Për Mathon nuk do të thotë që të kujdesesh mirë për një besnik grua që vetë-respekt në zemrën e një burri dhe i shton forcë dhe vendosmëri qëllimeve të tij.

Prandaj, shtatë të dhjetat e të gjithave që fitoj do të përdoren për të siguruar një shtëpi, rroba për t'u veshur dhe ushqim për të ngrënë, me pak më shumë për të shpenzuar, që jeta jonë të mos mungojë në kënaqësi dhe kënaqësi. Por ai bën më tej urdhëroj kujdesin më të madh që ne të shpenzojmë jo më shumë se shtatë të dhjetat e asaj që unë fitoj për këto qëllime të denja. Këtu qëndron suksesi i planit.

Unë duhet të jetoj në këtë pjesë dhe kurrë mos të përdor më shumë dhe as të blej atë që mund të mos paguaj nga kjo porcioni.

Tableta Nr. II

Së treti, plani parashikon që nga fitimet e mia borxhet e mia të paguhen.

Prandaj sa herë që hëna është e plotë, dy të dhjetat e të gjithave që kam fituar do të ndahen me nder dhe në mënyrë të drejtë midis atyre që më kanë besuar mua dhe të cilëve u jam borxhli. Kështu në kohën e duhur do të gjithë timen borxhi paguhet me siguri. Prandaj, a gdhend këtu emrin e secilit njeri tek i cili jam borxhli dhe shuma e ndershme e borxhit tim.

Fahru, endësi i rrobave, 2 argjend, 6 bakër.

Sinxhar, prodhuesi i shtratit, 1 argjend.

Ahmar, miku im, 3 argjend, 1 bakër.

Zankar, miku im, 4 argjend, 7 bakër,

Askamir, miku im, 1 argjend, 3 bakër.

Harinsir, argjendar, 6 argjend, 2 bakër.

Diarbeker, shoku i babait tim, 4 argjend, 1 bakër.

Alkahad, pronari i shtëpisë, 14 argjend.

Mathon, huadhënësi i arit, 9 argjendi.

56

Birejik, bujk, 1 argjend, 7 bakër.

(Nga këtu e tutje, i shpërbërë. Nuk mund të deshifrohet.)

Tableta Nr. III

Këtyre kreditorëve u kam borxh gjithsej njëqind e nëntëmbëdhjetë copa argjendi dhe njëqind dhe dyzet e një copë bakri. Sepse u detyrova këto shuma dhe nuk pashë asnjë mënyrë për të shlyer, në marrëzinë time e lejoi gruan time të kthehej tek babai i saj dhe u largove nga qyteti im i lindjes dhe kërkova pasuri të lehtë diku tjetër, vetëm për të gjetur katastrofën dhe për ta parë veten të shitur në degradimin e skllavërisë.

Tani që Mathon më tregon se si mund të shlyej borxhet e mia në shuma të vogla të fitimeve të mia, apo jo kuptoj shkallën e madhe të marrëzisë time në largimin nga rezultatet e ekstravagancave të mia. Prandaj a kam vizituar kreditorët e mi dhe u kam shpjeguar atyre se nuk kam burime me të cilat mund të paguaj përveç timen aftësia për të fituar, dhe që kam ndërmend të zbatoj dy të dhjetat e të gjithave që fitoj mbi borxhin tim në mënyrë të barabartë dhe sinqerisht Këtë shumë mund të paguaj por jo më shumë. Prandaj nëse ata janë të durueshëm, me kohë detyrimet e mia do të jenë paguhet e plote.

Ahmar, të cilin unë mendoja se ishte shoku im më i mirë, më shau me hidhërim dhe e lashë me poshtërim. Birejik, fermeri, u lut që unë ta paguaja së pari pasi ai kishte shumë nevojë për ndihmë. Alkahad,

pronari i shtëpisë, ishte me të vërtetë e papajtueshme dhe këmbënguli se ai do të më bënte problem nëse nuk zgjidhesha shpejt plotësisht me të.

Të gjithë të tjerët me dëshirë e pranuan propozimin tim. Prandaj jam më i vendosur se kurrë për të mbajtur përmes, duke qenë i bindur se është më lehtë të paguash borxhet e dikujt sesa t'i shmangësh ato. Edhe pse unë nuk mund të plotësoj nevojat dhe kërkesat e disa prej kreditorëve të mi, unë do të merrem me paanësi me të gjithë.

Tabletë Nr. IV

Përsëri hëna shkëlqen plot. Unë kam punuar shumë me një mendje të lirë. Gruaja ime e mirë ka mbështetur synimet e mia për të paguar kreditorët e mi. Për shkak të vendosmërisë sonë të mençur, unë kam fituar gjatë së kaluarës hënë, duke blerë deve me erë të fortë dhe këmbë të mira, për Nebatur, shuma e nëntëmbëdhjetë copave argjendi.

Këtë e kam ndarë sipas planit. Një të dhjetën e kam lënë mënjane për ta mbajtur si timen, shtatë- të dhjetat i kam ndarë me gruan time të mirë për të paguar jetesën tonë. Dy të dhjetat i kam ndarë midis times kreditorët në mënyrë të barabartë siç mund të bëhet në bakër.

Unë nuk e pashë Ahmarin por e lashë me gruan e tij. Birejik ishte aq i kënaqur që do të më puthte dorën. I vjetër Vetëm Alkahad ishte i tronditur dhe tha që unë duhet të paguaj më shpejt. Për të cilën unë u përgjigja se nëse do të më lejohej të isha i ushqyer mirë dhe jo i shqetësuar, vetëm kjo do të më mundësonte të paguaj më shpejt. Të gjithë të tjerët më falënderuan dhe folën mirë e përpjekjeve të mia.

Prandaj, në fund të një hëne, borxhi im zvogëlohet me pothuajse katër copa argjendi dhe posedoj gati dy copa argjendi, për të cilat askush nuk ka pretenduar. Zemra ime është më e lehtë sesa ka qenë për një kohë të gjatë.

Përsëri hëna shkëlqen plot. Kam punuar shumë por me sukses të dobët. Pak deve kam qenë në gjendje për të blerë. Vetëm njëmbëdhjetë copa argjendi kam fituar. Sidoqoftë, unë dhe gruaja ime e mirë kemi qëndruar pranë plani edhe pse nuk kemi blerë rroba të reja dhe kemi ngrënë pak, por barishte.

Përsëri i pagova vetes një të dhjetën e njëmbëdhjetë pjesëve, ndërsa jetuam me shtatë të dhjetat. isha u befasua kur Ahmar përgëzoi pagesën time, edhe pse e vogël. Kështu bëri edhe Birejik. Alkahad fluturoi brenda një inat, por kur i thanë të kthente pjesën e tij nëse nuk e dëshironte, ai u pajtua. Të tjerët, si më parë, ishin të kënaqur Përsëri hëna shkëlqen e plotë dhe unë jam shumë e lumtur. Kam përgjuar një tufë të imët deve dhe bleva shumë të shëndosha, prandaj të ardhurat e mia ishin dyzet e dy monedha argjendi. Kjo hënë gruaja ime dhe

unë kemi blerë sandale dhe rroba aq të nevojshme Gjithashtu ne kemi darkuar mirë me mish

57

dhe shpendët.

Më shumë se tetë copa argjendi ne u kemi paguar kreditorëve tanë. Edhe Alkahad nuk protestoi.

I madh është plani sepse ai na largon nga borxhet dhe na jep pasuri që është e jona për ta mbajtur.

Tri herë hëna ishte mbushur që kur gdhenda për herë të fundit mbi këtë argjilë. Sa herë që paguaja për të veten time një të dhjetën e të gjithave që kam fituar. Sa herë që gruaja ime e mirë dhe unë kemi jetuar rreth shtatë të dhjetat madje megjithëse nganjëherë ishte e vështirë. Çdo herë u kam paguar kreditorëve të mi dy të dhjetat.

Në çantën time tani kam njëzet e një copë argjendi që janë të miat. Më bën kokën të qëndrojë në këmbë drejt mbi supe dhe më bën krenar të eci midis miqve të mi. Gruaja ime i mban mirë tonat në shtëpi dhe është duke u veshur gjithnjë e më shumë. Ne jemi të lumtur që jetojmë së bashku.

Plani është me vlerë të patreguar. A nuk e ka bërë një njeri të nderuar ish-skllav?

Tabletë Nr. V

Përsëri hëna shkëlqen plot dhe mbaj mend që ka kohë që nuk kam gdhendur mbi argjilë. Dymbëdhjetë hënat në të vërtetë kanë ardhur dhe shkuar. Por këtë ditë unë nuk do ta neglizhoj rekordin tim, sepse këtë ditë unë kanë paguar borxhet e mia të fundit. Kjo është dita në të cilën gruaja ime e mirë dhe vetja ime falënderuese festojnë me një festë të madhe që vendosmëria jonë është arritur.

Shumë gjëra ndodhën gjatë vizitës sime të fundit tek kreditorët e mi, të cilat do t'i mbaj mend gjatë. Ahmar u lut për faljen time për fjalët e tij jo të mira dhe tha që unë isha një nga të gjithë të tjerët që ai më shumë dëshironte për një shoku

Në fund të fundit Alkahad-i i Vjetër nuk është aq i keq, sepse ai tha: "Ti ishe një herë një copë argjilë e butë shtypur dhe formuar nga çdo dorë që të prek, por tani ti je një copë bronzi e aftë duke mbajtur një avantazh. Nëse ke nevojë për argjend ose ar në çdo kohë, eja tek unë".

As ai nuk është i vetmi që më vlerëson shumë. Shumë të tjerë flasin me respekt për mua. Gruaja ime e mirë më shikon me një dritë në sytë e saj që e bën një burrë të ketë besim tek ai vetveten.

Megjithatë, është plani që ka bërë suksesin tim. Kjo më ka mundësuar të paguaj të gjitha borxhet e mia dhe të gërvisht ari dhe argjendi

në çantën time. Unë e përgëzoj atë për të gjithë ata që dëshirojnë të shkojnë përpara. Me të vërtetë nëse do mundësoji një ish-skllav të paguajë borxhet e tij dhe të ketë ar në çantë, a nuk do të ndihmojë askush të gjejë pavarësi? As unë, vetë, nuk kam mbaruar me të, sepse jam i bindur që nëse e ndjek më tej do të ndodhë më bëj të pasur midis burrave.

58

Kolegji i Shën Swithin

Universiteti i Nottingham

Newark-on- Trent

Nottingham

Profesor Franklin Caldwell,

Kujdesi i Ekspeditës Shkencore Britanike,

Hillah, Mesopotami.

Profesori im i dashur:

7 nëntor 1936.

Nëse, në gjurmimet tuaja të mëtejshme në ato rrënoja të Babilonisë, ju hasni fantazmën e një ish-banori, me emrin një tregtar i vjetër deveje Dabasir, më bë një nder. Tregoji atij se shkarravitje e tij mbi ato balta tableta, shumë kohë më parë, ka fituar për të mirënjohjen gjatë gjithë jetës së një disa njerëz të kolegjit përsëri këtu në Angli.

Ju mund ta mbani mend shkrimin tim një vit më parë se Znj. Shrewsbury dhe unë synoja të provoja planin e tij për të dalë nga borxhet dhe në të njëjtën kohë që ka ari për të gërvishtur. Ju mund ta keni menduar, madje megjithëse u përpoqem ta mbanim larg nga miqtë tanë, ngushticat tona të dëshpëruara.

Ne ishim poshtëruar frikshëm për vite me radhë nga shumë borxhe të vjetra dhe të shqetësuar të sëmurë nga frika se disa nga tregtarët mund të fillojnë një skandal kjo do të më largonte me forcë nga kolegji. Ne kemi paguar dhe paguar - secili shilling ne mund të shkulnim nga të ardhurat - por vështirë se ishte e mjaftueshme për të mbaj gjërat madje. Përveç kësaj, ne u detyruam të bëjmë të gjitha blerjet tona ku ne mund të marrim kredi të mëtejshme pavarësisht nga kostot më të larta.

Ajo u zhvillua në një nga ato qarqe vicioze që rriten më keq në vend të më të mirë. Përpjekjet tona po bëheshin të pashpresa. Ne nuk mundëm zhvendosemi në dhoma më pak të kushtueshme sepse i detyrohemi pronarit. Nuk ka duket të jetë gjithçka që mund të bëjmë për të përmirësuar situatën tonë.

Pastaj, këtu vjen i njohuri juaj, tregtari i vjetër i deveve Babilonia, me një plan për të bërë pikërisht atë që dëshironim të realizonim. Ai

me gëzim na nxiti për të ndjekur sistemin e tij. Ne bëmë një listë të të gjithëve borxhet tona dhe unë i mora përreth dhe ua tregova të gjithëve që u detyroheshim.

Unë shpjegova se si ishte thjesht e pamundur për mua t'i paguaja ndonjëherë ata mënyra si po ecnin gjërat. Ata mund ta shihnin këtë vetë lehtë nga figurat. Pastaj shpjegova se e vetmja mënyrë që pashë të paguaja e plotë ishte të lë mënjanë njëzet përqind të të ardhurave të mia çdo muaj për të qenë e ndarë pro rata, e cila do t'i paguante plotësisht në pak më shumë se dy vjet. Se, ndërkohë, ne do të shkonim në bazë të parave të gatshme dhe do të jepnim

59

atyre përfitimin e mëtejshëm të blerjeve tona të parave të gatshme.

Ata ishin me të vërtetë mjaft të mirë. Vendos shitësi i frutave tona, një kapak i mençur i vjetër në një mënyrë që ndihmonte për të sjellë pjesën tjetër. "Nëse paguan për të gjitha bleni dhe më pas paguani ca nga ato që keni borxh, kjo është më mirë se ju keni bërë, sepse nuk keni shlyer asnjë llogari në tre vjet. "

Më në fund sigurova të gjithë emrat e tyre në një marrëveshje që i detyronte ata të mos e bëjnë na ngacmon për sa kohë që njëzet përqindja e të ardhurave paguhet rregullisht. Pastaj filluam të skemojmë se si të jetojmë me shtatëdhjetë përqind. Ne ishim i vendosur për të mbajtur atë dhjetë për qind shtesë për të gërvishitur. Mendimi i argjendi dhe ndoshta ari ishte më tërheqës.

Ishte si të kesh një aventurë për të bërë ndryshimin. Kënaqeshim duke e kuptuar këtë dhe atë mënyrë, për të jetuar rehat me atë që ka mbetur shtatëdhjetë përqind. Ne filluam me qira dhe arritëm të siguronim një panair zvogëlimi Tjetra vendosim markat tona të preferuara të çajit dhe të tilla poshtë dyshim dhe u habitëm pa dyshim se sa shpesh mund të blinim cilësi superiore me më pak kosto.

Ishtë një histori shumë e gjatë për një letër, por sidoqoftë nuk u vërtetua e vështirë. Ne ia dolëm dhe kemi të drejtë me gëzim në këtë. Çfarë lehtësime ka vërtetoi se punët tona ishin në një formë të tillë, ne nuk ishim më i persekutuar nga llogaritë e kaluara.

Sidoqoftë, nuk duhet të lë pas dore t'ju tregoj për dhjetë për qind shtesë ne duhet të jingle. Epo, ne e bëmë jingle atë për disa kohë. Tani mos qesh shume shpejt. E shihni, kjo është pjesa sportive. Është argëtim i vërtetë, për të filluar grumbullimin e parave që nuk doni të shpenzoni. Ka më shumë kënaqësi të rritet një teprice e tillë sesa mund të kishte të jetë në shpenzimin e tij.

Pasi të ishim përzier me përmbajtjen e zemrave tona, gjetëm një më shumë përdorim fitimprurës për të. Ne morëm një investim mbi të

cilin mundëm paguaje atë dhjetë përqind çdo muaj. Kjo po dëshmohet se është më së shumti duke kënaqur një pjesë të rigjenerimit tonë. Thingshtë gjëja e parë që paguajmë të çekut tim.

Ekziston një ndjenjë më e kënaqshme e sigurisë për të njohur investimin tonë po rritet në mënyrë të qëndrueshme. Kur të mbarojnë ditët e mia të mësimdhënies, duhet të jetë një shumë e qetë, mjaft e madhe në mënyrë që të ardhurat të kujdesen për ne nga pastaj me tutje.

E gjithë kjo nga çeku im i vjetër. Vështirë për të besuar, ende absolutisht e vertete. Të gjitha borxhet tona po paguhen gradualisht dhe njëkohësisht koha kur investimet tona rriten. Përveç që kemi mirë, financiarisht, edhe më mirë se më parë. Kush do të besonte se mund të ketë një të tillë

60

ndryshimi në rezultate ndërmjet ndjekjes së një plani financiar dhe drejtësisë shkon së bashku.

Në fund të vitit të ardhshëm, kur të gjitha faturat tona të vjetra do të kenë qenë paguar, ne do të kemi më shumë për të paguar mbi investimin tonë përveç disa shtesë për udhëtime.

Ne jemi të vendosur që kurrë më të mos lejojmë që shpenzimet tona të jetesës të tejkalojnë shtatëdhjetë përqind e të ardhurave tona. Tani mund ta kuptoni pse do ta kuptonim pëlqen të shtrijmë falënderimet tona personale për atë kapak të vjetër, plani i të cilit shpëtoi ne nga "Ferri në Tokë".

Ai e dinte. Ai i kishte kaluar të gjitha. Ai dëshironte që të tjerët të përfitonin përvojat e tij të hidhura. Kjo është arsyeja pse ai kaloi orë të lodhshme duke gdhendur mesazhin e tij mbi argjilë. Ai kishte një mesazh të vërtetë për shokun të sëmurët, një mesazh kaq i rëndësishëm sa që pas pesë mijë vjetësh është ngritur nga rrënojat e Babilonisë, po aq e vërtetë dhe po aq jetësore si ditën që u varros.

Juaji singërisht,

Alfred H. Shrewsbury, Departamenti i Arkeologjisë.

61

Njeriu më i lumtur në Babiloni

Në krye të karvanit të tij, hipi me krenari Sharu Nada, princi tregtar i Babilonisë. Ai i pëlqente lecka e hollë dhe vishte rroba të pasura dhe duke u bërë. Ai i pëlqente kafshët e bukura dhe rrinte lehtësisht mbi të hamshor arab i shpirtëruar. Për ta parë, vështirë se do t'i kishte marrë me mend vitet e tij të përparuara. Sigurisht ata nuk do të kishin dyshuar se ai ishte i shqetësuar përbrenda.

Udhëtimi nga Damasku është i gjatë dhe vështirësitë e shkretëtirës shumë. Këto ai nuk i mendonte. Fiset arabe janë të ashpër dhe të etur

për të plaçkitur karvanët e pasur. Këto ai nuk i frikësohej flotës së tij të shumtë rojet e montuara ishin një mbrojtje e sigurt.

A u shqetësua për të rinjtë në krah, të cilët po i sillte nga Damasku. Kjo ishte Hadan Gula, nipi i partneres së tij të viteve të tjera, Arad Gula, të cilit ai ndjeu se i kishte një borxh mirënjohje e cila nuk mund të shlyhej kurrë. Ai do të donte të bënte diçka për këtë nip, por më shumë ai e konsideroi këtë, aq më e vështirë dukej për shkak të vetë rinisë.

Duke parë vathët dhe vathët e të riut, ai mendoi me vete: “Ai mendon se bizhuteritë janë për të burra, akoma ai ka fytyrën e fortë të gjyshit të tij. Por gjyshi i tij nuk kishte veshur rroba kaq të çuditshme. Megjithatë, unë e kërkoi të vinte, duke shpresuar se mund ta ndihmoja të fillonte për veten e tij dhe të largohej nga rrënoja e tij babai e ka bërë trashëgiminë e tyre “.

Hadan Gula hyri në mendimet e tij, “Pse po punon kaq shumë, duke hipur gjithmonë me ty karvani gjatë udhëtimeve të tij të gjata? A nuk ke marrë kurrë kohë për të shijuar jetën? ”

Sharra Nada buzëqeshi. “Për të shijuar jetën?” - përsëriti ai. “Çfarë do të bëje për të shijuar jetën nëse je wert Sharra Nada? ”

“Nëse do të kisha pasuri të barabartë me tënden, do të jetoja si një princ. Asnjëherë përtej shkretëtirës së nxehtë nuk do ta bëja ngasin Unë do t'i shpenzoja siklat aq shpejt sa më vinin në çantë. Do të vishja rrobat më të pasura dhe më të rrallët e bizhuterive. Kjo do të ishte një jetë për pëlqimin tim, një jetë që ia vlen të jetohej. “Të dy burrat qeshën.

“Gjyshi yt nuk kishte bizhuteri.” Sharra Nada foli para se të mendonte, pastaj vazhdoi me shaka, “A nuk do të lini kohë për punë?”

“U bë puna për sklevërit”, u përgjigj Hadan Gula.

Sharra Nada kafshoi buzën, por nuk bëri asnjë përgjigje, duke hipur në heshtje derisa gjurma i çoi në shpat. Këtu ai rivendosi malin e tij dhe tregoi luginën e gjelbër shumë larg, “Shih, këtu është lugina. Shiko larg poshtë dhe ti mund të shohësh dobët muret e Babilonisë. Kulla është tempulli i Belit. Nëse sytë e tu janë i mprehtë mund të shohësh edhe tymin nga zjarri i përjetshëm mbi kreshtën e tij “.

“Pra, ajo është Babilonia? Gjithmonë kam pasur dëshirë të shoh qytetin më të pasur në të gjithë botën,” Hadan Komentoj Gula. “Babilonia, ku gjyshi im nisi fatin e tij. A do të ishte ai akoma gjallë. Ne nuk do të shtypesh aq rëndë “.

“Pse dëshiron që shpirti i tij të qëndrojë në tokë përtej kohës së caktuar? Ti dhe babai yt mund të jenë mirë vazhdoni punën e tij të mirë “.

“Mjerisht, prej nesh, as nuk e ka dhuratën e tij. Babai dhe unë nuk e dimë sekretin e tij për tërheqjen e artë sikla “.

Sharru Nada nuk u përgjigj, por i dha fund malit të tij dhe hipi me mendime poshtë shtegut për në lugina Pas tyre ndiqte karvanin në një re pluhuri të kuqërremtë. Disa kohë më vonë ata arritën në Autostrada e Mbretërve dhe u kthye në jug përmes fermave të ujitura.

Tre burra të moshuar që lëronin një fushë tërheqën vëmendjen e Sharru Nadës. Ata dukeshin çuditërisht të njohur. Sa qesharake! Njeriu nuk kalon një arë pas dyzet vjetësh dhe nuk gjen të njëjtët burra që lërojnë atje. Ende, diçka brenda tij thoshte se ishin të njëjtat. Njëri, me një kapje të pasigurt, mbante plugun. Te tjeret plodhed me mundim pranë qeve, duke i rrahur në mënyrë të paefektshme me shtizat e tytës për t'i mbajtur duke tërhequr.

62

Dyzet vjet më parë ai i kishte zili këta burra! Sa me kënaqësi do të kishte shkëmbyer vende! Por çfarë ndryshimi tani Me krenari ai shikoi përsëri karvanin e tij zvarritës, devetë e zgjedhura mirë dhe gomarë, të ngarkuar shumë me mallra të vlefshëm nga Damasku. E gjithë kjo nuk ishte veçse një nga zotërimet e tij.

Ai vuri në dukje lëruesit, duke thënë: “Ende lëroni të njëjtën fushë ku ishin dyzet vjet më parë.”

“Ata e shikojnë, por pse mendon se janë të njëjtë?”

“I pashë atje”, u përgjigj Sharru Nada. Kujtimet po kalonin me shpejtësi nëpër mendjen e tij. Pse nuk mund ta varroste të kaluarën dhe të jetonte në të tashmen? Pastaj ai pa, si në një foto, fytyrën e qeshur të Arad Gula. Pengesa midis tij dhe rinisë cinike pranë tij u shpërbë.

Por si mund ta ndihmonte ai një të ri kaq të shkëlqyeshëm me idetë e tij harxhuese dhe duart e veta? Punë që ai mund t’u ofronte me shumicë punëtorëve të gatshëm, por asgjë për burrat që e konsideronin edhe veten e tyre i mirë për punë Megjithatë, ai ia kishte borxh Arad Gulës që të bënte diçka, jo një përpjekje gjysmë zemre. Ai dhe Aradi Gula kurrë nuk i kishte bërë gjërat në atë mënyrë. Ata nuk ishin ato lloj burrash.

Një plan erdhi gati në një çast. Kishte kundërshtime. Ai duhet të marrë parasysh familjen e tij dhe të tij vet qëndrimi. Do të ishte mizore; do të lëndonte. Duke qenë njeri me vendime të shpejta, ai hoqi dorë nga kundërshtimet dhe vendosi të veprojë.

“A do të interesoheshit të dëgjoni se si gjyshi juaj i denjë dhe unë u bashkuam në partneriteti i cili rezultoi kaq fitimprurës? “pyeti ai.

“Pse të mos më thuash vetëm se si i ke çmendur siklat e arta? Kjo

është gjithçka që unë duhet të di,” the djalë i ri parried.

Sharrru Nada e injoroi përgjigjen dhe vazhdoi, “Ne fillojmë me ata burra që lërojnë. Unë nuk isha më i vjetër se ti. Ndërsa afrohej kolona e burrave në të cilën marshova, plaku i mirë Megiddo, fermeri, talleshin me mënyrën në të cilën ata lëronin. Megiddo u lidh me zinxhirë pranë meje. ‘Shikoni dembelët shokë, ’protestoi ai,’ mbajtësi i parmendës nuk bën asnjë përpjekje për të lëruar thellë, e as rrahësit nuk mbajnë qetë në brazdë. Si mund të presin ata që të japin një të mirë me një plugim të dobët? ”

“A thua që Megiddo u lidh me zinxhirë për ty?” - pyeti i habitur Hadan Gula.

“Po, me jakë bronzi në qafat tona dhe një gjatësi të zinxhirit të rëndë midis nesh. Pranë tij ishte Zabado, hajduti i deleve. Unë e kisha njohur në Harroun. Në fund ishte një burrë që ne e quanim Pirate sepse ai nuk na tha emrin e tij. Ne e gjykuam atë si një marinar pasi ai kishte ndërthurur gjarpërinj të tatuazhuar gjoksit e tij në modën e marinarit. Kolona përbëhej kështu që burrat të mund të ecnin me katër këmbë “.

“Je lidhur me zinxhirë si skllav?” - pyeti pabesisht Hadan Gula.

“A nuk të tha gjyshi yt që isha dikur skllav?”

“Ai shpesh fliste për ty, por asnjëherë nuk la të kuptohet për këtë.”

“Ai ishte një burrë të cilit mund t’i besosh sekretet më të brendshme. Edhe ti je një njeri të cilit mund t’i besoj, apo jo jo? “Sharrru Nada e shikoi drejt e në sy.

“Ti mund të mbështetesh në heshtjen time, por unë jam i habitur. Më trego si u bërë të jesh një skllav? ”

Sharrru Nada ngriti supet, “Çdo njeri mund ta gjejë veten një skllav. Ishte një lojë shtëpi dhe birrë elbi që më solli katastrofë. Unë isha viktimë e indiferencave të vëllait tim. Ne nje sherr ai vrau shokun e tij. Unë u lidha me të venë nga më i imi, i dëshpëruar për ta mbajtur vëllanë tim larg duke u ndjekur penalisht sipas ligjit. Kur babai im nuk mund të ngrinte argjendin për të më liru, ajo në zemërim shiti mua tek tregtari i skllavëve “.

“Çfarë turpi dhe padrejtësie!” Hadan Gula protestoi. “Por më trego, si u rifitove? liria? ”

“Ne do të vijmë tek ajo, por jo akoma. Le të vazhdojmë përrallën time. Ndërsa kaluam, pluguesit u përqeshën ne Njëri hodhi kapelën e tij të rrekosur dhe u përkul poshtë, duke thirrur, “Mirë se vini në Babiloni, mysafirë të Mbretit. Ai të pret në muret e qytetit ku është përhapur banket, tulla balte dhe supë me qepë. ’ Me këtë ata

“Pirati fluturoi në një tërbim dhe i mallkoi plotësisht.” Çfarë nënkuptojnë ata njerëz me Mbretin duke na pritur në mure? ’ Une e pyeta ate.

“Për në muret e qytetit ju marshoni për të marrë tulla deri sa të thyhet shpina. Ndoshta ata ju rrahën për vdekje para se të prishet. Ata nuk do të më rrahin. Do t’i vras.

“Pastaj Megiddo foli lart,” Nuk ka kuptim për mua të flas për mjeshtra që rrahin me dëshirë, duke punuar skllëvër deri në vdekje. Mjeshtrit i pëlqejnë skllëvërit e mirë dhe i trajtojnë mirë “.

“‘Kush dëshiron të punojë shumë?’ komentoi Zabado. Ata plugues janë shokë të mençur. Ata nuk janë duke u thyer kurrizin. Thjesht duke i lënë sikur të jenë. ’

“‘Ju nuk mund të dilni përpara duke u turpëruar,” protestoi Megiddo. Nëse lëroni një hektar, kjo është një gjë e mirë puna e ditës dhe çdo mjeshtër e di atë. Por kur lëron vetëm një gjysmë, kjo është shirking. Unë nuk bëj shirk. une pelqej të punoj dhe më pëlqen të bëj punë të mirë, sepse puna është shoku më i mirë që kam njohur ndonjëherë. Më ka sjellë të gjitha gjërat e mira që kam pasur, ferma ime dhe lopët dhe të korrat, gjithçka. ’

“‘Po, dhe ku janë këto gjëra tani?’ 1 figurë që paguan më mirë të jesh i zgjuar dhe kaloj pa punuar. Ju shikoni Zabado, nëse jemi shitur në mure, ai do të mbajë çantën e ujit ose ndonjë punë e lehtë kur ti, të cilit i pëlqen të punosh, do të thyesh shpinën duke mbajtur tulla “. Ai qeshi e tij qesh budalla.

“Terrori më kapi atë natë. Nuk mund të flija. Unë u mblodha pranë litarit të rojes, dhe kur të tjerët fjetën, unë tërhoqa vëmendjen e Godoso i cili po bënte orën e parë të rojes. Ai ishte një nga ata arabë brigandë, një lloj mashtruesi që, nëse do të të grabiste çantën tënde, do të mendonte se duhet të priste gjithashtu fytyrën tënd

“‘Më trego, Godoso,” pëshpërita unë, “kur të shkojmë në Babiloni, a do të shitemi në mure?”

“Pse dëshiron të dije?” ai pyeti me kujdes.

“‘A nuk mund të kuptoni?’ Unë jam lutur. 1 jam i ri. Unë dua të jetoj. Unë nuk dua të punohem ose i rrahur për vdekje në mure. A ka ndonjë mundësi që unë të marr një mjeshtër të mirë? ’

“Ai pëshpëriti përsëri, unë them diçka. Ti shok i mirë, mos i jep Godoso asnjë telashe. Në shumicën e rasteve shkojmë së pari në tregun e skllëvërve. Dëgjo tani Kur vijnë blerësit, tregoj se je punëtor i mirë, të pëlqen të punosh e vështirë për mjeshtër të mirë. Bëni që të dëshironi të blini. Ju nuk i bleni, ditën tjetër mbani tulla. I Fuqishëm pune e veshtire.’

“Pasi ai u largua, u shtriva në rërën e ngrohtë, duke parë yjet dhe duke menduar për punën. Ajo që Megiddo kishte thënë për të qenë shoku i tij më i mirë më bëri të pyes veten nëse do të ishte shoku im më i mirë. Sigurisht që do të ishte nëse do të më ndihmonte jashtë kësaj.

“Kur Megiddo u zgjua, unë i pëshpërita lajmin tim të mirë. Ishte rrezja jonë e shpresës ndërsa ne marshoi drejt Babilonisë. Vonë pasdite u afruam në mure dhe mund të shihnim linjat e burrat, si milingonat e zeza, që ngjiten lart e poshtë shtigjeve të pjerrëta diagonale. Ndërsa afroheshim, ishim të habitur nga mijëra burra që punojnë; disa ishin duke gërmuar në hendek, të tjerët përziheshin papastërtitë në to tulla balte. Numri më i madh mbanin tulla në shporta të mëdha deri në ato shtigje të pjerrëta për në muratorë. *

“Mbikëqyrësit mallkuan ngecjet dhe çuan kamxhikët e demave mbi kurrizin e atyre që nuk arritën mbaj në rresht. Shokët e varfër dhe të lodhur u panë që lëkundën dhe bien poshtë shportave të tyre të rënda, në pamundësi ngrihen përsëri. Nëse qerpiku nuk i afronte në këmbë, ata shtyheshin në anën e shtigjeve dhe largoheshin duke u acaruar nga agonia. Së shpejti ata do të tërhiqeshin për t'u bashkuar me trupa të tjerë të mallkuar pranë rrugës për në presin varret e pa shenjtëruara. Ndërsa pashë pamjen e kobshme, unë u drithërova. Kjo ishte ajo që priste timen djali i babait nëse dështon në tregun e sklevërve.

- Punimet e famshme të Babilonisë antike, muret e saj, tempujt, kopshtet e varura dhe kanalet e mëdha,

64

u ndërtuan nga puna e sklevërve, kryesisht të burgosurit e luftës, gjë që shpjegon trajtimin çnjerëzor që ata morën. Kjo forcë punëtorësh përfshiu gjithashtu shumë qytetarë të Babilonisë dhe provincave të saj që ishin shitur në skllavëri për shkak të krimeve ose problemeve financiare. Ishte një zakon i zakonshëm që burrat ta vendosnin veten e tyre, gratë e tyre ose fëmijët e tyre si një lidhje për të garantuar pagimin e kredive, gjykimet ligjore ose detyrime të tjera. Në rast mospagimi, ata që ishin kaq të lidhur u shitën në skllavëri.

65

“Godoso kishte pasur të drejtë. Ne u çuam nëpër portat e qytetit në burgun e sklevërve dhe mëngjesin tjetër marshoi drejt stilolapsave në treg. Këtu pjesa tjetër e burrave u strukën nga frika dhe vetëm ata kamxhikët e rojes sonë mund t'i mbajnë ato në lëvizje në mënyrë që blerësit t'i shqyrtojnë ato. Megiddo dhe unë biseduan me padurim me çdo njeri që na lejoi t'i drejtoheshim.

“Tregtari i skllëvërve solli ushtarë nga Garda e Mbretit të cilët prangosnin Pirate dhe rriheshin brutalisht atë kur protestoi. Ndërsa e larguan, më erdhi keq për të.

“Megiddo mendoi se së shpejti do të ndaheshim. Kur nuk kishte asnjë blerës, ai foli me mua me zell më bëjnë përshtypje se sa e vlefshme do të ishte puna për mua në të ardhmen: ‘Disa burra e urrejnë atë. Ata e bëjnë atë armiku i tyre. Më mirë ta trajtosh si një mik, bëje veten të tillë. Mos u shqetëso sepse është e vështirë. Nëse ti mendoni për atë shtëpi të mirë që ndërtoni, atëherë kush kujdeset nëse trarët janë të rëndë dhe është larg pusi për të bartur ujin për suva. Më premtoni, djalë, nëse merrni një mjeshtër, punoni për të aq shumë sa ti mundesh. Nëse ai nuk i vlerëson të gjitha ato që bën ti, mos e ki mendjen. Mos harroni, puna, e bërë mirë, i bën mirë njeriu që e bën atë. Kjo e bën atë një njeri më të mirë.’ Ai ndaloi ndërsa një fermer i fortë erdhi në mbyllje dhe na shikoi në mënyrë kritike.

“Megiddo pyeti për fermën e tij dhe të korrat, shpejt e bindur atë se ai do të ishte një vlerë njeri Pas një pazari të dhunshëm me tregtarin e skllëvërve, fermeri nxori një çantë të trashë nga poshtë mantelit të tij, dhe së shpejti Megiddo e kishte ndjekur zotërinë e tij të ri larg syve.

“Disa burra të tjerë u shitën gjatë mëngjesit. Në mesditë Godoso më besoi se tregtari ishte i neveritur dhe nuk do të qëndronte edhe një natë tjetër, por do t’i çonte të gjithë ata që mbetën në përfundim të diellit blerësi i mbretit. Isha duke u bërë i dëshpëruar kur një burrë i trashë, me zemër të mirë u ngjit në mur dhe pyeti nëse kishte një furrar mes nesh.

“Unë iu afrova duke i thënë:” Pse duhet që një furrar i mirë si vetja të kërkojë një furrar tjetër të inferioritetit mënyra? A nuk do të ishte më e lehtë për të mësuar një njeri të gatshëm si unë mënyrat e tua të afta? Shikoni mua, unë jam i ri, i fortë dhe i pëlqen të punojë. Më jep një shans dhe unë do të bëj çmos për të fituar ar dhe argjend për ty çantë ”

“Ai ishte i impresionuar nga gatishmëria ime dhe filloi pazaret me tregtarin që kurrë më parë më vuri re pasi ai më kishte blerë por tani bëhej elokuent për aftësitë e mia, shëndet të mirë dhe mirë dispozitë. Ndiheja si një ka yndyrë që po i shitej një kasapi. Më në fund, për shumë gëzim, marrëveshja u mbyll. Une ndoqi zotërinë tim të ri larg, duke menduar se isha njeriu më me fat në Babiloni.

“Shtëpia ime e re ishte shumë për mua. Nana-naid, mjeshtri im, më mësoi se si të bluaj elbi në enën prej guri që qëndronte në oborr, si të ndërtohej zjarri në furrë dhe pastaj si të bëhej bluaj shumë mirë miellin e susamit për ëmbëlsirat e mjaltit. Unë kisha një divan në kasollen ku

ishite gruri i tij të ruajtura Shërbëtorja e vjetër skllave, Swasti, më ushqeui mirë dhe ishte e kënaqur nga mënyra se si e ndihmova atë me detyra të rënda.

“Këtu ishte shansi që kisha dëshirë ta bëja veten të vlefshëm për zotërinë tim dhe, shpresoja, ta bëja gjej një mënyrë për të fituar lirinë time.

“Unë i kërkoja Nana-naidit të më tregonte se si të gatuj bukën dhe të pijej. Këtë ai e bëri, shumë i kënaqur me vullnetin tim. Më vonë, kur munda ta bëj këtë mirë, i kërkoja të më tregonte se si ta bëja mjaltin ëmbëlsira, dhe së shpejti po bëja të gjithë pjekjen. Mjeshtri im ishte i lumtur që ishte pa punë, por Swasti tundi kokën mosmiratimi, ‘Asnjë punë për të bërë nuk është e keqe për asnjë njeri,’ deklaroi ajo.

“Ndjeva se ishte koha për mua të mendoja për një mënyrë me të cilën mund të filloja të fitoja monedha për të blerë timen liria. Ndërsa pjekja mbaroi në mesditë, mendova se Nana-naid do të aprovonte nëse do të më dukej fitimprurëse punësim për pasdite dhe mund të ndaja fitimet e mia me mua. Pastaj mendimi më erdhi, pse të mos piqui më shumë ëmbëlsira me mjaltë dhe t’ua shisni atyre njerëzve të uritur në rrugët e qytetit?

“Unë ia paraqita planin tim Nana-naid në këtë mënyrë: Nëse mund të përdor pasditet pas pjekjes përfunduar për të fituar për monedhat e tua, a do të ishte e drejtë vetëm për ty të ndash fitimet e mia me mua që unë të mund kam para të miat për të shpenzuar për ato gjëra që çdo njeri dëshiron dhe ka nevojë?

66

“Mjaft i drejtë, mjaft i drejtë,” pranoi ai. Kur i thashë planin tim për të shitur mjaltin tonë ëmbëlsira, ai ishte i kënaqur. “Këtu është ajo që ne do të bëjmë,” sugjeroi ai. “Ju i keni shitur në dy për një qindarkë, atëherë gjysma e qindarkave do të jetë imja për të paguar miellin, mjaltin dhe drurin për tu pjekur ata Nga pjesa tjetër, unë do të marr gjysmën dhe ti do të mbash gjysmën “.

“Unë isha shumë i kënaqur nga oferta e tij bujare që mund ta mbaja për vete, një e katërta e shitjeve të mia. Atë natë punova vonë për të bërë një tabaka mbi të cilën do t’i shfaqja. Nana-naid më dha një të tijën rroba të veshura që mund të dukesh mirë, dhe Swasti më ndihmoi ta bëj gati dhe ta laja të pastër.

“Ditën tjetër pjeka një furnizim shtesë me ëmbëlsira mjalti. Ata dukeshin ngjyrë kafe dhe joshëse tabaka ndërsa shkoja përgjatë rrugës, duke thirrur me zë të lartë sendet e mia. Në fillim askush nuk dukej i interesuar, dhe unë u dekurajuan. Vazhdova dhe më vonë pasdite ndërsa burrat ishin të uritur, ëmbëlsirat filluan të shiten dhe shpejt

tabaka ime ishte bosh.

“Nana-naid ishte shumë e kënaqur me suksesin tim dhe me kënaqësi më pagoi pjesën time. Unë isha i kënaqur që qindarka vetanake. Megiddo kishte pasur të drejtë kur tha se një mjeshtër vlerësonte punën e mirë nga skllëvërit e tij. Atë natë isha aq i ngazëllyer për suksesin tim, sa që mezi fjeta dhe u përpoqa të kuptoj se sa mundem fitoj në një vit dhe sa vjet do të kërkohej për të blerë lirinë time.

“Ndërsa dilja me tavën e ëmbëlsirave çdo ditë, së shpejti gjeta klientë të rregullt. Një nga këta nuk ishte askush tjetër përveç gjyshi yt, Arad Gula. Ai ishte një tregtar qilimash dhe u shitej amvise, duke shkuar nga një skaj i qytetit në tjetrin, i shoqëruar nga një gomar i ngarkuar lartë me qilima dhe një të zi skllav për ta prirë. Ai do të blinte dy ëmbëlsira për vete dhe dy për skllavin e tij, gjithnjë duke qëndruar për të biseduar mua ndërsa i hanin.

Gjyshi yt më tha diçka një ditë që do ta kujtoj gjithmonë. ‘Më pëlqejnë ëmbëlsirat e tua, djalë, por akoma më mirë më pëlqen ndërmarrja e mirë me të cilën ti i mbivlerëson ata. Një frymë e tillë mund të të mbartë larg në rrugën e suksesit. ’

“Por si mund ta kuptosh, Hadan Gula, çfarë mund të nënkuptojnë fjalë të tilla inkurajuese një djali skllav, i vetmuar në një qytet të madh, duke luftuar me gjithçka që kishte në të për të gjetur një rrugëdalje nga e tij a poshtërimi?

“Ndërsa muajt kalonin, unë vazhdova të shtoj qindarka në çantën time. Filloi të kishte një ngushëllim pesha mbi rripin tim. Puna po provonte të ishte shoku im më i mirë Ashtu siç kishte thënë Megiddo. Isha i lumtur por Swasti ishte i shqetësuar.

“‘Zotëria yt, kam frikë ta bëj që ai të kalojë kaq shumë kohë në shtëpitë e lojrave,’ protestoi ajo.

“Unë isha shumë i lumtur një ditë që takova mikun tim Megiddo në rrugë. Ai ishte duke udhëhequr tre gomarë të ngarkuar me perime në treg. 1 jam duke bërë mirë, ’tha ai. ‘Mjeshtri im e bën vlerësoj punën time të mirë tani për tani jam përgjegjës. Shih, ai ka besim në marketing për mua, dhe gjithashtu ai po dërgon për familjen time. Puna po më ndihmon të shërohem nga telashtet e mia të mëdha. Disa ditë do të ndihmojë mua për të blerë lirinë time dhe edhe një herë të zotëroj një fermë timin. ’

“Koha vazhdoi dhe Nana-naid bëhej gjithnjë e më e shqetësuar që unë të kthehesha nga shitja. Ai do të prisja kur të kthehesha dhe me padurim do t’i numëroja dhe do t’i ndaja paratë tona. Ai gjithashtu do të nxisë mua për të kërkuar tregje të mëtejshme dhe për të rritur shitjet e mia.

“Shpesh unë shkoja jashtë portave të qytetit për të kërkuar mbikëqyrësit e skllavëve që ndërtonin muret urrenin të ktheheshin në pamjet e papëlqyeshme, por i gjetën mbikëqyrësit blerës liberalë. Një ditë isha i befásuar kur pa Zabado duke pritur në radhë për të mbushur shportën e tij me tulla. Ai ishte i matur dhe i përkulur, dhe i tij mbrapa ishte e mbuluar me saldata dhe plagë nga kamxhiku i mbikëqyrësve. Më erdhi keq për të dhe dorëzova atij një tortë të cilën ai e shtypi në gojën e tij si një kafshë e uritur. Duke parë vështrimin lakmitar në sytë e tij, unë vrapoi para se të më kapte tabaka.

“Pse po punon kaq shumë?” Arad Gula më tha një ditë. Pothuajse e njëjta pyetje ti më pyeti sot, a të kujtohet? Unë i tregova se çfarë kishte thënë Megiddo për punën dhe si ishte ajo duke dëshmuar se jam miku im më i mirë. Unë i tregova me krenari portofolin tim të qindarkave dhe i shpjegova si isha

67

duke i shpëtuar ata për të blerë lirinë time.

“Kur të jesh i lirë, çfarë do të bësh?” ai pyeti.

“Atëherë,” u përgjigja, kam ndërmend të bëhem tregtar “.

“Në atë kohë, ai më besoi. Diçka që unë kurrë nuk e kisha dyshuar.” Ti nuk e di se edhe unë, jam rob Unë jam në partneritet me zotërinë tim. ’ ”

“Ndal”, kërkoi Hadan Gula. 1 nuk do të dëgjojë gënjeshtër duke shpifur gjyshin tim. Ai ishte nr skllav. “Sytë e tij u ndezën nga zemërimi.

Sharru Nada mbeti i qetë. “Unë e nderoj atë që u ngrit mbi fatkeqësinë e tij dhe u bë një qytetari kryesor i Damaskut. A je ti, nipi i tij, i hedhur në të njëjtën myk? Je mjaftueshëm njeri përballen me fakte të vërteta, apo preferoni të jetoni nën iluzione të rreme? ”

Hadan Gula u drejtua në shalë. Me një zë të shtypur me emocione të thella ai u përgjigj, “Gjyshi im ishte i dashur nga të gjithë. Të panumërta ishin veprat e tij të mira. Kur erdhi uria nuk e bëri atë ari bleu grurë në Egjipt dhe karvani i tij nuk e solli atë në Damask dhe nuk ua shpërndau njerëzve kështu askush nuk do të vdiste nga uria? Tani ti thua se ai ishte vetëm një skllav i përbuzur në Babiloni “.

“Sikur ai të kishte mbetur një skllav në Babiloni, atëherë ai mund të ishte përbuzur, por kur, me përpjekjet e tij, ai u bë një njeri i madh në Damask, perënditë me të vërtetë i falën të tijat fatkeqësitë dhe e nderuan atë me respektin e tyre “, u përgjigj Sharru Nada.

“Pasi më tha që ai ishte një skllav,” vazhdoi Sharru Nada, “ai shpjegoi sa i shqetësuar ishte kishte qenë për të fituar lirinë e tij. Tani që ai kishte para të mjaftueshme për të blerë këtë ai ishte shumë i shqetësuar për sa i përket çfarë duhet të bëjë ai. Ai nuk po bënte më shitje të mira

dhe kishte frikë të linte mbështetjen e zotërisë së tij.

“Unë protestova për pavendosmërinë e tij.” Mos u kap më me zotërinë tënd. Merre edhe një herë ndjesinë e të qenit a njeri i lirë. Bëj si një njeri i lirë dhe të kesh sukses si një! Vendosni se çfarë dëshironi të arrini dhe pastaj puna do të të ndihmojë për ta arritur atë! ’ Ai vazhdoi rrugën duke thënë se ishte i lumtur që e kisha turpëruar për të tijin frikacak. *

“Një ditë unë dola përsëri jashtë portave dhe u befasova kur gjeta një turmë të madhe duke u mbledhur atje Kur pyeta një burrë për një shpjegim ai u përgjigj: ‘A nuk ke dëgjuar? Një skllav i shpëtuar i cili i vrarë një nga rojet e Mbretit është sjellë para drejtësisë dhe këtë ditë do të fshikullohet për vdekje krimi i tij. Edhe vetë Mbreti do të jetë këtu. ’

“Turma aq e dendur ishte në lidhje me postën e fshikullimit, unë kisha frikë të shkoja afër, përndryshe tabaka e mjaltit ëmbëlsira të mërzitën. Prandaj, u ngjita në murin e papërfunduar për të parë mbi kokat e njerëzve. Isha me fat që kishte një pamje të vetë Nebukadnet-sarit kur kalonte me karrocën e tij të artë. Unë kurrë nuk kam pasur vuri re një madhështi të tillë, rroba të tilla dhe pëlhura prej ari dhe kadifeje.

“Unë nuk mund ta shihja fshikullimin megjithëse mund të dëgjoja britmat e skllavit të varfër. U enda se si një kaq fisnik sa mbreti ynë i pashëm mund të duronte të shihte një vuajtje të tillë, por kur pashë ai po qeshte dhe duke bërë shaka me fisnikët e tij, e dija që ai ishte mizor dhe e kuptoja pse ishin detyra të tilla çnjerëzore u kërkohej skllavëve që ndërtonin muret.

“Pasi skllavi kishte vdekur, trupi i tij u var në një shtizë nga një litar i bashkangjitur në këmbën e tij, kështu që të gjithë mund të shohin. Ndërsa turma filloi të dobësohej, unë shkova afër. Në gjoksin me flokë, pashë të tatuazhuar, dy të ndërthurur gjarpërinjtë. Ishte Pirate. “Herën tjetër që takova Arad Gula ai ishte një njeri i ndryshuar. Me entuziazëm ai më përshëndeti: ‘Ja, skllavi që ti e dije tani është një njeri i lirë. Kishte magji në fjalët e tua. Tashmë shitjet e mia dhe fitimet e mia janë në rritje. Gruaja ime është shumë e lumtur. Ajo ishte një grua e lirë, mbesa ime mjeshtër Ajo dëshiron shumë që ne të zhvendosemi në një qytet të çuditshëm ku askush nuk do ta dijë që unë kam qenë dikur skllav. Kështu, fëmijët tanë do të jenë mbi qortimin për fatkeqësinë e babait të tyre. Puna është bërë më e mira ime ndihmës Kjo më ka mundësuar që të rimarrë besimin dhe aftësinë time për të shitur. ’

“Unë isha shumë i lumtur që kisha qenë në gjendje edhe në një

mënyrë të vogël, t'i ktheja atij për inkurajimin ai më kishte dhënë.

68

- Zakonet e skllëvërve në Babiloninë e lashtë, megjithëse mund të na duken jo konsistente, rregulloheshin në mënyrë rigorozë nga ligji. Për shembull, një skllav mund të ketë pronë të çdo lloji, madje edhe skllëvër të tjerë mbi të cilët zotëria e tij kishte asnjë pretendim. Skllëvërit martohen lirshëm me jo skllëvërit. Fëmijët e nënave falas ishin të lirë. Shumica e tregtarët e qytetit ishin skllëvër. Shumë prej tyre ishin në partneritet me zotërit e tyre dhe të pasur në pronat e tyre e drejta e vet

69

“Një mbrëmje Swasti erdhi tek unë në ankth të thellë: ‘Zotëria yt është në telashe. Unë kam frikë për të. Disa muaj më parë ai humbi shumë në tryezat e lojrave. Ai nuk paguan fermerin për grurin e tij dhe as për mjaltin e tij. Ai nuk paguan huazuesin e parave. Ata janë të zemëruar dhe e kërcënojnë atë. ’ ”

“Pse duhet të shqetësohemi për marrëzinë e tij. Ne nuk jemi rojtarët e tij,” u përgjigja pa mendim.

“Rini budalla, ju nuk e kuptoni. Huamarrësit të parave ai i dha titullin tuaj për të siguruar një hua Sipas ligjit ai mund të të kërkojë dhe të shesë. Unë nuk di çfarë të bëj. Ai është një mjeshtër i mirë. Pse Oh pse, duhet një telashe e tillë

hajde mbi te? ’

“Nuk ishin frikërat e Swasti-t pa bazë. Ndërsa po bëja pjekjen mëngjesin tjetër, paratë huadhënësi u kthye me një burrë që e quajti Sasi. Ky njeri më shikoi dhe tha që do ta bëja.

“Huamarrësi i parave nuk priti që zotëria im të kthehej por i tha Swasti t'i thoshte se ai kishte marrë une Me vetëm mantelin në shpinë dhe çantën e qindarkave të varura të sigurta nga rripi, u nxitua larg pjekjes së papërfunduar.

“Unë u rrotullova larg shpresave të mia më të dashura ndërsa uragani rrëmben pemën nga pylli dhe e hedh atë në detin e valuar. Përsëri një shtëpi lojërash dhe birrë elbi më kishin shkaktuar katastrofë.

“Sasi ishte një njeri i butë dhe i ashpër. Ndërsa ai më udhëhoqi nëpër qytet, unë i thashë atij për punën e mirë që kisha kam bërë për Nana-naid dhe tha se shpresoja të bëja punë të mirë për të. Përgjigja e tij ofroi nr inkurajim:

“1 si kjo punë. Zotëria im nuk e pëlqen. Mbreti i ka thënë të më dërgojë të ndërtoj një seksioni i Kanalit të Madh. Mjeshtri i thotë Sasi

të blejë më shumë sklevër, të punojë shumë dhe të përfundojë shpejt. Bah, si a mund të përfundojë ndonjë njeri një punë të madhe shpejt? ’

“Imagjinoni një shkretëtirë me jo një pemë, vetëm kaçube të ulta dhe një diell që digjet me një tërbim të tillë në të cilin ndodhet uji fuçitë tona u nxehtën aq shumë sa nuk mund ta pinim. Pastaj rreshtat e njerëzve paraqesin, duke zbritur në gjërmim i thellë dhe zvarritje e shportave të rënda të papastërtive deri në shtigje të buta dhe me pluhur nga drita e ditës deri në errësirë Foto ushqim i servirur në koritë të hapura nga të cilat e ndihmonim veten si derrat. Nuk kishim çadra, as kashtë për të shtretër. Kjo ishte situata në të cilën u gjenda. Unë e varrosa portofolin tim në një vend të shënuar, duke menduar nëse Unë do ta gërmoja përsëri përsëri.

“Në fillim kam punuar me vullnet të mirë, por ndërsa muajt zvarriteshin, ndjeva shpirtin tim duke u thyer. Pastaj ethet e nxehtësisë zunë trupin tim të lodhur. Kam humbur oreksin dhe mezi e haja mishin e deleve dhe perime. Natën do të hidhja nga një zgjim i pakënaqur.

“Në mjerimin tim, pyesja veten nëse Zabado nuk kishte planin më të mirë, për të shmangur dhe për të mbajtur shpinën larg duke u prishur në punë. Pastaj kujtova pamjen time të fundit për të dhe e dija që plani i tij nuk ishte i mirë.

“Kam menduar për Pirate me hidhërimin e tij dhe kam menduar nëse mund të jetë po aq mirë të luftosh dhe të vrasësh. Kujtimi i trupit të tij të përgjakur më kujtoi se plani i tij ishte gjithashtu i padobishëm.

“Atëherë m’u kujtua pamja ime e fundit e Megiddo. Duart e tij ishin kallëzuar thellë nga e vështirë puna por zemra e tij ishte e lehtë dhe në fytyrën e tij kishte lumturi. I tij ishte plani më i mirë.

“Megjithatë unë isha po aq i gatshëm të punoja si Megiddo; ai nuk mund të kishte punuar më shumë se unë. Pse a nuk më solli puna ime lumturi dhe sukses? Ishte puna ajo që i solli Megiddo lumturi, apo ishte lumturia dhe suksesi thjesht në prehrat e perëndive? A do të punoja pjesën tjetër të jetës sime pa fituar dëshirat e mia, pa lumturi dhe sukses? Të gjitha këto pyetje ishin të ngatërruara në mendjen time dhe i kisha jo një përgjigje. Në të vërtetë, unë isha shumë i hutuar. “Disa ditë më vonë kur u duk se isha në fund e durimit tim dhe pyetjeve të mia ende pa përgjigje, Sasi dërgoi për mua. Një lajmëtar kishte ardhur nga imi mjeshtër të më çosh përsëri në Babiloni. Gërmoja portofolin tim të çmuar, u mbështolla me të copëtuar mbetjet e mantelit tim dhe isha rrugës.

“Ndërsa hipnim, të njëjtat mendime të një uragani që më vërtitej andej dhe atje vazhduan të garojnë përmes trurit tim të etur. Dukej se po jetoja fjalët e çuditshme të një këndimi nga qyteti im i lindjes

Harroun:

70

Po shqetëson një njeri si një shakullinë, Duke e vozitur si një stuhi, Kursi i të cilit askush nuk mund të foliate, Fatin e të cilit askush nuk mund ta parashikojë.

“A isha i destinuar të dënohesha ndonjëherë sepse nuk dija çfarë? Çfarë mjerimesh të reja dhe zhgënjimet më prisnin?

“Kur hipëm në oborrin e shtëpisë së zotërisë tim, imagjinoni habinë time kur pashë Aradin Gula po më pret. Ai më ndihmoi të ulesha dhe më përqafoi si një vëlla i humbur prej kohësh.

“Ndërsa kemi ecur në rrugën tonë, unë do ta kisha ndjekur atë pasi një skllav duhet të ndiqte zotërinë e tij, por ai nuk do të më lejonte. Ai vuri krahun rreth meje, duke thënë: “Unë gjuaja kudo për ty. Kur kisha pothuajse i dha fund shpresës, unë u takova me Swasti i cili më tha për huazuesin e parave, i cili më drejtoi te ti pronar fisnik. Një pazar të vështirë që ai bëri me makinë dhe më bëri të paguaj një çmim të egër, por ti ia vlen. Filozofia dhe ndërmarrja jote kanë qenë frymëzimi im për këtë sukses të ri. ”

“Filozofia e Megiddo, jo e imja,” e ndërpreva unë.

“Megiddo dhe e jotja. Falë të dyve, ne po shkojmë në Damask dhe unë kam nevojë për ty partneri “Shih”, thirri ai, “në një moment do të jesh një njeri i lirë!” Kështu duke thënë se ai tërhoqi nga poshtë mantelin e tij pllakën prej balte që mban titullin tim. Këtë ai e ngriti mbi kokën e tij dhe e hodhi atë për të thyer në një njëqind copë mbi gurët e kalldrëmit. Me gëzim ai vulosi fragmentet derisa të ishin pluhur

“Lotët e mirënjohjes më mbushën sytë. E dija që isha njeriu më me fat në Babiloni.

“Puna, e shihni, me këtë, në kohën e ankthit tim më të madh, ju u treguat shoku im më i mirë. Gatishmëria ime për të punuar më mundësoi të shpëtoja nga shitja për t'u bashkuar me bandat e skllavëve në mure. Ajo aq shumë i bëri përshtypje gjyshit tënd, ai më zgjodhi mua për partnerin e tij “.

Pastaj Hadan Gula pyeti: “A ishte puna çelësi i fshehtë i gjyshit tim për siklat e arta?” “Ishte çelësi i vetëm që ai kishte kur e njoha për herë të parë,” u përgjigj Sharrou Nada. “Gjyshi yt kënaqej duke punuar Perënditë i vlerësuan përpjekjet e tij dhe e shpërblenë atë në mënyrë të lirshme “.

“Filloj ta shoh”, - po fliste me mend Hadan Gula. “Puna tërhoqi miqtë e tij të shumtë të cilët admironin industrinë e tij dhe suksesin që solli. Puna i solli nderimet që gëzonte aq shumë Damasku. Puna i solli të gjitha ato gjëra që unë kam aprovuar. Dhe mendova se puna ishte e

përshtatshme vetëm për të skllëvërit “.

“Jeta është e pasur me shumë kënaqësi që burrat t’i shijojnë”, komentoi Sharru Nada. “Secila ka të vetat vend Më vjen mirë që puna nuk është e rezervuar për skllëvërit. Po të ishte rasti unë do të privohej nga imi kënaqësia me e madhe Shumë gjëra më pëlqejnë, por asgjë nuk e zë vendin e punës “.

Sharru Nada dhe Hadan Gula hipën në hijet e mureve të larta deri në masiv, portat prej bronzi të Babilonisë. Në afrimin e tyre rojet e portës u hodhën në vëmendje dhe përshëndetën me respekt një qytetar i nderuar. Me kokën lart Sharru Nada udhëhoqi karvanin e gjatë nëpër porta dhe lart rrugët e qytetit.

“Unë gjithmonë kam shpresuar të jem një njeri si gjyshi im”, iu besua Hadan Gula. “Asnjëherë më parë e kuptova se çfarë njeriu ishte ai. Kjo më ke treguar. Tani që e kuptova, e kuptoj admironi atë edhe më shumë dhe ndjeheni më të vendosur për të qenë si ai. Kam frikë se nuk mund të të shpërblej kurrë duke më dhënë çelësin e vërtetë të suksesit të tij. Nga kjo ditë e tutje, unë do të përdor çelësin e tij. Unë do të filloj me përlulësi si ai filloi, gjë që i përshtatet stacionit tim të vërtetë shumë më mirë se bizhuteritë dhe rrobat e shkëlqyera “.

Kështu duke thënë Hadan Gula nxori shufrat prej argjendi nga veshët dhe unazat nga gishtat. Pastaj duke mbështetur kalin e tij, Ai ra prapa dhe hipi me respekt të thellë pas Udhëheqësit të karvanit.